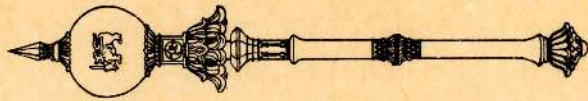

24 වන කාණ්ඩය
17 වන කලාපය

Extra Copy

*Debate on the Emergency
after July/Aug 1975*

මහජනතා
1983 අගෝස්තු 25

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අත්කරගත ප්‍රධාන කරුණු

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය
මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය

නිවේදන:
කථානායකතුමාගේ සහතික
"බී" ස්ථාවර කාරක සභාවට නම් කිරීම
කේ. සී. ජී. ද අල්විස් මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු සම්බන්ධයෙන්
පරීක්ෂා කර බැලීමේ විශේෂ කාරක සභාවට නම් කිරීම.

ප්‍රශ්නවලට වාරික පිළිතුරු
ශෝක ප්‍රකාශය : එල්. බී. ජයසේන මහතා
පොද්ගලික බස් රථ සේවා පනත් කෙටුම්පත :
පළමුවන වර කියවන ලදී.
පොද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත :
ශ්‍රී ලංකා ජාතික විද්‍යා ඇකඩමිය (සංස්ථාගත කිරීමේ)—(පෙල්ටන් රණරාජ
මහතා) පළමුවන වර කියවන ලදී.
මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය
මුද්දර ගාස්තු පනත : නියෝගය

1983

17

Handwritten notes at the top of the page, including a question mark and some illegible text.

දැනට ලැබුණු පොත්

(පොත)

පොතේ නම

(පොතේ ලේඛකයා)

පොතේ මූලික තොරතුරු

පොතේ නම: ...
ලේඛකයා: ...
පිටුව: ...

පොතේ මූලික තොරතුරු
පිටුව: ...

පොතේ මූලික තොරතුරු
පිටුව: ...

පොතේ මූලික තොරතුරු
පිටුව: ...

பாராளுமன்ற விவாதங்கள் (ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்

அறிவிப்புகள் :

சபாநாயகரின் சான்றிதழ்கள்

நிலைக்குழு "பி" க்கு நேமகங்கள்

திரு. கே. சி. ஈ. த அல்லில் சமர்ப்பித்த விடயங்கள் பற்றி
விசாரிப்பதற்கான தெரிசூழவுக்கு நேமகம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

அனுதாபத் தீர்மானம் : திரு. எல். பி. ஜயசேன

தனியார் வசவண்டிச் சேவைகள் சட்டமூலம் :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

தனி அங்கத்தினர் சட்டமூலங்கள் :

இலங்கைத் தேசிய அறிவியல் கலைக்கழகம் (கூட்டிணைத்தல்)—
[திரு. வெல்லர்ன் றணராஜ்]—முதன்முறை மதிப்பிடப்
பட்டது

பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்

முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டம் : ஒழுங்கு விதி

Volume 24
No. 17

Thursday
25th August 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE PRESIDENT :
Public Security Proclamation

ANNOUNCEMENTS :

Speaker's Certificates

Nominations to Standing Committee "B"

Nomination to Select Committee inquiring into the
representations made by Mr. K. C. E. de Alwis

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

2-A 71993-3,450 (83/08)

VOTE OF CONDOLENCE : MR. L. B. JAYASENA

PRIVATE OMNIBUS SERVICES BILL :

Read the First time

PRIVATE MEMBERS' BILLS :

National Academy of Sciences of Sri Lanka (Incorporation)
—(Mr. Shelton Ranaraja) — Read the First time

PUBLIC SECURITY PROCLAMATION

STAMP DUTY ACT : REGULATION

THE HISTORY OF THE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Page 13

THE HISTORY OF THE

...

...

...

THE HISTORY OF THE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1983 අගෝස්තු 25 වන මුහුදුපිටිනිද

வியாழக்கிழமை, 25 ஓகஸ்ட் 1983

Thursday, 25th August, 1983

අ. හ. 3 ව පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථානායකතුමා [අල් හාජ් ම. අබ්දුල් බාකීර් මාකාර් මහතා] මුලසභාවේ විය.

பாசாளுமன்றம் பி. ப. 4 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 3 p.m. MR. SPEAKER [AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] in the Chair.

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත් සත්දේශය
சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி
MESSAGE FROM THE PRESIDENT

මහජන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය
பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்
PUBLIC SECURITY PROCLAMATION

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I have received the following Message from His Excellency the President :

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති
இலங்கையின் சனாதிபதி
PRESIDENT OF SRI LANKA

No. IS/133.

Colombo, August 17, 1983.

Hon. Mr. Speaker,

By Proclamation dated August 17, 1983, and made under section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act, No. 8 of 1959 and Law No. 6 of 1978, I have declared that the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance shall come into operation on August 18, 1983, throughout Sri Lanka.

2. In compliance with paragraph (4) of Article 155 of the Constitution, I do hereby communicate to Parliament that the reason for making the Proclamation as aforesaid is for the preservation of public order and the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

J. R. Jayewardene,
President.

Hon. Speaker of the Parliament.

තිවේදන
அறிவிப்புகள்
ANNOUNCEMENTS

I

කථානායකතුමාගේ සහතික
சபாநாயகரின் சான்றிதழ்கள்
SPEAKER'S CERTIFICATES

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I wish to announce that I have, under the provisions of Article 79 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, endorsed the certificate on the following Bills on August, 19, 1983 :-

BUDDHIST AND PALI UNIVERSITY OF SRI LANKA
(AMENDMENT)

CEYLON HOTELS CORPORATION (AMENDMENT)

I wish to announce that I have, under the provisions of Article 79 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka endorsed the certificate on the following Bill on August 24, 1983.

CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT)

II

“බී” සථාවර කාරක සභාවට තමා කීරීම
நிலைக்குழு “பி” க்கு நேமகங்கள்

NOMINATIONS TO STANDING COMMITTEE “B”

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

In terms of Standing Order No. 139, I have appointed Mr. Norman Waidyaratna, Deputy Speaker, Chairman of Standing Committee “B” for the consideration of the Lajmathul Masjidul Jamiya Sailan (Incorporation) Bill.

I have also nominated the following additional Members to serve on Standing Committee “B” for the consideration of the Bill :-

Mr. M. E. M. Maharroof
Mr. M. Haleem Ishak
Mr. M. I. Uthumalebe
Mr. Jabir A. Cader
Dr. Leonard Kiriella
Mr. Dinesh Gunawrdene
Mr. M. H. K. Jagathsena
Mrs. R. Pathmanathan
Mr. E. P. Paul Perera
Mr. Anil Moonesinghe
Mr. Sarath Muttetuwegama
Mr. Chandra Ranatunga
Mr. Gamini Lokuge
Mr. R. P. Wijesiri
Dr. P. M. B. Cyril

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(කලාநிதி டபிள்யු. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

When will he be made permanent ?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

He is drawing a difference between Casual and Temporary. He said that five years after temporary appointment he will be given recognition for permanent status. Is that so ?

එස්. එස්. අබේසුන්දර මහතා
(திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர)
(Mr. S. S. Abeysondera)
Yes, Sir.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Question No. 2.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මහතා
(திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர)
(Mr. S. S. Abeysondera)

I asked for one month's time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට තීරණය කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு நினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டணையிடப் பட்டது.

Question Ordered to stand down.

එම්. ආර්. ඩී සිල්වා මහතා : සිතාසි බෙදුම්කරුගේ තනතුර
திரு. எம். ஆர். த சில்வா : வழக்குக் கட்டளை வழங்குநர் பதவி
MR. M. R. De SILVA : PROCESS SERVER'S POST

272/83

3. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யு. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

අධිකරණ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) හිංතොට දඬුවම් කරස් පාරේ 3/21 පදිංචි එම්. ආර්. ඩී සිල්වා මහතා සිතාසි බෙදුම්කරුගේ තනතුරක් සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට කැඳවන බවට 78/08/29 දන අංක ආ 4/2/78(1) දරණ ලිපියෙන් පොරොන්දු වූ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) එතුමා එම පොරොන්දුව ඉටුකරනවාද? (ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

நீதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஈ 4/2/78(1) இலக் கத்தையுடைய, 29.08.78 தேதிய கடிதத்தின்மூலம், நீதி அமைச்சரின் செயலாளர், 3/21, ததால்ல குறுக்குத்தெரு, ஜின் தோட்ட என்ற முகவரியைச் சேர்ந்த திரு. எம். ஆர். த சில்வா என்பவர் வழக்குக் கட்டளை (தொத்திஸ்) விநியோ கிப்பவர் பதவிக்கான நேர்முகப் பரீட்சையொன்றுக்கு அழைக்கப்படுவாரென உறுதியளித்துள்ளார் என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் ஆவன செய்வாரா? (இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Justice : (a) Is he aware that by letter A/2/8 (1) of 29.08.1978 the Secretary, Ministry of Justice gave a promise that Mr. M. R. de Silva, of 3/21, Dadalla Cross Road, Gintota, would be summoned for interview to be a process server? (b) Will he see that the promise is carried out? (c) If not, why ?

சேල්ටன் ரனாராஜ் மஹா (திரை ஷெல்டன் ரனாராஜா—நீதிப் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. Shelton Ranarajah—Deputy Minister of Justice)

(a) No. Letter No. A 4/2/78 (1) of 29.8.78 did not hold a promise that Mr. M. R. de Silva would be summoned for an interview to be a process server. The letter in question stated that he would be considered for a casual fiscal employee when a vacancy was available. (b) Mr. M. R. de Silva has been appointed casual fiscal employee to the Galle District Court with effect from 5.2.82. (c) Does not arise.

ලංකා බේරු තෙල් සංස්ථාව : බොරතෙල් වැත්වීමට
இலங்கை பெற்றொலியக் கூட்டுத்தாபனம் : சுத்திகரிக்காத
எண்ணெய்க் கேள்விப் பத்திரம்
CEYLON PETROLEUM CORPORATION : CRUDE OIL
TENDER

321/83

4. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)
(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකා බේරු තෙල් සංස්ථාව සඳහා 1983 (දැන් 1983/84) වර්ෂය වෙනුවෙන් බොර තෙල් කුරියත කිරීම පිණිස වැත්වීම් කළ විදේශ වැත්වීම්කරුවන්ගේ හා මවුන්ගේ ශ්‍රී ලංකා තීරණයන්ගේ නම් සහ ලිපිනයන් එතුමා සභාගත කරන්නේද? (ආ) 1983 පෙබරවාරි මාසයේදී වැත්වීම් පිරිනමන ලදුව, 1983 මාර්තු මාසයේදී ඒ සඳහා අමාත්‍යාංශ අනුමැතිය ලබා දී ඒව පසුව වැත්වීම් අවලංගු කළ බවත්, ඒ තේවුවෙන් ගැස්ස සහ තෙල් අතුරු තිඡපාදනවල හිතයක් ඇති වූ බවත් එතුමා දන්නේද? (ඇ) වැත්වීම් අවලංගු කළේ මන්ද?

சைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) இலங்கைப் பெற்றொலியக் கூட்டுத்தாபனத்திற் காக, 1983 ஆம் ஆண்டிற்கு (இப்பொழுது 1983/84) சுத்திகரிக்காத எண்ணெய்யைக் கப்பலிற் கொண்டுவருவதற்காகக் கேள்விப்பத்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட வெளிநாட்டுக் கேள்விப்பத்திரதாரர்களினதும் இவர்களது உள்ளூர் முகவர் களினதும் பெயர்களையும் முகவரிகளையும் அவர் சமர்ப்பிப் பாரா? (ஆ) இக்கேள்விப்பத்திரம் 1983 பெப்ரவரி மாதத் தில் வழங்கப்பட்டு, 1983 மார் மாதத்தில் அமைச்சரின் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டு அதன்பின்னர் இரத்துச் செய்யப் பட்டதையும் அதனால் எரிவாயு, பெற்றொலிய உப-உற்பத்தி கள் என்பவற்றுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) இக்கேள்விப்பத்திரம் இரத்துச் செய்யப் பட்டது ஏன்?

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs : (a) Will he table the names and addresses of the foreign tenderers and their agents in Sri Lanka who tendered for the afreightment of Crude Oil for

[சென்னை சபை] மனவை]

1983 (now 1983/84) for the Ceylon Petroleum Corporation? (b) Is he aware that the tender was awarded in February 1983 and the Ministerial approval given in March 1983 and subsequently cancelled, creating a shortage of L.P. Gas and by-products of oil? (c) Why was the tender cancelled?

பி. வென்சிட்லு பிரதான மனவை (கி.பி.என். கர்ணாநாதன் ஸ்ரீமதி)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

(a) I am unable to table the names and addresses in this matter as this matter is not finalised. (b) The tender was not awarded in February, 1983. The Ministerial approval was sought in February 1983 by the Petroleum Corporation. The Ministry informed the Corporation that the recommendation of the Tender Board in regard to the acceptance of the tender might be given effect to provided that the selected tenderer would satisfy the pre-qualification conditions laid down in tender documents. (c) The tender was not awarded to the tenderer by the Ceylon Petroleum Corporation as the tenderer had not satisfied certain conditions of the tender.

லக்ஷ்மன் ஜயகோபி மனவை
இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் : சுத்திகரிக்காத
எண்ணெய்க் கேள்விப் பத்திரங்கள்

CEYLON PETROLEUM CORPORATION : CRUDE OIL
TENDERERS

322/83

5. லக்ஷ்மன் ஜயகோபி மனவை

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோபி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

கர்ணாநாதன் ஸ்ரீமதி மனவை சி.பி.என். கர்ணாநாதன் ஸ்ரீமதி மனவை : (அ) 1983 ல் 1983/84 வரையில் லக்ஷ்மன் ஜயகோபி மனவை கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1983 ஆம் ஆண்டிற்கு அல்லது 1983/84 ஆண்டு காலத்திற்கு இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திற்காக சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய்க் கப்பலிற் கொண்டு வருவதற்காகக் கேள்விப்பத்திரங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட கேள்விப் பத்திரதாரர்களும் இவர்களது உள்நாள் முகவர்களும் பெயர்களையும் முகவரிகளையும் அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஆ) ஆகக்குறைந்த கேள்விப்பத்திரதாரருக்கு ஒப்பந்தம் வழங்கப்பட்டது என்பது உண்மா? (இ) மேற்படி கேள்விப்பத்திரம் பின்னர் இரத்துச் செய்யப்பட்டதென்பதையும் அதன் விளைவாக வாயு, அவற்றின் உப-உற்பத்திகள் என்பவற்றின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) குறிப்பிட்ட இக்கேள்விப்பத்திரம் இரத்துச் செய்யப்பட்டு, பின்னர் புதிதாகக் கேள்விப்பத்திரங்கள் கோரப்பட்டது ஏன் என்பதை அவர் கூறுவாரா? (உ) இல்லையெல், ஏன்?

கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1983 ஆம் ஆண்டிற்கு அல்லது 1983/84 ஆண்டு காலத்திற்கு இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திற்காக சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய்க் கப்பலிற் கொண்டு வருவதற்காகக் கேள்விப்பத்திரங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட கேள்விப் பத்திரதாரர்களும் இவர்களது உள்நாள் முகவர்களும் பெயர்களையும் முகவரிகளையும் அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஆ) ஆகக்குறைந்த கேள்விப்பத்திரதாரருக்கு ஒப்பந்தம் வழங்கப்பட்டது என்பது உண்மா? (இ) மேற்படி கேள்விப்பத்திரம் பின்னர் இரத்துச் செய்யப்பட்டதென்பதையும் அதன் விளைவாக வாயு, அவற்றின் உப-உற்பத்திகள் என்பவற்றின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) குறிப்பிட்ட இக்கேள்விப்பத்திரம் இரத்துச் செய்யப்பட்டு, பின்னர் புதிதாகக் கேள்விப்பத்திரங்கள் கோரப்பட்டது ஏன் என்பதை அவர் கூறுவாரா? (உ) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs : (a) Will he state the names and addresses of the tenderers and their local agents who tendered for the afreightment of crude oil for the Ceylon Petroleum Corporation for 1983 or 1983/84? (b) When was the lowest tenderer awarded the contract and the Minister's approval given during the first week of March 1983? (c) Is he aware that the above tender was subsequently cancelled and thereby caused a shortage of gas and their by-products? (d) Will he state as to why this particular tender was cancelled and fresh tenders were subsequently called? (e) If not, why?

பி. வென்சிட்லு பிரதான மனவை
(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)
(Mr. N. Denzil Fernando)

(a) I am unable to table the names and addresses as this tender is not finalized. (b) Ministerial approval was given on 4th March to award the contract to the lowest tenderer provided he satisfied the prequalification conditions laid down in the tender documents. However, as the lowest tenderer failed to satisfy the conditions, the contract was not awarded to him. (c) There was no award of the tender and there was no shortage of either L.P. gas or petroleum by-products. (d) There was no cancellation of any tender. The particular tenderer had failed to satisfy certain conditions laid down in the tender documents. (e) Does not arise.

லக்ஷ்மன் ஜயகோபி மனவை

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோபி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Why was approval given without looking into all the other conditions that had been laid down?

பி. வென்சிட்லு பிரதான மனவை

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

Approval was given if the tenderer satisfied the conditions for the award of the contract.

லக்ஷ்மன் ஜயகோபி மனவை

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோபி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The hon. Deputy Minister has not answered my question. Probably he does not want to answer it. What I asked him was this. Why was approval given without looking into the balance conditions?

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

That is his way of answering.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

It is a peculiar way of answering ! Let him not hide facts from this House, please. We are intelligent men. We must take the House into his confidence and come out with the facts. Here approval has been given by the Hon. Minister. He is the person responsible to give that approval, but when I asked him why approval was given that way, he said that the conditions have not been satisfied. Then why did he give approval ?

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Hon. Deputy Minister, have you got anything more to add ?

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(*திரு. என். டென்சில் ப்ரனாண்டோ*)
(Mr. N. Denzil Fernando)
There is nothing more to add, Sir.

ශ්‍රී ලංකා ලලිත කලා මණ්ඩලය
இலங்கைக் கலை மன்றம்
ARTS COUNCIL OF SRI LANKA

325/83

6. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය 1983 අයවැයේ මුදල් ආධාර වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා ලලිත කලා මණ්ඩලයට ලබා දෙන ලද රු.5,00,000 ක මුදල එම මණ්ඩලය විසින් යොදාගත යුත්තේ කුමන කාර්යයක් සඳහා ද යන්න එතුමා දන්වන්නේ ද ?

நிதி அமைப்புத்திட்ட அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: 1983 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மூலம் வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியான ரூ. 500,000/- தொகையைப் பெற்றுக் கொண்ட இலங்கைக் கலை மன்றத்தினால் இத் தொகையை என்ன நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்த முடியுமென்பதை அவர் கூறுவாரா ?

asked the Minister of Finance and Planning : Will he state the purpose for which the sum of Rs. 500,000 could be utilised by the Arts Council of Sri Lanka which received the money as financial assistance given by the Budget of 1983 ?

එම්. එච්. එම්. නයිනා මරිකාර් මහතා (නියෝජ්‍ය මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන ඇමතිතුමා)

(*ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்—நிதி, அமைப்புத் திட்டப் பிரதி அமைச்சர்*)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar-Deputy Minister of Finance & Planning)

The Cabinet has approved a grant of Rs. 500,000 to the Arts Council in 1983. The precise purpose for

which this money will be used is a matter for determination by the Arts Council and the Ministry of Cultural Affairs, under the auspices of which the council functions. The question should therefore be addressed to the Hon. Minister of Cultural Affairs.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, is the hon. Deputy Minister aware—

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Wait, he has not finished replying.

එම්. එච්.එම්. නයිනා මරිකාර් මහතා
(*ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்*)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

Sir, he wants to know what the objects of this Arts Council are. If so, may I refer him to Chapter 278, Volume X, Section 2, of the Legislative Enactments which sets out the objects of the Arts Council.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Is the Hon. Minister aware that before this sum of Rs. 500,000 appeared in the Appropriation Act, the Hon. Minister of Cultural Affairs did give the purposes for which he would use that money ?

එම්. එච්.එම්. නයිනා මරිකාර් මහතා
(*ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்*)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

Sir, this was on a proposal by the Hon. Minister of Cultural Affairs.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Now, wait. He has not finished asking the question. Have you finished ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I have asked the question.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Then sit down.

එම්. එච්.එම්. නයිනා මරිකාර් මහතා
(*ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்*)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

This was a proposal by the Hon. Minister of Cultural Affairs who wanted Rs. 500,000 for the Arts Council, and the Cabinet approved that money. He must ask the Hon. Minister of Cultural Affairs the purpose.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, may I ask the Hon. Minister of Cultural Affairs? He is here and he can answer.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்.*)
(Mr. Speaker)

Order, please! No, I am not calling upon the Hon. Minister to answer.

යෝජනා ප්‍රකාශය : එල්. බී. ජයසේන මහතා

அனுதாபத் தீர்மானம் : திரு. எல். பி. ஜயசேன

VOTE OF CONDOLENCE : MR. L. B. JAYASENA

අ. ක. 3.15

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ඇමතිතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(*திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா—பாராளுமன்ற அலுவலர்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்து.*)

(Mr. M. Vincent Perer—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

Mr. Speaker, it is with a heavy heart that I rise to refer to the death of Mr. L. B. Jayasena who represented the constituency of Bingiriya in our Legislature for nearly 12 years.

Mr. Loku Balasuriyage Jayasena came from a peasant family of Dunkannawa, a hamlet in the Nattandiya Electorate. Born on 16th January 1920, he received his education at the Government School, Kumbukgahamulla, and the Vidyodaya Pirivena, Maligakanda.

Mr. Jayasena qualified as a teacher on passing the Sinhala Teachers' Final Examination and became a member of the Staff of the Sastrodya Pirivena, Sandalankawa, where he taught for some time. Later he joined the Education Department as an Attendance Officer in the Bingiriya Circuit.

A popular figure of the Sath Korale, he came into public life through his active interest and participation in the life of the community. He gave every encouragement to the co-operative movement in his area and served as president of both the Sath Korale Co-operative Association and the Kuliypitiya Co-operative Society. He was a lover of Sinhala Literature and the arts and published a literary magazine "Pubudukala". He was a founder member of the Sath Korale Sahitya Sangamaya and also functioned as the chief organizer of the Dambadeni Sahitya Sangamaya. He gave every encouragement to the rural development societies and community centres and played an active role in the youth organizations of the area.

On the eve of the March 1960 General Election to the Fourth Parliament, Mr. Jayasena resigned his post in the Department of Education and contested the Bingiriya seat on the Sri Lanka Freedom Party ticket. Though he won by only a small majority on that occasion, he retained his seat at the July General Election the same year with a comfortable majority. In the May 1970 General Election to the Seventh Parliament he was returned as Member for Bingiriya by a majority of over 8,500 votes. He was appointed Deputy Minister of Local Government in July 1976 and functioned as the Acting Minister of Local Government on several occasions.

In October 1962 he represented Sri Lanka at the Inter-Parliamentary Union Conference held in Brazil.

The late Mr. Jayasena was a dedicated socialist. He has made a lasting contribution to his electorate in every sphere of activity. He made his mark in the Legislature as a fluent speaker in Sinhala. By his simplicity and sincerity he endeared himself to all those who came into contact with him.

Mr. Jayasena will be long remembered for the services rendered to the people of Bingiriya in particular and the country in general in his eventful career as teacher, public servant, youth leader, social worker and Parliamentarian.

Mr. Speaker, I propose that the condolence of this House be conveyed to the Members of the bereaved family.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා (මැදවව්විය)
(*திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மதுவாச்சி.*)
(Mr. Maithripala Senanayake—Medawachchiya)

ගරු කථනායකතුමා, 1960 මාර්තු මාසයේ, ඊට පසුව ජූලි මාසයේ, නැවත වරක් 1970 ඡ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙනුත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයකු වශයෙනුත් මේ ගරු සභාවේ බිංගිරිය ආයතන නියෝජනය කළ එල්. බී. ජයසේන මැතිතුමාගේ අභාවය ගැන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කනගාටු ප්‍රකාශ කිරීමටයි, මේ අවස්ථාවේ දී මා කැගී සිටින්නේ, ඇත්තවශයෙන්ම එල්. බී. ජයසේන මැතිතුමා ඉතාම වාම ජීවිතයක් ගත කළ, නිහතමානී පුද්ගලයකු බව එතුමා දන්නා හඳුනන කවුරුත්, මා හිතන්නේ කිසිම විවාදයක් නැතිව පිළිගන්නා කාරණයක්, එපමණක් නොවෙයි, එතුමා සත් කෝරළ වාසීන් වෙනුවෙන් විශේෂයෙන්ම ගොවි-කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් විශාල සේවයක් කළ පුද්ගලයකු හැටියට අපට මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න පුළුවනි. ඊයේ එතුමාගේ ආදානනය දුන්නකතාවේ පැවැත්වූ අවස්ථාවේ දුන්නකතාව තාත්කන්වීය ආයතන තුළ වුණත්, සත් කෝරළ වාසී මහජනතාව විශාල පිරිසක් එතුමාට අවසාන ගෞරවය දැක්වීමට දුන්නකතාවට පැමිණ සිටි බව අපට දකින්න ලැබුණා.

ඉතාමත්ම වාම ජීවිතයක් ගත කළ, සිංහල භාෂාව ගැන, සාහිත්‍යය ගැන විශේෂ උනන්දුවකින් ක්‍රියා කළ ජයසේන මැතිතුමාගේ අභාවය සත් කෝරළ වාසීන්ට පමණක් නොවෙයි, මුළු මහත් සාමාන්‍ය ගොවි-කම්කරු ජනතාවටම සිදු වුණු ලොකු පාඩුවක්ය කියන කාරණය මේ අවස්ථාවේදී අපට කියන්න සිද්ධ වෙතවා. එමනිසා එතුමාගේ අභාවය පිළිබඳව මේ ගරු සභාවේ කනගාටුව, ගරු ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව තුළින්, මඔතුමාගේ මාර්ගයෙන්, ඒ පවුලේ අයට දන්වන හැටියට මා ඉතාමත්ම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
 (කි.ප්‍ර. ආනන්ද ජයනායක—කොත්මලේ)
 (Mr. Ananda Dasanayake—Kotmale)

ගරු කථානායකතුමනි, එල්. ඩී. ජයසේන බිංගිරිගේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමාගේ අභාවය ගැන වූ මෙම ගෞරව ප්‍රකාශයට අද්‍රිඪ එකතු විය යුතුයි. යුතුකමක් වශයෙන්, 1960 සිට 1965 දක්වා කාලය තුළ, පාර්ලිමේන්තු කටයුතු සම්බන්ධයෙන් එතුමාත් සමග අපට ක්‍රියා කරන්න සිද්ධ වුණි. ඒ වාගේම තවත් වරක් 1970 දී විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් ලබා 1977 දක්වා, එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කරමින් පාර්ලිමේන්තු-කටයුතුවල ව්‍යාපෘත වුණි. එතුමා තුළ විශේෂයෙන්ම කැපී පෙනුණු ලක්ෂණ කීපයක් ගැන දැම දෙනම සඳහන් කලා. සිංහල භාෂාවට නියම තැන ලැබිය යුතුය යන අදහස එතුමා තුළ තිබුණි. එය ලබා ගැනීම සඳහා එතුමා දැඩි උත්සාහයකින්, උනන්දුවකින් ක්‍රියා කලා. එපමණක් නොවෙයි, සිංහල සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් එතුමා ලොකු උනන්දුවක් දැක්වුවා.

විවිධ විට සිංහල සාහිත්‍ය සම්මේලනවලට කුඩා කවියකු වශයෙන් සහභාගී වීම ආදියෙන් සිංහල සාහිත්‍ය පෝෂණය කිරීමෙහි ලා එතුමාගෙන් විශාල සේවයක් ඉටු වුණය කියන කාරණය අප අමතක කළ යුතු නැහැ. ඒ වගේම ජාති මමන්වය, දේශානුරාගය අනුව සිංහල සිරිතට-විරිතට තමන් කැමුරු වුණා පමණක් නොවෙයි. අන් අයත් කැමුරු කර ගන්නට එතුමා උත්සාහ ගත්තා. මේ අනුව බලන විට රට, ජාතිය, ආගම සහ භාෂාව වෙනුවෙන් රට වැසියකුගෙන් ඉටුවිය යුතු සේවය බිංගිරිගේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා සැහෙන තරම් දුරට ඉටු කර තිබෙනවාය කියන එක කවුරුත් පිළිගත යුතුයි. එතුමා අභාවප්‍රාප්ත වුනේ ඒ තරම් වයසක් ගිහිත් නොවෙයි. එතුමා අභාවප්‍රාප්ත වුණේ රෝගාතුරවීමෙන්. අපි එතුමා කළ සේවය අගය කරනවා. අපි එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටත් රටටත් කළ සේවය අගය කරනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වනුවෙන් එතුමාගේ අවමංගල්‍යයට-එතුමාට අවසාන ගෞරවය දැක්වීම සඳහා-අත්තනගල්ලේ ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමාත් (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන් වන රත්නදේශප්‍රිය සේනානායක මහත්මයාත් සද්ධානිකය වසිගමංගාව මහත්මයාත් ඇතුළු විශාල පිරිසක් සහභාගී වුණි. එතුමාට පිං පැමිණවීමයි දැන් අපට කළ හැකි දෙය. එල්. ඩී. ජයසේන මහත්මයාගේ අභාවය සම්බන්ධව පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හාර ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ගෞරව ප්‍රකාශ යෝජනාවට අපේ සහයෝගයක් දෙන අතර අපගේ ගෞරවයක් එම පවුලේ අයටත් ආර්ථිකවත් දන්වා යවන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සරත් මුත්තේවටුවෙගම මහතා (කලවාන)
 (කි.ප්‍ර. සරත් මුත්තේවටුවෙගම—කලවාන)
 (Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

ගරු කථානායකතුමනි, බිංගිරිගේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී එල්. ඩී. ජයසේන මහත්මයාගේ අභාවය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ගෞරව ප්‍රකාශ යෝජනාවට අපේ පක්ෂය වෙනුවෙන්-ශ්‍රී ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය වෙනුවෙන්-අපේ සහයෝගය ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, එල්. ඩී. ජයසේන මහත්මයා පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ මේ රටේ ඉංග්‍රීසි උගත් මධ්‍යම පන්තිකයන්ගේ ජනාධිකාරයක්ව තිබුණු දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය පොදු මහජනතාවට විවෘත වූවාට පසුව බව අප කවුරුත් දන්නවා. එල්. ඩී. ජයසේන මහත්මයා 1970-77 කාලයේ පාර්ලිමේන්තුවේදී කටයුතු කළ ආකාරය ඒ පාර්ලිමේන්තුවේ හිටපු කෙනෙකු හැටියට බොහෝ විට අගය කරන්නට මට අවස්ථාව ලැබුණි. එතුමා පාර්ලිමේන්තුවේදී තීරණම කථා නොකළත් කථා කළ දැම අවස්ථාවකදීම ඉතාම ආදර්ශමත් ඉතාම ගාම්භීර අදහස් ඉදිරිපත් කලාය කියා අපට කියන්නට පුළුවනි. විශේෂයෙන්ම සන්කෝරලේ විත්සන්ටි සුබසිංහ මහත්මයා වැනි උදව්‍යයේ අනුග්‍රහයෙන් පටන් ගත් ඒ ප්‍රබල සමූපකාර ව්‍යාපාරයේ පුරෝගාමියකු හැටියට එල්. ඩී. ජයසේන මහත්මයා පාර්ලිමේන්තු

කටයුතු වලින් බැහැරවත් වැඩ කටයුතු කලාය කියන එකත් අපට මතක් කරන්නට පුළුවනි. ඒ මහත්මයා 1977 ත් පසු පාර්ලිමේන්තු ක්ෂේත්‍රයේ දේශපාලනය නොකළත් ඒ මහත්මයා ජීවත් වූ ප්‍රදේශයේ මහජනතාවට උදව් පදවීමේත් දේශපාලන තායකත්වය දෙමින් වැඩ කටයුතු කලාය කියා අපට දැනගන්නට ලැබුණි. ඒ මහත්මයාගේ අභාවය පිළිබඳව ඉදිරිපත් කර තිබෙන මෙම ගෞරව ප්‍රකාශ යෝජනාවට අප පක්ෂයේ ගෞරවයක් හවුල් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)
 (කි.ප්‍ර. දිනේෂ ගුණවර්ධන—මහරගම)
 (Mr. Dinesh Gunawardene—Maharagama)

ගරු කථානායකතුමනි, බිංගිරිගේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී එල්. ඩී. ජයසේන මැතිතුමාගේ අභාවය පිළිබඳව මහජන එක්සත් පෙරමුණ වෙනුවෙන් අපගේ ගෞරවයක් පල කරන්නටයි මා තැබී සිටියේ.

විශේෂයෙන්ම 1956 පංච මහා බල වේගයේ ජනතා පෙරළියෙන් පසු දේශපාලන කරළියට ආපු එල්. ඩී. ජයසේන මැතිතුමා ඒ ප්‍රදේශයේ පොදු ජනතාව අතර විශාල බල පෑමක් කිරීමට හැකි වූ දේශපාලනඥයකු බවට පත්වුණි. 1970 ත් පසු එතුමා පලාත් පාලන උප ඇමතිවරයෙකු හැටියටත් පලාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ වැඩ බලන ඇමතිතුමා හැටියටත් කටයුතු කළ කාලයේ වෘත්තීය සම්භී තියෝජිතයෙකු හැටියට මට අවස්ථාව ලැබුණි, එතුමා ඉදිරියට යන්නට. මට ඒ අවස්ථාව ලැබුණේ ලබුගම, කලවුවාව ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රමයේ සේවය කරන සේවකයන් පිරිසකගේ අනාගතය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු වූ අවස්ථාවකදීයි. ඒ අවස්ථාවේ දී මා හිතන විටියට තමන්ගේ ආණ්ඩුවේ යම් යම් තීරණවලටත් සංශෝධන ගෙනෙමින් ඒ සේවක පිරිසගේ සේවය අඛණ්ඩව ගෙන යාමට තීරණයක් ගැනීමේ හැකියාවෙන් ක්‍රියා කරන්නට එතුමා ඉදිරිපත් වුණි.

මේ වික මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්නේ පොදු ජනතාවගේ නියෝජිතයෙක් හැටියට අමාත්‍ය මුද්‍රයක වැඩ බලන වෙලාවෙන් එතුමාට හැකියාවක් තිබුණ බව පෙන්වීමටයි. කම්කරුවන්ගේ සේවය අවසන් කරන්නට යන අවස්ථාවක කම්කරුවන්ගේ පැත්ත අරගෙන ඒ අය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා තීරණයක් ගැනීමට.

එවැනි හැකියාවක් තිබුණ එතුමා පසුගිය කාලයේ මට තීරණ තීරණ ගවය පාරේදී හමු වුණි. මා ජීවත්වන ගෞරව ඉතා කීටවූ ගෞරවකයි. එතුමා ජීවත් වුණේ. එතුමා බොහෝම වාමී ජීවිතයක් ගත කෙළේ. එතුමා බස්සේගේ ගමනාගමනය කෙළේ. තීරණ මහජනතා අතර ගැටසෙමින් නොයෙක් කලාත්මක සහ සාහිත්‍ය වැඩ කටයුතුවල යෙදුණි. බිංගිරිගේ ප්‍රදේශයේ පමණක් නොවෙයි අප ජීවත් වන ප්‍රදේශයේත් ඒ වැඩ කටයුතු වලදී තරුණයන්ට උදව් දුන්නා. ඒ නිසා එල්. ඩී. ජයසේන මහතාගේ අභාවය පිළිබඳව මේ සභාවේ ගෞරව ප්‍රකාශ වන මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන් අපේ ගෞරවයක් එකතු කර ඒ පවුලේ උදව්‍යට දැනුම් දීම සඳහා ඊට හවුල් වන බව ප්‍රකාශ කරනවා.

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා (සමාර සේවා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)
 (කි.ප්‍ර. ජේ. එල්. සිරිසේන—සමාර සේවා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)
 (Mr. J. L. Sirisena—Deputy Minister of Social Services)

ගරු කථානායකතුමනි, එල්. ඩී. ජයසේන බිංගිරිගේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමාගේ අභාවය පිළිබඳව ගෞරව ප්‍රකාශයක් කරන මේ අවස්ථාවේදී 1944 පටන් එතුමා සමග ඉතා කීටවූවෙන් ආශ්‍රය කළ සුහද මිත්‍රයෙක් හැටියට මගේ යුතුකමක් තිබෙනවා එතුමා ගැන විවිධ ස්වල්පයක් කථා කරන්න. ජයසේන මහතා දුන්නන්නාව ප්‍රදේශයේ දුප්පත් පවුලකින් පැවත ආ කෙනෙක්. එතුමා කවදවත් ලජ්ජා වුණේ නැහැ. ඒ ගැන කියන්න. ගමේ ඉස්කෝලේ, තැන්නම් කුඹුක්ගහලල්ල මග විද්‍යාලයේ, ජෝෂ්ඨ විභාගය සමත් වන තුරු ඉගෙන ගෙන ඊට පසුව විදේශ්ඤය පිරිවෙතේ ප්‍රාචීන විභාගය සඳහා ඉගෙන ගෙන අනතුරුව වික කාලයක් ගුරුවරයෙකු හැටියටත් සේවය කර පසුව අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන නිලධාරියෙක් හැටියට බිංගිරිගේ ආසනයේ රාජකාරියට පත් වුණි.

[පේ. එල්. සිරිසේන මහතා]

එද බිංගිරිය ආසනය මාමය සිට දැරූ මය දක්වා විහිදෙන විශාල ප්‍රදේශයකි. ඒ කාලයේ දක් වාගේ ප්‍රවාහන පහසුකම් තිබුණේ නැත. එතුමා ඒ ප්‍රදේශය පුරා බඩසිකලයකින් ගමන් කරමුණු රාජකාරි කටයුතු කෙළේ. දැන්ම වශයෙන්ම කියනවානම් මේ විශාල ප්‍රදේශයේ ජයසේන මහතා නොදන්න කෙනෙක් නැති තරමට එතුමා මහජනතාව එක්ක ආශ්‍රය කලා. ඒ හැම ගම් ප්‍රදේශයකම සිටි හැම කෙනෙකුම තමන් ගමෙන් මුණෙන් හඳුනාගන්න පුළුවන් තත්වයක් එතුමාට තිබුණා. ඒ වාගේම හොඳ ධාරණ ශක්තියක් එතුමාට තිබුණා.

එතුමා ඉතාම වාමි ජීවිතයක් ගත කල කෙනෙක්. එතුමාගේ ඉතාම හොඳ ආදර්ශමත් කාලය හැටියට මට කියන්න පුළුවනි වසර 24 සිට 45 පමණ වන තුරු ජීවිත කාලය. ඉතාමත් ආදර්ශමත්ව, ඒ වාගේම බොහෝම හොඳ වාමිව ජීවිතයක් ගත කල අතර අවස්ථාවෝචිතව ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාවක්ද එතුමාට තිබුණා.

ඒ වාගේම එතුමා හොඳ සාහිත්‍යධරයෙක්. සාහිත්‍යයට බොහෝම ඇලුම් කලා පමණක් නොවෙයි. බිංගිරිය ප්‍රදේශයේ තැන්නම් සත් කෝරළයේ සාහිත්‍ය සංගමයක් 1946 දී ආරම්භ කලා. ඒ අවස්ථාවේ එතුමාට ඉතාම කිට්ටුවෙන් ඉඳගෙන අභාවප්‍රාප්ත අයි. එම්. ආර්. ඒ ජරියගොල්ල හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා උදව් දුන්නා. එතුමාගේ සහයෝගය තුළින් මේ සාහිත්‍ය සංගමය බොහෝම ප්‍රබල එකක් වුණා. ඒ මගින් වාර්ෂිකව කවි මඩු පැවැත්වුවා. ඒ මගින් ඒ ප්‍රදේශය තුළ— සත් කෝරළ ප්‍රදේශය තුළ—සාහිත්‍යය පිළිබඳව හොඳ ප්‍රබෝධයක් ඇති කලා. තරුණ පෙළ ජීව සහගාමි කරවා ගන්නා. ඒ තුළින් තරුණ පෙළට නිදහස් හැඟීම් නා වැද්දුවා. එද මේ රටේ දේශපාලන නිදහස තිබුණේ නැත. ජයසේන මහතා ඒ කවි මඩු තුළින්, සාහිත්‍ය සංගම් තුළින් නිදහසේ වටිනාකම ඒ තරුණ පෙළට හොඳ හැටියට කා වැද්දුවා.

එතෙම කරගෙන යන අතර 1947 දී මේ රටේ පළමුවෙනි පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයේදී පී. බී. සුබසිංහ මැතිතුමා වෙනුවෙනුත්, ජයගොල්ල මැතිතුමා වෙනුවෙනුත් ඒ ඡන්ද කටයුතුවලදී බොහෝම වෙනස මගන්සි වි කටයුතු කල කෙනෙක් තමයි ජයසේන මහතා සුබසිංහ මහතාත් ජරියගොල්ල මහතාත් දෙපොළම මෙතුමාගේ හොඳ මිත්‍රයන් හැටියට බොහෝම කලක් ආශ්‍රය කල බව මම හොඳින් දන්නවා.

මා කලින් සඳහන් කල පරිදි සංඛ්‍යා ලේඛන නිලධාරී හෙවත් කඩුදමන මහත්මයා වශයෙන් එතුමා ක්‍රියා කර ගෙන යෑදී 1956 මහා මැතිවරණයෙන් අවුරුදු තුනකට පමණ පසු 1958 වර්ෂයේදී පොඩි අවාසනාවන්ත තත්වයකට මුහුණ දෙන්නට එල්. බී. ජයසේන මහතාට සිදු වුණා. 1958 හෙට්ටිපොළ නගරයේ පැවැත්වූ මහජන එක්සත් පෙරමුණේ රැස්වීමකදී එවකට සිටි අග්‍රාමාත්‍ය අභාවප්‍රාප්ත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා විවේචනය කලා කියා ජයසේන මහතාගේ වැඩ තහනම් වුණා. ඒ වැඩ තහනම ගැන එතුමා කම්පා වුණේ නැත. එයින් එතුමා පසුබැස්සේ නැත. දිගටම මහජන එක්සත් පෙරමුණට සම්බන්ධ වී වැඩ කර ගෙන ගියා. පාර්ලිමේන්තු ඡන්ද කොට්ඨාශ නිර්ණය කිරීමේ තල්ගොඩපිටිය කොමිෂන් සභාව ඉදිරියේ සාක්ෂි දීමට සත්කෝරළේ වෙනුවෙන් පැමිණි අය අතර ජයසේන මහතාත් ප්‍රබල තැනක් ගන්නා. ඒ අනුව තල්ගොඩපිටිය කොමිෂන් සභාව මගින් එවකට කුලියාපිටිය හා බිංගිරිය වශයෙන් තිබුණු ආසන දෙක කුලියාපිටිය, කටුගකම්පොල හා බිංගිරිය කියා ආසන තුනකට කැඩුවා. ඒ විධියට ජයසේන මහතා ඒ කාලයේ සිටම දේශපාලනයට නැඹුරුව ක්‍රියා කල කෙනෙක්.

1960 මාර්තු මැතිවරණයේදී මහජන එක්සත් පෙරමුණෙන් තරග කරන්නට එතුමා බලාපොරොත්තු වුණත් යම් යම් බලපෑම් නිසා එතුමාට ඒ අවස්ථාව ලැබුණේ නැත. එයින් අධෛර්යයට පත් නොවූ එතුමා කෙසේ හෝ පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ සටනට ඉදිරිපත් වන්නට මිනිසුන් කියන අදහස ඇතිව එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් තාමයෝජනා ගන්නට පුළුවන්ද කියා බැලුවා. එහෙත් ඒ වන විට එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙත කෙනෙකු තෝරා ගෙන තිබුණා. අවසානයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් නොමිනෙන්න අරගෙන 1960 මාර්තු හා ජූලි

මැතිවරණ දෙකම දිනාගත් ජයසේන මහතා 1964 දෙසැම්බර් 3 වන දින ඒ ආණ්ඩුව පරාජය වන තුරුම පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ සේවය කලා. ඒ කාලය තුළ බිංගිරිය ආසනයට, විශේෂයෙන්ම එහි අධ්‍යාපනයට සැහෙන සේවයක් ජයසේන මහතාගෙන් සිදු වුණා.

1965 මැතිවරණයේදී බිංගිරිය ආසනයෙන් එතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පැරදුනා. එහෙත් එයින් පසු නොබැස අවුරුදු පහක්ම සංවිධාන කටයුතු කර 1970 දී නැවතත් බිංගිරිය ආසනය දිනා ගන්නට එතුමාට පුළුවන් වුණා. ඒ රජයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් එතුමා කටයුතු කල අවුරුදු 7 ක කාලයෙන් අවුරුදු 1 1/2 ක් පමණ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙකු හැටියටත් සමහර අවස්ථාවල වැඩබලන ඇමතිවරයා හැටියටත් කටයුතු කරමින් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් පිරිමසාලීමට සැහෙන ධෛර්යයකින් යුතුව එතුමා ක්‍රියා කලා. එසේ සිදු කල සේවාවන් අතර බිංගිරියේ පිහිටුවා තිබෙන රජයේ උප මෝල හැමද එතුමා සිහියට නැහෙන්නක්. සැහෙන පිරිසකට නීතිපතා රැකියාව කිරීමේ අවස්ථාවක් ඒ මගින් එතුමා ලබා දී තිබෙනවා. එමෙන්ම ඒ මගින් එතුමාගේ සේවය කාටවත් අමතක නොවන විධියට තැත්පත් වී තිබෙනවා ; ස්ථිර වී තිබෙනවා.

මේ විධියට ජයසේන මහතා සමාජයට, තරුණ පෙළට, සාහිත්‍යයට, රටට දැයට සමයට ඉතා කැපවීමකින් යුක්තව ක්‍රියා කල කෙනෙක්. ඒ නිසා එතුමාගේ අභාවය ගැන බිංගිරිය ජනතාව බෙහෙවින්ම කණගාටු වෙන්නවා. එතුමාගේ අභාවය ගැන බිංගිරිය ජනතාවගෙන් පොදුගලිකව මගේත් කණගාටුව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන අතර, ගරු ඇමතිතුමා යෝජනා කල පරිදි එතුමාගේ දරු පවුලට අපේ මේ ශෝකය දක්වා යවන ලෙස මාත් තමුන්තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටින්නවා.

ගැරුළුඩි හේරත් මහතා (ඇමතිතුමා සහ නියෝජ්‍ය ජනතා වතු සංවර්ධන ඇමතිතුමා)

(*ශ්‍රී ලං. ඉගාලුං ධෛරාඡ්—අනායුජ්ඡරුම ඉගනා ඡා ඡොල්ල අභිනිලුඡ්ඡිප් ශ්‍රීඡා අනායුජ්ඡරුම*)

(Mr. Harold Herath—Minister and Deputy Minister of Janata Estates Development)

ගරු කථානායකතුමනි, අභාවප්‍රාප්ත එල්. බී. ජයසේන මැතිතුමා වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු ගෝතප්‍රකාශ යෝජනාවට තාත්තත්වය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ ජනතාවගෙන් පොදුගලිකව මගේත් ශෝක එකතු කිරීම මගේ උත්තරීතර යුතුකමක් හැටියට මා සලකන්නවා.

ජයසේන මැතිතුමා සමග කිට්ටු ආශ්‍රයක් ඇති කර ගැනීමට මට අවකාශ නොලැබුණත් එතුමා ගැන හොඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීම තාත්තත්වය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයා හැටියට මට ඒ තරම අමාරු කාර්යයක් වුණේ නැත. එතුමා උත්පත්තිය ලැබුවේත් තාත්තත්වය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ දුක්කන්තාව කියන ග්‍රාමයේ. දුක්කන්තාව නිප බිම කර ගත් එතුමාගෙන් තම ප්‍රදේශයටත් රටටත් විශාල සේවයක් සිදු වුණාය යන කාරණය අපට ඉතා ආධිමඛරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි.

ජයසේන මහතා තම ජීවිතය ගත කළේ බොහෝම ගුණවත්ත, යහපත්, නිහතමානී පුද්ගලයෙක් හැටියටයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන නිලධාරියකු හැටියට පත්වීමක් ලබා බිංගිරිය ප්‍රදේශයට පැමිණි එතුමා කෙටි කලකින්ම මිත්‍රයන් රාශියක් ඇති කර ගෙන ප්‍රදේශයේ ඉතාම ජනප්‍රිය රජයේ සේවකයෙක් බවට පත් වුණා. තම ප්‍රදේශයට වැඩියෙන් සේවයක් කරන්නට මහා මැතිවරණවලට ඉදිරිපත් වී එතුමා තුන් වරක්ම බිංගිරිය ආසනය ජයග්‍රහණය කලා. බිංගිරිය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ අධ්‍යාපනික, සෞඛ්‍ය, හා පාර්ලිමේන්තු වැඩි දියුණුව සඳහා එතුමාගේ අවුරුදු දොළහක මන්ත්‍රී මූර් කාලයේදී අලුත් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කලාය යන කාරණය, බිංගිරිය කොට්ඨාශයේ ජනතාවට අපි අමුතුවෙන් මතක් කල යුතු දෙයක් නොවෙයි.

fanned the animosity which existed between the ethnic groups for the purposes of the political activities and desires of those who led and spearheaded this violent movement.

I believe it is necessary that His Excellency's statement to the nation, particularly with reference to the activities of the political groups responsible for the unleashing of violence throughout the country should be communicated to this House and I therefore quote that part of His Excellency's statement in full. Here is what His Excellency said :

"You are aware that this Government came into office on July 23rd 1977. The elections were on July 21st, the results were on July 22 and myself and the members of my Cabinet took their oaths on July 23, 1977.

We had the Presidential Election last year and people decided at a referendum that general elections which were due in August 1983 will not be held but they postponed it for six years. Since the results of the referendum, there have been various speeches and actions by members of certain political parties that they would not let this Government function after August 1983. I draw your attention particularly to a statement made by Mr. Vasudeva Nanayakkara who was a candidate for one of the by-elections in May 1983 in the Eheliyagoda seat.

He has said quite specifically there that if he is elected he would use his powers as a member of Parliament for extra-parliamentary activity, joining hands with the terrorists in the North for the purpose of achieving their objects.

He has further stated that he does not stand for democratic elections, but is prepared to join in what he calls "Aragalaya" that is, riot or a disturbance or a violent movement, for the purpose of seeing that elections are held in August 1983 and this Government does not function after that.

It is obvious therefore on the statements of the Nava Samasamaja Party leader, Mr. Vasudeva Nanayakkara, that from August 1983 they are preparing for some form of violence and disturbances.

We have the evidence that soon after the referendum or during the referendum, a certain group that we called the Naxalite group, were preparing by inflaming the people's minds, making them violent-minded against the Government, against the President that they would take some action in case they returned to office to destroy the United National Party and others who thought democratically including those in the Sri Lanka Freedom Party who were democratically minded.

We have also the conduct of the JVP where a party which in 1971 took to arms, fought the government of the day, tried to destroy it, took over the police stations and almost succeeded in bringing down a lawfully elected government. I remember I was the Leader of the Opposition at that time in Parliament, I gave the full support of myself and my party to Mrs. Bandaranaike to defeat any insurrection which sought to overthrow a legally elected government.

Therefore the JVP also made statements and made it clear after they lost the referendum—they did not even contest some of the by-elections—they made it clear that they are giving up their parliamentary tactics and that they should take to non-parliamentary tactics in order to defeat a government by a referendum extending this period by more than six years.

We have therefore proscribed certain political parties in this country, the Communist Party, the Party of Vasudeva Nanayakkara called the Nava Samasamaja Party, the Party of Rohana Wijeweera, the JVP, which are dedicated not to the democratic way of life but to a violent way of forming a government and maintaining it by violence.

We have, on the other hand, the United National Party and the Sri Lanka Freedom Party which are democratic parties. During the elections that were held last year, out of six million five hundred thousand voters, six million voted for the two democratic parties, the United National Party and the Sri Lanka Freedom Party.

It is therefore parties that represent only five hundred thousand people who believe in violence as a way of attaining political power. We also find in the violence that took place from July, 25, there is a certain pattern of leadership, where gangs of youths were going about in vans and bicycles, motor cycles and cars, inflaming their party cadres in various towns and cities, and violence and arson took place after that.

We found that in Colombo. We found it along the Colombo-Kandy Road and Galle Road. We found in Kandy and Badulla and Bandarawela that it is not a sudden outburst of mob violence but planned and carefully nurtured over a period of time. We found also that the murder of thirteen of our soldiers in Jaffna took place on a very significant day, the day being 23rd of July, 1983. It was 6 years before that, on the 23rd of July 1977, that I myself and my government were sworn in, exactly on that day, also a Saturday. On that same day we find this outburst beginning with the death of 13 soldiers in Jaffna.

That was the signal for the uprising which took place in certain parts of this country. I would like you therefore, to remember, that we had the JVP which initiated the insurrection of 1971 who were released by me as I thought we should give them a chance, returning to the democratic system; they contested the elections, but having lost the Presidential Elections having lost the Referendum, having lost the by-elections, they thought the only way to return to power before 6 years were over was by violence. Now these are being investigated by certain authorities and when we receive their report, further action would be taken."

Immediately with the outbreak of violence in the night of 23rd July, the government brought the security forces into full alert to contain the situation, which was rapidly developing. A curfew was imposed at 2 p.m. on the afternoon of Monday, 25th July, and instructions to shoot looters and apprehend persons inciting violence were issued to the armed services and the police. Drastic penalties for those who created or passed on rumours were imposed. Extremist political parties found to be indulging in certain activities were proscribed. By these measures law and order were quickly enforced and maintained.

The Government turned immediately to the care and welfare of the many thousands who had been affected by the violence. Eighteen welfare centres were set up promptly in Colombo and 21 in the outstations for those rendered homeless by acts of arson and destruction. Nearly 80,000 were cared for in these centres by Government agencies co-ordinated by the Commissioner-General of Essential Services. A large number of voluntary organizations, both local

[ආර්. ප්‍රවෘත්ත මතක]

and international, assisted in the care and rehabilitation of the affected persons. I wish to thank all individuals and organizations, both in Government departments and among the voluntary agencies, who assisted during this time of emergency regardless of personal inconvenience. Many friendly countries also came to our assistance with offers of aid and relief both to those who had suffered during the disturbances and to help build up those industries which had been affected.

The Government also gave its urgent attention of the need to ensure that the supplies and services essential to the life of the community were maintained. An office of the Commissioner-General of Essential Services was created by His Excellency on 30th July to co-ordinate all essential services and see that they functioned without interruption.

I wish to thank all members of the public service, particularly those dealing with such essential services as the supply and distribution of food, fuel, power, water, municipal services, etc., for the exemplary manner in which they carried out their duties during this time of crisis. They have all rendered a great service to the nation. Hon. Ministers in charge of these vital Ministries and departments took personal responsibility for ensuring that their departments functioned at full capacity and that the community was served. The devoted work of Government officials and the wholehearted co-operation of the public enabled a return to normalcy in a very short period of time.

Much remains to be done both in repairing the shock to the national economy which the disturbances have caused and the task of rebuilding once again the edifice of the national unity. The rehabilitation of persons affected by the disturbances, specifically those who were displaced from their homes and displaced from their work sites, continues. Large numbers of persons had to be moved to different parts of the country and to be relocated temporarily. Welfare measures had to be taken regarding their relocation and the provision of supplies.

A new organization REPIA—Rehabilitatin of Property and Industries Authority—was established, also under Emergency Regulations, with its chief functions being (a) the repair and restoration of affected property; (b) the rehabilitation of affected industries and businesses.

The objectives of REPIA are: to protect tenants displaced by the riots; to protect house owners from being exploited by unscrupulous tenants or by others; to take responsibility for restoring tenancy rights, to

intervene where house owners may be presurized to sell their properties at depressed prices; to give permission for repairs by owners of owner-occupied dwellings subject to normal planning regulations.

Where industrialists require financial support, the Government would consider the need to acquire shares in such enterprises.

As hon. Members are aware, a large number of industrial employees—around 25,000—have been displaced due to the destruction of factories. The Government is taking suitable steps to deal with their problems through the Ministry of Labour.

Mr. Speaker, the recent events in Sri Lanka have, as would be expected, had repercussions in other parts of the world. In addition to the offers of aid for rehabilitation which came in from many friendly countries, it also provided the opportunity for a dialogue with India. as His Excellency the President indicated to the nation last Monday—

“For the first time the Central Government of India has specifically stated that they do not support the separation of our country, will not help such a movement and that they further stand for the unity, the integrity and the independence of Sri Lanka.”

Further, abroad, chiefly due to the activities of sympathizers of the movement for Eclam, a campaign of distortion and exaggeration has been launched vilifying the image of Sri Lanka. Demonstrations have been staged in several cities. Violence had broken out at times among ethnic groups of Sri Lankans living in those countries, and the media network has been busy circulating stories damaging to the Sri Lanka Government and its people. Sri Lankan embassies throughout the world and other groups interested in the welfare of the Government have been busy counteracting this false propaganda.

Mr. Speaker, our country has pased through a very grave national cirsis, perhaps one of the worst we have had to face as a nation. There is much that has to be rebuilt, both in stone and concrete and in the hearts and minds of men. His Excellency the President has emphasized that our Government is dedicated not only to the democratic way of life, not only to economic development according to our plans, but also primarily to maintain law and order. Our party, like other democratic parties in this House, actually believe in democracy. We believe in the majority will; we believe in the free vote of the people; in laws that are passed by a majority vote taken in Parliament, where problems are settled by discussion and the majority vote. We also believe in the maintenance of law and order. As His Excellency reminded us, “Our Government is completely dedicated and resolves that where people seek to disrupt law and order in this

country, the strictest tenets of the law will be enforced. Whatever punishments have to be served to them, our Government is determined to do that whether it be an individual or a party."

I am tabling * for the information of hon. Members and for purposes of record a resumé of the principal events that took place in the last few weeks. Since most of these incidents are well known, I will not go into detail about them.

Mr. Speaker, I believe, I have placed before the House sufficient reasons for the continuance of the Emergency. I trust that the House will agree that the operation of Part II of the Public Security Ordinance as proclaimed by His Excellency the President should be continued for a further period.

* සභාවේ සහ මහ නවත ලද ලියවිල්ල :
சபாபேட்டத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணம் :
Document tabled :

RESUME OF INCIDENTS OF VIOLENCE FROM 24TH JULY 1983

Violence continued on the 26th, 27th and 28th and several police divisions were seriously affected during these three days.

By the morning of the 29th July several arrests had been made by the police and armed services and the situation was being brought under control when around 11.00 a.m. an incident was sparked off at 5th Cross Street, Pettah, alleging that some terrorists who were hiding inside a gutted building in 5th Cross Street were firing at Sinhalese people who were moving about the area. The police and armed services had to be deployed there, but after the building was stormed by the police and the armed services there were no terrorists or any other clue found to the effect that terrorists had been inside the building at any time. Simultaneously, rumours were spread in Colombo and the suburbs that Tiger terrorists were attacking Sinhalese people. This appeared to have been a very well organized strategy by a subversive group to incite the Sinhalese people to resume attacks on Tamils and join in further and more serious acts of violence and arson. This incident and the well-organized rumours did have an effect on that particular day, when the highest number of murders were committed.

The incidents on this day clearly show the hand of an organized group or groups who, not being satisfied with the wanton destruction and carnage that was caused during the previous four days, wanted the violence against the Tamil population to escalate.

On the 30th July 1983 the police and armed services bought the situation under control.

During these incidents it was not only the Tamil people who were affected. Large business establishments and factories belonging to persons of Indian origin who were non-Tamil were also attacked and burnt. In some areas shops of Sinhalese and Muslims were burnt and looted. A few churches have been attacked. Several buildings which were burnt, although occupied by Tamils, belonged to Sinhalese people.

The imposition of a daily curfew in the areas adversely affected has had a salutary effect. Co-ordinating Officers were appointed to various Administrative Districts under the Emergency Regulations,

and the police and armed services are carrying on a round-the-clock vigil in all areas. Already about 5,000 suspects have been remanded for offences connected with these incidents of violence. Property worth more than Rs. 60 million has been recovered by the police alone, in addition to what has been recovered by the armed services.

Several persons have been arrested under Detention Orders, and the Criminal Investigation Department is investigating information that certain local political groups had planned to take over the country through a '3 Stage action Plan' where the strategy was to cause disruption to the day to day activities of the country by creating communal violence between the Sinhalese and the Tamils at the initial stage and thereafter extending it to create clashes between the Sinhalese and the Muslims and finally between the Buddhists and the Christians.

In spite of firm action taken by the Government, groups interested in fostering communal disharmony on the one hand, and those interested in disruption of Government activity on the other are carrying on well-planned campaigns of rumour-mongering to create further dissension between the communal and religious groups.

The communal tension which started in Trincomalee in June is yet simmering, and occasional outburst of violence are observed.

In the Jaffna Division terrorist killings and robberies continue. Robberies from co-operative stores, acts of mischief on sub-post offices, thefts of chemicals from schools and robberies of vehicles for the purpose of committing other acts of violence continue to be reported from Jaffna.

A spate of robberies of guns have been reported from the Vavuniya, Batticaloa and Trincomalee Divisions.

The police and armed services, including volunteer forces, are carrying out extensive patrolling in the affected areas. The Government has organized vigilance committees in areas where minority communities are resident. The police are patrolling these areas with the vigilance committees.

Reports have been received of 323 murders, 1494 cases of arson, 195 cases of looting and 372 cases of mischief during the period under review.

ප්‍රශ්නය සභාවේ සහ මහ නවත ලදී.
சிறி மு எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

අ. හා. 4.07

මොච්චිපාල සේනානායක මහතා (මැදවර්පිය)
(சிறி மு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க-மதவாச்சி)
(Mr. Maithripala Senanayake-Medawachchiya)

ගරු කථානායකතුමනි, මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත යටතේ යෝජනාව, තුන් වන වරටත් මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී, එම යෝජනාව සම්මත කිරීමට මෙම ගරු සභාවේ තුනෙන් දෙකක ඡන්දයක් අවශ්‍ය වන බව ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රථමයෙන්ම ප්‍රකාශ කළා. එම යෝජනාවට අපේ පක්ෂය විරුද්ධ වන්නේ කැති බව පලමුවෙන්ම මම කියන්නට කැමතියි. විවේචනය කළයුතු අවස්ථා තිබෙනවා නම් එම අවස්ථාවලදී විවේචනය කිරීමටත් අනෙක් අතට ප්‍රශංසා කළයුතු අවස්ථා තිබෙනවා නම් එම අවස්ථාවලදී ප්‍රශංසා කිරීමටත් අප කැමතියි.

පසුගිය ජූලි මාසයේ 24 වෙනිදා රාත්‍රියේ හා 25 වෙනිදාත් ඉන් පසු සුමානසක කාලයක් තිස්සේත් මේ රටේ ඇති වුණු අවාසනාවන්ත සිද්ධීන් දෙස බැලුවාම සාමය ගැන විශ්වාසයක් තබන ඒවාගේම බොද්ධ පරිසරයක ජීවත්වන අපට එම කාල පරිච්ඡේදය

[මෙහිපාල සේනානායක මහතා]

ලෙනෙසියෙන් පමනක කරන්නට බැහැ. එම කාල පරිච්ඡේදය මේ රටේ මෑත ඉතිහාසයේ ඇති වුණු ඉතාමත්ම හයානක, ඒවාගේම ඉතා බලවත් කැලලක් ඇති වුණ කාල පරිච්ඡේදයක් යයි ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ප්‍රකාශ වුණා. අපිත් එය එසේම අනුමත කරනවා. ලෙනෙසියෙන් එම කැලල මකා හරින්නටත් බැරි බව මා කිව්වුණුව තිබෙනවා. ප්‍රමාද වී හෝ යම් යම් කරුණු ගැන රජය ක්‍රියාමාර්ග ගත් බව අපි දන්නවා. ප්‍රමාද වී හෝ එම ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම ගැන රජයට අප ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි.

විශේෂයෙන්ම 24 වැනිදා රාත්‍රියේත් 25 වෙනිදාත් ජව පසුවත් ඇතිවුණු සිද්ධීන් දෙස බැලුවාම, එම හයානක සිද්ධීන් අඩු කර ගැනීමට හැකියාවක් තිබුණද තදින් යන්න ගැන ප්‍රමාද වී හෝ කල්පනා කිරීම හොඳ බව මම මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරනවා. එම කාලපරිච්ඡේදය තුළ ඇතිවූ සිද්ධීන් නිසා මහජනතාවට හිරිහැරයක්, කරදරයක් ඇතිවීමට ඉඩ නොතබා ආහාරපාන සැපයීම, ජලය සැපයීම, විදුලි බලය සැපයීම ආදී කටයුතු කළ රජයේ ඇමතිවරුන්ටත්, ඒ වගකිව යුත්තන්ටත් මේ අවස්ථාවේදී සතුහිත පුද කිරීම අපගේ යුතුකමක්ය කියා මා කල්පනා කරනවා. දේශපාලන මතභේද කොතෙක් තිබුණත් ඒ කටයුතු හාරව වැඩ කළ අයට අප කාගේත් සතුහිත පුද කිරීම සුදුසුයි කියා මා සිතනවා. අපට දැන ගන්න ලැබී තිබෙන හැටියට පැය 24 කට වැඩ කලයක් නොකඩවාම ආහාර බැම, ආහාර බෙදීම සම්බන්ධ කටයුතුවල නිරත වුණ අය සිටිනවා. අභාවප්‍රාප්ත වූ මහත්මයෙකු සම්බන්ධ වාර්තාවක් අද පත්‍රයක පළවී තිබෙනවා මම දන්නා. මහු ලෙඩ ඇදේ සිටියත් තමාට හාර වුණ ඒ රාජකාරිය කිරීම සඳහා කාර්යාලයට ඇවිත් තමාගේ යුතුකම් කොටස ඉටු කළ නිසා එම අංශයේ වැඩ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව කරගෙන යාමට හැකියාවක් ලැබුණ බව ඒ වාර්තාවේ සඳහන්ව තිබුණා. විශේෂයෙන්ම අන්ත එවැනි අයට විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් අපේ කෘතඥතාවය මේ අවස්ථාවේදී පුද කරන්න සතුටුයි. ඒ වාගේම සන්නද්ධ හමුදාවටත්, පොලීසියටත්, රජයේ සේවකයන්ටත්, ඒ කටයුතුවල යෙදුණු අතිකුන් පුදගලයන්ටත් අපගේ සතුහිත මේ අවස්ථාවේදී පුද කරන්න ඕනෑය කියා මා විශ්වාස කරනවා. සමහර විට ඒ අයට යම්කිසි අමතර දීමනාවක් ගෙවීමට රජය කල්පනා කරා වි කියා මා අදහස් කරනවා. කරදර මධ්‍යයේ මහජනතාව වෙනුවෙන් ඒ අයගේ සේවය ඉටු කිරීම ගැන අප කාගේත් සතුහිත පුද කිරීම යෝග්‍යයි කියා මා කල්පනා කරනවා.

ඒ කටයුතු ඒ විධියට සිදුවීම ගැන අපි සතුටු වෙන අතරම ඇත්ත වශයෙන්ම අද රජයටත්, ජාතියටත් මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන මේ ප්‍රශ්නයට අනාගතයේදී මොන විධියේ හිතද්වන් ගන්නවාද කියන එක ගැනත් අපි කවුරුත් කල්පනා කළ යුතු බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. දේශපාලන වශයෙන් පමණක් මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සෙවීම එතරම් පහසු කාරණයක් වන්නේ නැහැ. මෙවැනි ලේ හෙල්ලීම්, ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා, මිනීමැරුම්, මංකොල්ලකැමී යනාදී දේවල් මීට පසුවත් ඇති නොවන විධියට කටයුතු කිරීමට වගබලා ගැනීම රජයේ පමණක් නොව, විරුද්ධ පක්ෂයේදී වගකීමක් විය යුතු බව විශේෂයෙන්ම මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. ඒ නිසා අනාගතයේදී මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සෙවීමට අවශ්‍ය නම් දේශපාලන මතභේද ඉවත් කර දමා අවශ්‍ය සෑම දෙනෙකුගේම සහාය ලබාගෙන, සෑම දෙනෙක්ම සහගාමී කරවාගෙන අපි ක්‍රියා කළ යුතු බවයි, මගේ හැඟීම.

රට බෙදීම නහනම් කිරීමේ නීතිය අපි පසුගිය ද අනුමත කර ගත්තා. ඒ නීතිය යටතේ දැන් අපි ක්‍රියා කරගෙන යනවා. එද ඒ විවාදයේදීත් මම මේ කාරණය ගැන ප්‍රකාශ කලා. නීති පැනවීමෙන් පමණක් අපට මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැරිය කියා මම මතක් කලා. ඇත්ත වශයෙන්ම අවශ්‍ය වන ඒ නීති අනුමත කර, ඒවා ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන ගමන්ම සිංහල හෝ වේවා, දෙමළ හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, බර්ගර් හෝ වේවා ඒ සෑම ජන කොට්ඨාශයකම අයට එකම රටක පුරවැසියන් වශයෙන්, එකම ජාතියක උදවිය හැටියට ක්‍රියා කිරීමට හැකි වන පරිදි කටයුතු සැලැස්වීමට වගබලා ගැනීමත් අපේ යුතුකමක් හැටියට මේ අවස්ථාවේදී මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනෑ නැහැ, අතපසු වුණු දේවල් ගැන. තමුත් මම එදත් කීවා වාගේ, 1977 එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ තිබුණු පරිදි සර්ව පාක්ෂික සාකච්ඡාවක් පවත්වා මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න හැකියාවක් තිබුණද කියා සොයා බැලුවා නම් සමහර විට මේ ඇති වුණු අප්‍රියජනක දේවල් නවත්වා ගැනීමට එහෙම තැත්කම් අඩු කර ගැනීමට පුළුවන්කමක් තිබුණාදෝ කියන අදහසක් ඇතුළු වීට ඇති වෙනවා. කොහොම නමුත් ඒ අතපසු වුණු දේවල් ගැන දැන් කල්පනා කිරීමෙන්, කථා කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. ඉදිරියටත් සෑම ජන කොටසකගේම සහගාමීත්වයෙන් ඒ කටයුත්ත කරන්න ඉදිරිපත් වෙනවා නම් කාලෝචිතය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී නැවත වරක් මතක් කරන්න කැමතියි.

එද හය වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ විවාදයේදීත් මම කියා තිටියා සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම නායකයන්ගේ මෙන්ම ඉන් පිටස්තර නායකයන්ගේත්—සියලුම ආගමික සහ සියලුම ජන කොටස්වලින් යන ආකාරයට හැම මට්ටමකම නායකයන්ගේත්— සහගාමීත්වයෙන් සාකච්ඡාවක් ඇති කර ඒ අනුව මේ ප්‍රශ්න විසඳීමට ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නවා නම් යෝග්‍යය කියා. ඒ අදහස මම නැවත වරක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි.

කථානායකතුමනි, පසුගිය දිනවල බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ප්‍රකාශයක් කර තිබුණේ, මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට එතුමියගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බවට, එතුමිය මේ පාර්ලිමේන්තුවේ නොහිටියත්, පක්ෂ නායකයන්ට වශයෙන් කළ ඒ ප්‍රකාශය එක හිතීන්ම හාර ගෙන, සෑම ජන කොටසකගේම, සෑම ආගමික කොටසකගේම සහගාමීත්වයෙන්, එකමුතුකමින් මේ ප්‍රශ්න විසඳීමට මාර්ගයක් සොයනවා නම් ඉතාමත් යෝග්‍ය බව නැවතත් අවධාරණයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. එතුමියගේ ඒ යෝජනාව පිළිගන්නවා නම්, එතුමියටත් ඒ සාකච්ඡාවට සහගාමී වීමට අවස්ථාව සලසා දීමෙන් ඒ කටයුත්ත සාර්ථක කර ගැනීමට හැකියාවක් තිබෙනවාය කියන එකයි, මගේ විශ්වාසය.

ඒ වාගේම, මේ රට නිජ භූමිය කර ගත් උවිඬ ජාතිකයන්ටත් අපි කියන්න ඕනෑ; අන්තවාදී අදහස් අත්හැර දමා මේ රටේ සාමයෙන් ජීවත් වීමට එතුමන්ලා ඉදිරිපත් වෙනවා නම්, තමන්ගේ සාධාරණ අයිතිවාසිකමුත් ආරක්ෂා වන විධියට කටයුතු කරන මෙන් එතුමන්ලාගේ සාධාරණ අයිතිවාසිකම් ලබා දීමටත් මේ රටේ වැඩි ජනතාවට වන සිංහල ජනතාවට පසුබට වන්නේ නැහැ කියන එක.

අපි දන්නවා, සමහරෙක් බණ්ඩාරනායක හිටපු අගමැතිතුමාට දෙස් කියනවා. එතුමා මේ ප්‍රශ්නය ඇති කලාය කියා, නැහැ, කථානායකතුමනි, එතුමා එද සිංහල භාෂාව සම්බන්ධයෙන් යම් නිර්ණයක් ගන්නා නම් එසේ කලේ සිංහල ජනතාවට නැති වී ගිය අයිතිය ; සිංහල භාෂාවට, බොද්ධාගමට, අපේ සංස්කෘතියට අහිමි වුණු නැත නැවතත් ලබා දීමේ මාර්ගයක් වශයෙන් විනා එමගින් කාටවත් හිතාමතා අපරාධයක් කිරීමට නොවේය කියා එතුමාගේ ආණ්ඩුවේ හිටපු අමුණිවරයෙක් වශයෙන් මේ අවස්ථාවේදී මම නිර්ගයට ප්‍රකාශ කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම එද එතුමා ඒ පතන තුළින් නවත් පියවරක් ගැනීමට මතක්සි ගන්නා, අවාසනාවකට එය එතුමාට ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකියාවක් ලැබුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා ගත් ඒ නිර්ණය නිසා මේ රටේ නැතත් නැතිව සිටි සඟ, වෙද, ගුරු, ගොවි, කම්කරු යන පංච බලවේගය ප්‍රඵම වරට දේශපාලන බලවේගයක් බවට පත් කිරීමට එතුමාට හැකියාවක් ලැබුණාය කියන එක අපට මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒවාගේම දේශපාලන වශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්තියක් තුළින් ඒ කටයුත්ත සාර්ථක කරන්නට ලැබෙයි කියා එතුමාගේ පක්ෂය වන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි විශ්වාස කලා. ජාතික විමුක්තිය, බුද්ධාගම, සිංහල භාෂාව සහ සංස්කෘතිය නඟා සිටුවීමට එතුමා ඇප කැප වී ක්‍රියා කළ බව අපට මේ අවස්ථාවේදී අමතක කරන්නට බැහැ. එද එතුමා ගත් ක්‍රියාමාර්ග වැරදි බව ප්‍රකාශ කරන්නට අද යම් යම් අය ඉදිරිපත් වුණත්, ඇත්ත වශයෙන්ම සාධාරණව කල්පනා කර බලනවා නම් එවැනි දෙයක් එතුමා ගත් ක්‍රියාමාර්ගවලින් ඇති නොවුණ බව අපට මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්.

අපි ඇති කළ ජනසතු ව්‍යාපාර නිසා එහෙම කැන්තම් අපි ගෙනගිය වෙළඳ ප්‍රතිපත්තිය නිසා එහෙමත් කැන්තම් කරමාත්ත ප්‍රතිපත්තිය නිසා අපේ ප්‍රශ්න වැඩි වුණාය. සිංහලයන්ට කැන්තම් නොලැබුණාය නිසා තවත් කොටසක් කියනවා. එහි සත්‍යතාවයක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම එද නිලුණු ආර්ථික රටාව යටතේ ඒ ප්‍රතිපත්ති උඩිනුයි අපට ක්‍රියා කරන්නට හැකියාවක් ලැබුණේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එද කරමාත්ත ඇමති වශයෙන් සිටි මා, මා සමඟ වැඩ කළ ජී. ආර්. ඩබ්ලිව්. සිල්වා මහත්මයා, ජී. ඩී. පී. සමරසිංහ මහත්මයා, වාල්ස් අබේසේකර මහත්මයා, නිල් බණ්ඩාරනායක මහත්මයා, ඩී. සී. එල්. අමරසිංහ මහත්මයා යන මහත්වරුන් සමඟයි. ඒ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නට මහත්සී ගත්තේ. එමනිසා අපි ඒ කටයුතු සාධාරණ ලෙස කළාය කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී නිර්ගයව ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධියට ඇතිකරගෙන, නඟාගෙන ආ වැඩ පිළිවෙළ පසුගිය ජූලි මාසයේ ඇති වූ අවාසනාවන්ත සිද්ධීන් නිසා අද අධිපති වි තිබෙනවාය කියන එක මා විශේෂයෙන්ම කියන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. එමනිසා ඒ ඉදිරියට ගෙන ආ වැඩ පිළිවෙළ පුනරුත්ථාපනය කිරීමටත්, ඒ නැති වූ ජාතික ධනය නැවත වරක් ඇති කිරීමටත් හැකියාවක් ඇති වන විධියට අපි කවුරුන් එකතු වී වැඩ කිරීම යෝග්‍යයි කියා මා මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කරනවා.

ඒ සමඟම දැන් අගමැතිතුමාගේ කථාවෙනුත් ජනාධිපතිතුමා ජාතිය අමතා කළ කථාවෙනුත් ප්‍රකාශ වූණ පරිදි විශේෂයෙන්ම දේශපාලන පක්ෂ තුනක් අද තහනම් කර තිබෙනවා. ඒ පක්ෂ තුන ගැන කථා කරන්නට මා මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ අයගේ ක්‍රියා මාර්ග ගැන රජයට සාක්ෂි තිබෙනවා නම් වැඩි කල් යත්තට මන්නේත් ඒවා ගැන විගාග පවත්වා තිබී පියවර ගැනීම යෝග්‍ය බව ප්‍රකාශ කරන අතරම ඒ අයගේ වරදක් කැන්තම් ඒ අය නිදහස් කර යැවීම ඉතාමත් යෝග්‍යයි කියන එකක් මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, 1983 අගෝස්තු මස 21 වැනි දින 'අයිලන්ඩ්' පත්‍රයේ පලවුණු කතු වැකියක කොටසක් මා කියවන්න කැමතියි. 'The Island's Prayer' කියන එම කතු වැකියේ අවසාන කොටස මෙයයි :

"Let no man, woman, or child in this land again ever turn against a fellow human with hate flaming in the eyes. Let everybody look their fellow beings in the eye and see in them men and women like themselves and not categorised and compartmentalised beings impaled by accidents of birth such as race and caste. We could not help being born into a specific race but we can help in the attitudes. We adopt towards each other and the way we live. Let the rich abandon the gaudy trappings of their self-glorification and self aggrandisement and share with the poor and let no one in this land be helpless or cowed anymore by fear of the herd. Let sanity return to this embattled land and let us build afresh this nation riven by discord.

This is our earnest prayer"

ගරු කථානායකතුමනි, එම සම්පූර්ණ කතු වැකියම නැවත වරක් ප්‍රසිද්ධ කරනවා නම් ඒ තරම් හොඳයි. එය කියවීමට සම් කෙනෙකුට බැර වූවා නම් එය කියවිය යුතු එකක්. ඒ තරම් ලක්ෂණ කතු වැකියක් මෑත යුගයේදී මා දක්කේ නැති බව විශේෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

අපි කවුරුන් එකතු වී මේ ප්‍රශ්ණය විසඳා වැඩි කල් යත්තට මන්නේත් අපේ රටේ ජීවිතය ආවය ආරක්ෂා කළ යුතුයි. වැඩි ජනතාවක් වූ සිංහල ජාතියට ලැබිය යුතු අයිතීවාසිකම් ආරක්ෂා කරන ගමන්, සුළු ජාතීන්ට සාධාරණව ජීවත්වීමේ වරප්‍රසාදය ලබා දීම සඳහා රජය ගන්නා සෑම පියවරකටම අපගේ සහයෝගය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මා අවසන් කරනවා.

ගාමනි ජයසූරිය මහතා (කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(*திரு. காமனி ஜயசூரியா—விவசாய அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி அமைச்சர்*)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Minister of Agricultural Development & Research)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ද්‍රවිඩ ජනතාවට, සාධාරණ ලෙස කල්පනා කරන බුද්ධිමත් ද්‍රවිඩ ජනතාවට, සාමයෙන් ජීවත් වීමට අදහස් කරන ද්‍රවිඩ ජනතාවට, දැන් තිබෙන රජයෙනුත්, මීට පෙර තිබුණු රජය වලින් දී තිබෙන වරප්‍රසාද ගැන, ඒවායේ සත්‍ය තත්ත්වය ගැන තමුන්තාත්සේ තුළිනුත්, මේ සභා ගර්භය තුළිනුත් රටට ප්‍රකාශ කරන්නට මා මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කළා. මොකද, අද බොහෝ ද්‍රවිඩ ජනතාව දැන් කැහැ, ඒ අය බුක්ති විඳින වරප්‍රසාද මොනවාද කියා. සමහර උදවිය තුස්තවාදීන් වැනි උදවිය—කියනවා, ඒ අයට මේ රටේ ලැබී තිබෙන්නේ දෙවෙනි පන්තියේ තත්ත්වයක් කියා. එය වචනයෙන් පමණයි. තමුත් ඒ අයට ලැබී තිබෙන වරප්‍රසාද දෙස බැලූ විට ලෝකයේ කිසිම රටක සුළු ජාතියකට නොලැබුණු වරප්‍රසාද ලැබී තිබෙන බව මට හය නැතිව ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්. එම නිසා සාධාරණව ජීවත් වීමට බලාපොරොත්තුවන ඒ ද්‍රවිඩ ජනතාවට වචන ස්වල්පයක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කරන්නට මා තමුන්තාත්සේගෙන් අවසර ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Order, please !

The sitting is suspended till 5 p.m.

යැස්වීම ජව අනුකූලව නාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදීත්, අ. කා. 5 ව නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு 5 ப. 5 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டது, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 5 p.m. and then resumed.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

I think there has been a request by quite a number of members from both the Opposition and the Governemnt to speak in this debate. I think we had the matter discussed. I think it is proposed to have the Prime Minister to reply at 8.30 in the night and at 9.00 p.m. to have the voting taken (*Interruption*) i think you have not followed what I said. I have still to continue, what I was saying. A maximum of 15 minutes will be given to every speaker not more.

ලක්ෂමත් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

No, Sir. We have suspended Standing Orders, and we have come prepared accordingly (*Interruption*) and neither are we bound by any arrangement Sir, because we have no representation whatsoever with you, (*Interruption*).

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

But there are certain matters under certain circumstances where I have to give certain orders from the Chair.

කථනායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

We can, under certain circumstances. Now, we have all debated this before. We have all mentioned all this last time.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு அனூர பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, shall I make a proposal to you. We will try to restrict our speeches to the shortest possible time. But we appeal to you, Sir, in your wisdom not to restrict us to 15 minutes.

කථනායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

We will put it this way. As far as possible, you make it 15 minutes, but where I find that you want a little more time, I will accommodate you. Shall we put it that way? I think we will accommodate you.

ගමිනි ජයසූරිය මහතා

(*திரு. காமனி ஜயசூரிய*)

(Mr. Gamini Jayasuriya)

Sir, communal clashes and riots are not a phenomenon peculiar to our country alone. As everybody knows, they occur all the time, in many parts of the World, especially in countries which are multi-racial, multi-religious and multi-linguistic. When the 'gun-powder' of political unrest or subversive elements also happen to be present, they take a more violent form with disastrous consequences.

The history of such riots shows how they arise—sometimes out of sudden provocation, from a small incident; sometimes as the climax of a series of provocations; sometimes due to external or subversive intervention; and sometimes due to real or imaginary grievances of ethnic or political groups.

Unfortunately, in this country, most of these elements seem to have combined and manifested themselves in the recent acts of violence. In such grave circumstances, our effort to hammer out from the debris of such destruction, a lasting peace and amity among all groups owing allegiance to Sri Lanka as their homeland, is a very difficult task. It also makes it all the more worth while.

Our Government and our Party have always stood for national unity, upheld the principle of a Unitary Democratic State. We will continue to do so, and rebuild our economy and national life, however difficult or costly and whatever sacrifice it demands.

To find such a lasting political solution, it is essential for us to examine the causes of the violence. It is true they were sparked off by the massacre of 13

Soldiers at Thinnaveli on the night of 23rd July. That was only the immediate spark. What followed is all known to us.

These events show us very clearly one thing. That is that the acts of terrorism in the North were the work only of a misguided group of youths aided and abetted by certain political leaders. They clearly show that the Tamil community, as a whole, be it in Jaffna or in Colombo or elsewhere, were not with the terrorists. Similarly, it also showed that the Sinhalese people, as a whole, were friendly towards the Tamils, as they have always been, and that the acts of retaliation were confined to small groups of mischief-makers, motivated or incited by interested parties. That is a fact.

It also brought out another important factor. That is the effectiveness of the prompt action taken by the Government to restore law and order, provide refuge to victims, punish wrong-doers, and, above all, to ensure the uninterrupted supply and distribution of food and other essentials to the people. This too was a yeoman task achieved by the various Ministries and Volunteers, almost within 48 hours, so that adequate food supplies reached all consumers in cities as well as remote villages—including Jaffna, to which transport had to be by sea in some instances—homes, as well as large institutions, such as hospitals and refugee camps. In fact, the food prices came down so much that they were even lower than in normal times, and there were no queues—except perhaps for cigarettes!

The immediate cause of the recent outburst of violence is not an independent or spontaneous act. It was the climax of a long-drawn out and well planned series of treacherous acts over the years, committed by the terrorists of the North. This trend, as we all know, began a few decades ago. First the demands, then demonstrations, then threats at a political level and finally plunder, arson and murder, with the enlisting, training and indoctrinating of Tamil youths, who became Tigers and Terrorists with political support.

This is borne out by many instances. I would like to refer here to the Sansoni Commission Report—a Presidential Commission Report published in 1980. There, paragraphs 6 and 8 refer to certain events as far back as May, 1972. It says that, when the 1972 Republican Constitution was promulgated, TULF called a HARTAL and TULF Members dedicated themselves to the acts of winning liberation. Black flags were flown, schools were boycotted and buses stoned. At the Public Meeting on 24th May, 1972, Mr. A. Amirthalingam said, "There will be a day for the Tamils also to use arms. Therefore, it is very necessary that they should have friendly relationships with certain organisations in Foreign countries."

[ගාමිනි ජයසූරිය මහතා]

The Sansoni Report also adds that the Police reports covering the period from 1972 had stated that there was a militant Tamil youth group in Jaffna that was bent on violence from that time. That was the trend in 1972. Now let us recall some of the main terrorist acts of the last 5 years—from the killing of C.I.D. Inspector Bastianpillai in April, 1978, up to the massacre of 13 soldiers on 23rd July, 1983, which resulted in our present troubles. Sir, I do not wish to take much time of the House by informing you all the events, but for the purpose of record I will mention just a few of them.

07.04.78 : Killing of C.I.D. Inspector Bastinapillai and 3 other Police Officers.

22.05.78 : Blasting of 'AVRO' aircraft at Ratmalana, on its return from KKS. (This was on the National Heroes' Day).

30.11.78 : Killing of a Tamil technician in Jaffna, who helped CID investigation into 'AVRO' blasting.

09.07.79 : Police discovers large amount of firearms in Thondaimarn.

21.04.79 : P.C. Sivaneesan killed at Velvettithurai.

01.05.80 : Theft of Rs. 20,000 from Thunukai MPCS.

07.01.81 : Hold-up of Urembasiddi Pawn Shop, killing two persons and plundering jewellery worth Rs. 80,000.

05.03.81 : Neerveli Bank Robbery—theft of Rs. 7.9 million and killing of two.

01.02.82 : Attack on Kanakottai Police Station and removal of firearms.

08.02.82 : Shooting at the Army at Pungeeduti.

26.02.82 : Attack on Chavakachcheri Railway Station and theft of Rs. 35,000.

29.09.82 : Attempt to bomb a Navy convoy at Karainagar.

15.10.82 : Killing of Corporal Hewavasam and Tissera at KKS.

Dec. 1982 : Attack on Chavakachcheri Police Station, killing two Policemen and another.

04.03.83 : Attack on Elephant Pass Army Camp.

23.04.83 : Killing of 3 UNP Candidates—organizers.

05.05.83 : Theft of 2 mail bags containing Rs. 20,000 from Jaffna Post Office.

18.05.83 : Killing of Corporal Jayawardene.

19.05.83 : Shooting of a soldier at a Polling Station.

31.05.83 : Attack on Gurunagar Army Camp, killing a soldier.

07.06.83 : Killing of 2 Airmen at Vavuniya.

29.06.83 : Burning of buses in Trincomalee.

06.07.83 : Theft of rock blasting equipment from KKS Cement Factory.

July 1983 : Burning of "Yaldevi" Train at Kondavil Station and plunder of Petrol Station.

09.07.83 : Damaging Chettikulam Railway Station.

15.07.83 : 3 Sub-Post Offices at Vaddukkodai, etc. attacked and robbed.

17.07.83 : Theft of Rs. 45,000 from Mankulam Petrol Station.

19.07.83 : Burning a bus at Vavuniya.

Like that, Sir, there was a tremendous number of terrorist acts.

In the face of all these, what has the Government done? What have the Sinhalese people done? Did they retaliate? No. Did they deprive the North of any development aid? Certainly not. In fact, the attitude of the Government, as well as of the Sinhalese people, has been characterised by patience and tolerance and moderation all these years. Is that not a fact?

The timing and the increasing magnitude of terrorist acts clearly indicate what they really are. They are part and parcel of a demonic design, planned in cold blood, using groups of immature youths to carry them out, so that certain persons can gain their own ambitions. This mad gangsterism is fanned and encouraged by such men who sometimes pose off as great democrats working within the parliamentary system when they happen to come down here, while, when they go North and when they go abroad, they preach only their message of violence and pose off as martyrs; Their Speeches and their writings show this duplicity. Their strategy appears to be threefold: Violence, Propaganda and Anti-Developmental acts:

(1) *violence* to break down the Government's administration by killing Security personnel, plundering banks, co-operatives, railway stations, etc., and destroying public utilities;

(2) *propaganda* in Sri Lanka and abroad to gain sympathy, funds and perhaps weapons and training for terrorist youths, and encouraging them to seek political asylum abroad. Their campaign is to tarnish the image of Sri Lanka abroad. It is well organized and well funded;

(3) *to thwart* the Government's development efforts.

I have already referred to the numerous killings and other acts of violence committed by them. Their evil propaganda is blatantly unfounded. It is unfortunate that media has a habit of giving a slant to information to make it sensational. The terrorists' propaganda has used this method to tarnish Sri Lanka's image abroad, whether it be in London, Paris, Bonn, Frankfurt, Rome or the U.S.A., and now even in Australia and other countries. It is a pity that the media never check the true position and the other side of the story. If they did so, they would have seen the utter hypocrisy of the Eelam cry. If they look at some of the vital statistics, they will know how wrong the propaganda of the "Separatist" agitators are.

They must remember that Sri Lanka is a small Island with only 15 million (150 lakhs) people. Of that, 74 per cent are Sinhalese, numbering nearly 110 lakhs, while Sri Lankan Tamils are only 12.6 per cent numbering 18 lakhs. Tamils of Indian origin are only 5.6 per cent numbering a little over 8 lakhs, while the Sri Lanka Moors are 7 per cent, numbering ten and a half lakhs. Malays, Burghers and others comprise less than 1 per cent. In such a situation, if the Tamils agitate to claim that their 12.6 per cent population has been discriminated against in education, employment opportunities or development assistance, it is far from the truth. In actual fact, they have more than 2 or 3 times their ethnic proportions in the most important positions in the public and corporation sector as well as in private enterprise. They must not be too greedy, Sir, they must think of others too. This has often brought them to their grief in other countries—by thinking like this.

It is a fact that, as a part of the "divide and rule" policy of the Colonial rulers, religious and ethnic minorities received more privileges and preferential treatment during Colonial days. This was so in educational and employment opportunities. This has been at the expense of the majority community. If there are any who still advocate the repetition of that Colonial pattern, they are not political realists.

Still the position is very much favourable to the Tamil minority as current statistics prove. I shall not burden the House with too much details, but I merely wish to point out some examples at random from the latest Census and Statistics figures available.

කථානායකතුමා
(சாபநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Hon. Minister, you have taken as much time as you wanted. Will you please cut short?

මමති ජයසූරිය මහතා
(திரு. காமணி ஜயசூரிய)
(Mr. Gamani Jayasuriya)

I will try to cut short. In fact, I have been reading it fast also.

These examples show how the Sri Lankan Tamils are placed in the State and Corporation sector employment. Please remember that they are only 12.6 per cent of the total population. But they have 34.9 per cent of the Engineers, 28.9 per cent Surveyors, 35.1 per cent Doctors, 38.8 per cent Veterinary Surgeons, 30.2 per cent Medical Technicians, 33.1 per cent Accountants in the Public Service. In the Corporation Service, their percentage is not very different. In these circumstances, how could anyone claim that they do not get their due share in terms of ethnic proportions? How can the mass media abroad say that they have been discriminated against? Then, look at the key diplomats abroad. They are mostly Tamils. These are facts that Eelam propagandists have deliberately suppressed. These are facts that the world should come to know.

What is the position in the field of education? As you know, our Universities (which are statutory bodies) and institutes of Higher learning, such as Training Colleges and Technical Colleges, etc., together employ 74.7 per cent Sinhalese, while 23 per cent are Sri Lankan Tamils, 1.9 per cent Moors and Malays, and 0.2 per cent Burghers. Not only that. They have two Universities for themselves in Jaffna and Vantharamoolai, in addition to access to all other Universities.

It has come to a stage where it was only the non-Sinhalese who could serve in the public service or in private business or run a trade or industry in any part of the Island—north, south, east or west. And it was the Sinhalese who were limited to certain areas only in their own land.

They talk of employment discrimination! Look at the new industries that have arisen in the country—Tourism, Hotel Trade and Banks, both foreign and local. What is the percentage of top and middle-level employment that the Tamil minority enjoys? Is it below 12.6 per cent or many times over? Even in domestic employment in ex-patriates' households in Sri Lanka—in the homes of the staff of Embassies, Foreign Banks and Agencies—who comprise the majority of the domestic staff? They have also thus come very close to hubs of power and they get their viewpoints across that way too!

Let us now look at the job opportunities we have given them in the recruitment to the State services. In 1977, 22.6 per cent recruited to the Accountants' Service, 42.3 per cent recruited to the Engineers' Service, 21.6 per cent recruited to the Shroffs' Service were Tamils. In 1978, 56.5 per cent recruited to the Engineers' Services were Tamils, while only 39.9 per cent were Sinhalese.

[ශ්‍රී ලංකා විප්ලවය මත]

Now, let us take a look at University admissions to see whether the charge of ethnic discrimination is justified. In 1977, in the admissions to the Universities, 27.8 per cent for Medicine, 44.8 per cent for Veterinary Science, and 23.5 per cent for Agriculture, and 31.3 per cent for Architecture went to Tamil students. In the following year, 42 per cent for Architecture went to Tamil students. In the following year, 1978, 42 per cent for Medicine, 62 per cent for Dental Surgery, 50 per cent for Veterinary Science, 30 per cent for Agriculture, 33 per cent for Bio-Sciences, 34.9 per cent for Engineering, and 36.8 per cent for Architecture went to Tamils. Figures for subsequent years are only slightly different, but still they continue to say that they are not getting sufficient jobs in the State Service and the Corporation sector nor opportunities in higher education! This shows how false their propaganda is. Do the letters "T.U.L.F." now stand for? "TELLING UTTER LIES AND FALSEHOOD" Otherwise, how could they try to paint the Sinhalese as a race of barbarians out for the blood of the minorities! Yes, the Sinhalese gave their blood to save the wounded Tamils brought to the hospitals.

I say this not with malice but in great sorrow. I say this because international mass media has been made to say nasty things about Sri Lanka and its people. Therefore, it is necessary to put the record right, as it is our duty to seek a political solution to our problems on a basis of truth. We are two races, but we have so much in common; we have lived in amity for centuries side by side in this country. We have worshipped at the same shrines and the same gods. We cherish a common cultural heritage that stemmed from the Indian civilization and nurtured here in Sri Lanka to suit our own indigenous identity. It is in a unitary and indivisible State that our aspiration can find fulfilment, for we are inter-dependent in many ways; that is the objective of the government. Any departure from that will pave the path to peril.

That is why, while the Tamil terrorists continued their murderous campaign, the Sinhalese people and the Government steadfastly stuck to the principle of democracy, with patience, tolerance, and magnanimity. There was no retaliation; there was no deprivation of what is due to the Tamils in the North—be it employment, be it trade and business, be it the recruitment to the State Service or be it admission to the higher institutes of learning. We have given them more than their due ethnic share, as I have just pointed out.

We have also been very magnanimous in our development efforts. If you take the example of the services that we have rendered to the Jaffna Peninsula,

it will be clear. I do not wish to detail them as it will take a very long time. It would suffice if I refer to development activities this Government has undertaken in the North. Integrated Rural Development, Industrial Development, Health, Food and Co-operatives are some such areas. They show that we have acted in goodwill and with great generosity at a time when the terrorists have taken up arms against us. That fact never made us waver from the path of justice and fair play.

It was this Government that created in 1979 the Ministry of Regional Development, with responsibility for the preparation and implementation of Special Projects in the Northern and Eastern provinces, in addition to being responsible for the Department of Hindu Religion and Hindu Culture, and the implementation of the Constitutional provision relating to the official use of the Tamil Language.

Then, the Mannar-Vanuniya Integrated rural Development Project is ready for implementation in 1984. It is estimated to cost Rs. 720 million.

Then, the Decentralized Budget expenditure for the Jaffna District has been raised yearly from Rs. 16 million in 1976 to Rs. 40 million in 1980.

In the sphere of health, from 1978 to 1982 we have effected many improvements and given additional facilities. They include the provision of a new cobalt unit at Tellipallai, a new telephone exchange, and creating six new posts of consultants and appointing them to the Jaffna General Hospital. We have also established a new teaching hospital in Jaffna. Twenty ambulances were also provided to Jaffna, Vavuniya and Batticaloa. Three consultants were appointed to the Point Pedro Hospital and three to the Mannar Hospital. These are new posts created. We have also established a nurses' training school at Batticaloa.

Many other development projects have contributed to the prosperity in the North.

I have a feeling that the ordinary citizens of the North are fair-minded enough to appreciate all these. It is only a few politicians and the terrorists who seem to turn a blind eye to them.

So we have to be fair by them. Let them also realize that in violence there is no victor or vanquished—all are sufferers. They cannot find solutions with guns nor can we find it with the touch of a magic wand.

Both races have to work together to find the solutions.

In the Dhammapada there is a story of two groups of monks who violently threatened each other and how the Buddha advised them.

(In Gatha 130)

"All tremble at the rod. Life is dear to all. Comparing others with oneself, one should neither strike, or cause to strike".

Let each community compare itself with the other and view the problems of the other from his viewpoint also.

It is only with such a change of heart that the two communities can solve their problems and continue to live in amity and dignity.

අ. කා. 5.30

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனாகல்ல*)
(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)

Mr. Speaker, I have listened patiently to the two speeches that were made—one by the Hon. Prime Minister and the other by the Hon. Minister of Agricultural Development. I was amazed at the Hon. Prime Minister's speech. Of course, to my mind it looks as if it has been censored by Mr. Douglas Liyanage. I also listened to the speech of the Hon. Minister of Agricultural Development. I think he has got the old flair for what he wants to be, I suppose a couple of years hence.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! Will the hon. Member confine himself to the debate?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I was amazed at the Hon. Prime Minister when he quoted chunks and chunks of what His Excellency the President had told us a couple of days ago through the TV. That was not what His Excellency the President said when he spoke first on TV.

In the second speech his Excellency charged certain political parties and gave the reasons for two political parties being banned but gave no reason for the third political party being banned, namely, the Communist Party.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! The Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථනායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත්වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා [නෝමන් වොයිලන්ත මහතා] මූලාසනයට විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்றும் நீங்கவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்ய ரத்னா] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Now, Sir, what did His Excellency say in his first speech? These are the words that he used. I quote from the "Ceylon Daily News" of Friday, 29th July:

"It has grown to such large proportions that not a few but hundreds had been killed during this movement. Because of this violence by the terrorists, the Sinhalese people themselves have reacted."

Now, Sir, there is a big difference between the two speeches. In his first speech one week after the debacle he says that it was because of the Sinhalese people reacting. In his second speech he has forgotten the Sinhalese people completely and he has now placed the entire blame on political parties.

My point is this. I would like to mention in this House that I have great doubts as to whether those who are there in places of power are informing His Excellency the President and Hon. Ministers of the correct position in the country and in the world. I say that because there have been so many confused, contradictory statements by Ministers as well as others. First of all, what the Hon. Prime Minister told us just now contradicts all what some others would say from their side—for example, Hon. Devanayagam. I do not want to quote them now. Therefore I think it is high time that we came to our senses. We must have sanity in this House and sanity everywhere. Without just groping in the dark, find out who the people are who have been creating all this trouble and give them what ever punishment you wish. I do not want to waste much time on that. Now, Sir, I would say this.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! There is a point of order.

ලයනල් ජයතිලක මහතා (ඇමතිතුමා)
(*திரு. லயனல் ஜயதிலக்க—அமைச்சர்*)
(Mr. Lionel Jayatileke-Minister)

ගරු නියෝජ්‍ය කථනායකතුමානි, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාණන් කළ කථාවක් විවේචනය කරනවා. එතුමා ඒ කතාවට සම්පූර්ණයෙන්ම දැහුම් කන් දී තැනූ. මේ මන්කොම එළියට දැමීමේ තැත්තේ ඇති කියා දෙනවා. ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාණන් ප්‍රකාශ කලා, කොමසමක් පත් කර, වැරදිකරුවන් මන්කොම යොයා, දෙන්නට පුළුවන් උපරිම දඩුවම් දෙන්නට ක්‍රියා කරනවාය කියා. එතුමාගේ කථාවෙන් කොටසක් පමණක් අහලා තොවේද, මේ කතා කරන්නේ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

මේ ගෝලීය කවුද කියා යොයා ගන්නට එක්කයි, ඊළඟ මේ උදව් කරන්න යන්නෙ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(*திரு. லயனல் ஜயதிலக.*)

(Mr. Lionel Jayatilleke)

අතින් අතට ජනාධිපතිතුමාගේ කතාව මේ සභාව තුළ විවේචනය කිරීම ගැන මම කතාටු වෙතවා.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, what has happened is this. Now there is a feeling in this country that the Indian intervention in this country is beyond a point over-stepping the mark. I would like to raise—(Interruption). Yes, of course there is a feeling—(Interruption). Now, Sir, I would like to read to you from the “Sun” paper of 21st July. It says: “‘Hands of Lanka’ Government tells India”. Then it says, again on 21st July: “India interferes into sovereign Sri Lanka”. Thirdly, the “Island” says: “India flexes muscles over Northern issue”. The “Island” again says: “Listen, brother, listen”. Please read these. Then: “India denies meddling with Lankas’s affairs”. Now the denying comes in. Like that, Sir, it goes on. “Colombo reacts angrily to Indian meddling—Delhi expresses ‘concern’ over Jaffna developments”—“Ceylon Daily News”. “The big bully”—that is in the “Sun”. All this happened during a period of about three days.

Then we found finally that this fear was eradicated, and thanks to Mrs. Bandaranaike. She came at the proper moment. Remember that—(Interruption). What did she say? “India will not interfere in our affairs.” On the 24th she came, and stated, if she did there must be some secret.

Now, may I say this? The fear that the people of this country have is this—that the discussions that you are going to have tomorrow or the day after on this issue Mr. Parthasarthy might be a historical right. That is the fear the people of this country have. Therefore it is up to the Government to see that they do not create that situation when they have their discussions. I know very well that as long as Mrs. Gandhi is there nothing will happen. We know it quite well, and we are quite certain. But we have this fear among the people of this country.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்.*)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! A point of order is being raised.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திரு. வீரசிங்கு மல்லிமாராச்சி.*)

(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම එක් කාරණයක් පැහැදිලි කර දෙන්න කැමතියි. ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කතාවට අවහිරයක් කරන්න නොවෙයි මම කතා කරන්නෙ. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් තීබෙන ප්‍රශ්නයකදී, මේ වාගේ පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට ගෙන කතා කිරීමෙන් එය තවත් අවුල් වෙතවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ අදහස මේ ප්‍රශ්නය තවත් පටලවන්නයි. එසේ පටලවා ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ප්‍රශ්න ඇති කරන්නටයි. එම නිසා මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා—

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

අපට මනීයක් පවා ප්‍රකාශ කරන්න බැරි නම්, තමුන්නාත්සේලා තවත් අමාරුවේ වැටේවි.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திரு. வீரசிங்கு மல்லிமாராச்சி.*)

(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ඊළඟ අමාරුවේ වැටෙන්නේ නැහැ. තමුන්නාත්සේලා පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට අරගෙන—

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

We have gone through so many agreements with India.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திரு. வீரசிங்கு மல்லிமாராச்சி.*)

(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට අරගෙන වෙනත් රටක තායිකාවක් සම්බන්ධයෙන්—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන)
(*திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க—நவநெலிய-மஸ்கலிய இரண்டாம் அங்கத்தவர்.*)

(Mr. Anura Bandaranaike—Second Nuwara Eliya—Maskeliya)

ඉන්දියානු අගමැතිණියට දොස් කීවට කවුද ?

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திரு. வீரசிங்கு மல்லிமாராச்சி.*)

(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

තමුන්නාත්සේ වාඩි වෙන්න, මම කතා කරල ඉවර නැහැ.

තමුන්නාත්සේලා පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට අරගෙන—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(*திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க.*)

(Mr. Anura Bandaranaike)

ඉන්දියානු අගමැතිණියට දොස් කීවේ කවුද ? තමුන්නාත්සේලාගේ අගමැතිතුමා.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திரு. வீரசிங்கம் மல்லிமாராச்சி*)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

මේ තත්ත්වය පවලවන්න බලකවා, රජය ජනතාව තත්ත්වයකට පත් කිරීම සඳහා, දැන් මේ ප්‍රශ්නය තීරාකරණය වේගෙන් යන ප්‍රශ්නයක්. තවත් මතු කර ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කරදර කරන්නටයි. බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

There is no point of Order. Therefore I wish to carry on.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! It may not be a point of Order. He is only giving you some advice, which you refuse to take.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Now, Sir, my point is this. After Mrs. Bandaranaike's statement there was a complete lull. Then came a BBC interview of Mr. Amirthalingam which appeared in the "South Asia Review". There, there was a serious request by Mr. Amirthalingam, namely, that India should guarantee the implementation of the Jayawardena-Amirthalingam dialogue. That is what it meant. Now in regard to that, I must say quite categorically, let this not be a historical right. But I would say this. There is no person who can solve this problem where India is concerned, other than Mrs. Indira Gandhi. Let that be known. Therefore, we have the fullest confidence in her, and that is one reason why we of the Sri Lanka Freedom Party support this Emergency—in order to restore completely and fully law and order in this country.

Now Sir, if these allegations are wrong, what has the Government done to deny them ? I have a whole lot of them. I do not want to read them, but there are certain matters which I think the hon. Minister of Foreign Affairs must take responsibility to do something about—things which have been said about our own President. The President and we may be politically opposed. In this country, in this House, we may attack the President up to the point where the Constitution allows us to do so. Once we get out of this House we may attack him as much as the law permits. But I must say one thing. We of the Sri Lanka Freedom Party never at any moment attacked the Head of State of this country and will never do so outside this country. That has to be clearly remembered. But what has happened ? What action has the Hon. Minister of Foreign Affairs taken ? There was a statement in the "Washington Post". These are not Sri Lanka papers.

This is reported in the "Weekend" of 7th August. "Compounding danger in Sri Lanka". This is what they say about the President, and you must contradict it.

"President Jayawardene has increasingly come to resemble a dictatorial and racist Third World autocrat"

And you are keeping quiet !

"He is an elderly and erratic communal politician who picks up problems, toys with them and puts them aside for action later. He has ridden on racist sentiments from time to time. He has also made attempts to deal with the problems created by a Tamil minority, much favoured by the British and, at the time of Independence, genuinely dominant beyond the dictates of justice or of good sense".

What have you done ? Have you taken action against them ?—(*Interruption*). Leave it to you ? My goodness ! See what has happened by leaving things to you ! I am leaving it to the entire Government, not to you ! You have ruined the thing enough.

එ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(*ஜனாப் ஏ. சி. எஸ். ஹமீத்*)
(Mr. A. C. S. Hameed)

Please, please. I have listened to you enough. Please stop that.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

It Says : "Tamils of Indian origin 'neglected'"
What have you done ?

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(A Member)

Not in Sri Lanka.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

The "Indian Express", page 7 : "Civil war in Sri Lanka."

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! May I remind you that according to the agreement you have only three minutes more.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(*திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. Anura Bandaranaike)

In fairness to the Hon. Speaker, he said that we should try our best to limit ourselves to 15 minutes but that he would not keep a firm line on that.

நியோசு கப்தாஸகதும
(பிரதீசு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Certainly! But then, let other Members of your party please refrain from taking the full 15 minutes.

லக்ஷமன் பஸகோடி மததா
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Right, Sir. I will be as short as possible. But we have suspended Standing Orders and we are not bound by any agreement.

நியோசு கப்தாஸகதும
(பிரதீசு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I know that, and that is known by each and every one of us.

லக்ஷமன் பஸகோடி மததா
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

These are matters the honourable House must know.

அனூர் பண்டாரநாயக்க
(தீரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, we are not bound by that.

லக்ஷமன் பஸகோடி மததா
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

The "New Statesman" of 29th July has the headline: "Who will help the Tamils". What does it say?

"Law and order" was one of President Jayewardene's main slogans when he was elected in 1977. Yet there is neither law nor order in Sri Lanka.

Then it goes on to say this:

You must really contradict this. We do not want our President to be called a person who commits genocide. I say it with all sincerity. We may have our political differences with him. We may like to take him out in a constitutional manner from that seat. That is a different matter. But what does it say?

"In October President Jayewardene will pay an official visit to London. He should be told that Britain is no longer prepared to bankroll a man who is presiding over a campaign of neo-genocide against a part of his population."

Like that it goes on, Sir. I do not want to read all this. I table them, Sir. All these American papers are here, everyone of them from the United States of America. What have you done Mr. Minister?

Now, Sir, there is another matter. I would like to know from the hon. Deputy Minister, did not the police tell you that there is going to be a flare-up of this nature on this particular day? Did they not know? Were they sleeping? Does not the Intelligence Services of the police give such information? I remember 1971. I do not want to go into history. We swore in July 1970. By August 20th we mentioned to the Cabinet what was going to happen in this country. I think the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) will agree with me. We gave the date when the attacks were to come. But what have you done? -(*Interruption*).

This is what David Beresford in Colombo says about us.

"President Jayewardene of Sri Lanka claimed on Monday that his army withheld information from him on massacres that had been committed in the northern region of Jaffna.

The Army has withheld information.

"At the weekend, a Government spokesman in Colombo conceded that 20 civilians had been killed by troops 'on the rampage'. In an interview on Sunday, President Jayewardene said that he had been informed only 'a couple of days ago'. He said he had to accept the figure of 20 dead which he had been given because there was no other way he could test it.

"Asked why no inquests had been held in the Jaffna instance, President Jayewardene said, 'I did not know until a couple of days ago. It is too late now'."

லயனல் பஸகோடி மததா (அறிமுகம்)
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்)
(Mr. Lionel Jayatilleke—Minister)

நியோசு கப்தாஸகதுமதி, மொகைந்த கியபிந்தை கியா டுததத கயூகிதி.

லக்ஷமன் பஸகோடி மததா
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I am going to table all this. Everything should go into HANSARD*.

மத்திபரசை
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

What is he reading from?

லக்ஷமன் பஸகோடி மததா
(தீரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

You get it in the Library here. You do not read these things. It is in the "Guardian Weekly" of the 14th August 1983, page 7.

Then there are certain documents that have been blacked out. There was the speech of Mrs. Gandhi after the H. W. Jayewardene talks. That was in the

* கப்தி அபிதானை பக கர டுத.
* உஸாயினிநுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.
*Produced at end of speech.

[ලක්ෂ්මන් ජයවර්ධන මහතා]

Can you not find another man? Cannot the Hon. Minister give these speeches out? The point is this, Sir. No one is going to take him seriously. There was a bomb scare first in Kandy. Do you know what it has cost the Government? Then there was something about the supply of arms. We never thought about it. He himself creates something in his mind and says there is a supply of arms. His Excellency the President has very correctly said, "In case we have to get arms, certainly." But no one raised this matter. There was no rumour like that. Then, the poisoning of Labugama, Kalatuwawa and Ambatale. Have you heard of this? His own creation. Sir, people will not take this Government seriously. And this curfew. Just to stop people drinking in Kandy, they banned the sale of liquor in Colombo.

Finally I want to say this. Please watch out for the IMF. The Hon. Prime Minister said that REPIA will be fed and all the international agencies are coming. I wish to read the "Hindu" of the day before yesterday, 23.8.1983.

"IMF tells Sri Lanka not to dislodge Tamils

From G. K. Reddy"

We all know, Sir, Mr. Reddy is one of the most competent writers and one of the best in India. He writes from Delhi.

"The World Bank and IMF, which have sunk a lot of money in the last few years to salvage Sri Lanka's stagnant economy, are reported to be cautioning the Jayewardene Government against any rash political moves to dislodge the Tamils from key sectors under the guise of increased Sinhala participation in wholesale and retail trade, take-over of damaged industrial units and utilisation of public funds to repair and restore their productivity under State supervision.

The IMF is sending a team to Colombo to survey the extent of damage done to Sri Lanka's economy by the recent violence while reviewing the country's performance and reassessing its foreign aid requirements before releasing the remaining tranches of its loan commitments."

It goes on to say :

"At the meeting called by the Sri Lanka Finance Minister, Mr. Ronnie de Mel, to seek World Bank and IMF assistance in the rehabilitation of the island's economy that has been crippled by the recent violence, he was told in no uncertain terms that the attempts of the Government to expropriate virtually the Tamil-owned properties and business premises would transform Sri Lanka into another Uganda."

They are the people who are interfering in our affairs in this country. Please remember that, Mr. Minister. Not only that, Sir. He has mentioned your name also, Mr. Mathew.

"A disquieting feature of this grim situation is that quite unmindful of the consequences, the hardliners in President Jayewardene's Cabinet-like Mr. Ronnie de Mel, Mr. Lalith

Athulathmudali and Mr. Cyril Mathew - are bent upon utilising the sad occasion to dislodge and drive out the well-entrenched Tamil entrepreneurs and traders from the predominantly Sinhalese areas of the south."

Please correct this.

"Task for Delhi

There is also this :

The right of the Tamils to carry on their legitimate business activities without any hindrance in all part of Sri Lanka will have to be fully upheld if the island is to remain united as a single country with a federal constitution. At some point India will have to thrash out this problem with the Sri Lanka Government before the leaders of the Tamil community can engage in any serious dialogue with it for finding a lasting solution".

Please, Mr. Minister, these are the people who are interfering in our affairs and not India. And it is not India alone. We may think that India is interfering in our affairs. They have come to settle a problem of this country, and in my speech I have said "let this not be a historical right". And I will tell you who the people are who are going to interfere with us. "75 crores damage to Colombo factories". These are the ones they are highlighting. Sir, I do not want to expand on this because you have restricted my time.

Finally, Sir, the riots in Sabaragamuwa cannot be forgotten. Please read what the President has to say about your own men. I do not want to read it out. It is in the "SUN", page 1, of September 5, 1981, after the massacre that took place in the Balangoda area. And there, Sir, he has spoken and said very clearly who did it. You are trying to forget all this. When it is very clear that the Indian population is being harassed here in that fashion, you say that India should not interfere or talk about it. I quite appreciate that India has no right to interfere. We have given the guidelines up to what point she can come, but beyond that no. And let it be very very clear that the Sri Lanka Freedom Party always knows up to what point we can go. We have had so many negotiations., Sir. We had the best of teams on this side and the best of teams on the other side. We had men like Shirley Amerasinghe, Neville Kanakarathne, Tilak Gunaratne, M. D. D. Peiris, W. T. Jayasinghe. They were men of capability and calibre. We were even pitted against people like Eric Gonsalves and the other Gonsalves brothers as well as Kewal Singh and the whole works, and we won, Sir.-(*Interruption*) Please, I do not want to include myself in that category because I do not belong to that category.

Therefore, Sir, let it be clearly understood that Sri Lanka has the greatest affection for India, but at the same time we want to preserve our own identity. We want to keep our own sovereignty and, above all, our

competence in diplomacy. I hope the Government will make use of the good offices of Mr. Parthasarathy. He is also a person of eminence. His father had been the Defence Minister for India, if I am correct. Sir, I have been told his father was the Defence Minister in Pandit Nehru's Government. His father was Gopalaswamy Iyengar of Madras.

Sir, we have come to the cross-roads of our future, I would say. Please do not have any enemies around us. We never had enemies. Try to make friends with all. We are losing all the friends that we had. You have lost the West. We had a lot of friends. When we got into trouble, Sir, they all rallied round. Therefore, the Government must see that we take up a stance for the reconstruction of our own nation from this debris.

Thank you, Sir.

Guardian Weekly 14 August 1983, Page 7

Jayawardene denies knowledge of killings

PRESIDENT Jayawardene of Sri Lanka claimed on Monday that his army withheld information from him on massacres that had been committed in the northern region of Jaffna.

The opposition's leader, Mr. A. Amirthalingum, told the Guardian last Friday that 51 people had been killed in the Jaffna peninsula by troops in previously unreported incidents before the start of the communal violence.

At the weekend, a Government spokesman in Colombo conceded that 20 civilians had been killed by troops "on the rampage". In an interview on Sunday, President Jayawardene said that he had been informed only "a couple of days ago". He said he had to accept the figure of 20 dead which had been given, because there was no other way he could test it.

Leading members of the Tamil community in Jaffna have told the Guardian that, in one incident, troops killed a number of students waiting at a bus stop. They alleged that the students, aged between 18 and 20 had been lined up separately and the boys fired on. Six of them were purportedly killed and another two injured.

Shortly afterwards, troops drove through a village about five miles outside Jaffna, shooting at random at passers by. Two were reportedly killed and others injured.

It was claimed that troops were then ordered back to barracks. But soldiers in civilian clothes were out in jeeps and raided a number of houses, shooting inhabitants. In one house, a family planning official was allegedly shot dead while lying on his bed, and his 72 year-old father-in-law, a former headmaster, shot sitting outside on the verandah. About 16 people were allegedly killed in this incident.

The indiscriminate killings followed the murder of 13 soldiers the previous night. The soldiers, in military vehicles, were killed by the so-called Tigers, a group of Tamil terrorists.

Lawyers in Jaffna claimed that, when police began gathering evidence about the killings, the town's magistrate was ordered by the Ministry of Defence in Colombo not to hold a planned inquest. The Government has plans to waive inquests in the case of military killings.

Asked why no inquests had been held in the Jaffna instance, President Jayawardene said: "I didn't know until a couple of days ago. It is too late now."

It is generally held that the murder of the 13 soldiers on July 23 triggered the subsequent communal violence, in which roughly 300 people were killed in other parts of the island, according to Government figures. The majority Sinhalese population, like the President, was unaware of the vengeance which the dead soldier's colleagues had already wreaked in the north, dominated predominantly by the minority Tamil population.

There have been no communal clashes in the Jaffna area, the small Sinhalese population there having been evacuated by the army when the trouble began.

The Sri Lanka Government blamed an unnamed foreign power for the violence, simultaneously outlawing three local Marxist organisations, including the Communist Party. In "Sunday's interview, however, President Jayawardene said there was no proof of Communist involvement in the riots. But he said that the Russians might have had a hand in them.

In a lengthy interview with the Guardian at his Jaffna home last Friday night, the leader of the opposition, Mr. Amirthalingum, claimed that the riots had been engineered by a section of President Jayawardene's ruling United National Party.

Mr. Amirthalingum said that he himself had been the target of troops in Jaffna, who, he had learned, had commandeered a van and ordered the driver to take them to his house. The driver had not done so.

The leader of the Tamil United Liberation Front has been unable to return to Colombo to attend Parliament, for fear of being killed there.

Mr. Ainsley said he could give no details of the conversation with Dr. Jones.

The TULF's parliamentary caucus met in the northern town of Vavuniya to consider its strategy following the constitutional amendment banning separatist parties. They agreed to boycott Parliament until the 150-member General Council could meet to agree on future policy. The General Council meeting is not expected to be held for at least two weeks.

The Government announced plans to take a majority shareholding in industrial properties damaged in the recent rioting, as part of a rehabilitation programme. A spokesman gave assurances that the scheme would never be used to deprive the Tamil population of property they own.

It is justified by the Government on the ground that, without state assistance, employers would not be able to get back to former levels of business for a decade.

by David Beresford in Colombo.

New Delhi
All Mission/Posts Abroad

HEAD OF MISSION FROM JOINT SECRETARY (BSM).

The Prime Minister made the following statement on the Sri Lanka situation in Rajya Sabha on 16th August. The text is as follows :-

"The day after my last statement in Parliament, Mr. A. Amirthalingum, who is the Leader of the Opposition in the Sri Lanka Parliament and is also Secretary-General of the main party

[ලක්ෂ්මන් ජයවර්ධන මහතා]

representing the Sri Lankan Tamils, left Jaffna to come to Delhi. He has met me twice. He has also talked with the Minister of External Affairs, other Ministers and several Members of Parliament, representing different parties.

Mr. Amirthalingam has given harrowing accounts of the brutalities to which the Sri Lankan minority has been subjected. I personally, my Government and my party, are just as deeply distressed as any who have spoken here. We have and we do condemn genocide and the harassment of an injustice to Tamils of Sri Lanka. However, I am sure Hon'ble Members will understand that however strong our feelings, the Government has to show greater restraint, not because we are hesitant or reluctant but because at every step we have to consider whether our words and actions will help or harm the Sri Lankan Tamils. I should like here to express my admiration for the statesmanship which Mr. Amirthalingam has shown in his discussions with me, and with others, despite his anguish and the bitterness that has been caused.

On behalf of his party Mr. Amirthalingam also has welcomed our offer of good offices. He said on arrival in Delhi that this had changed the picture so far as negotiations with the Government of Sri Lanka are concerned: the Tamil people, including his party, had lost confidence in negotiations and could not in any case have entered into them on the basis of a mere reiteration of earlier promises which were inadequate. But with India's good offices, a basic change had been brought about. In his subsequent talks with us, Mr. Amirthalingam has pointed out that his party had for many years worked for a satisfaction of the Tamil demand for their rights within a united Sri Lanka but the neglect and increasing hostility of the Sinhala majority had brought them to the end of their tether and forced them to the conclusion that negotiations on this basis were no longer useful. However, India's approach had opened fresh possibilities which they could consider.

As I have said before, a solution of this problem has to be sought at the conference table. It is for the Sri Lankan Government to decide how and when a conference with the Tamil leaders is to be brought about. The immediate need is to restore a sense of security among the people, it is no less urgent to begin the search for a permanent solution. Because of our deep concern we should like to assist in any way we can. If a settlement is to be reached, both sides have to talk to each other. I am prepared to send an emissary to Sri Lanka to facilitate this process. Now we shall again get in touch with President Jayewardene. In the meantime Mr. Amirthalingam is returning after a few days in Madras, for discussions with his party in Jaffna.

Sir, this is the fourth successive week that the sorrow and concern felt in our country over the tragic development in Sri Lanka have found expression in Parliament. The agony of our brothers and sisters in Tamil Nadu is the agony of the entire nation. The debate in this House today shows that it is not in any one part of the country or of the political spectrum, that deep feelings have been aroused, but in our entire nation beyond party differences. I am again grateful to Hon'ble Members for appreciating the delicacy and difficulty of the situation facing us. They have been good enough to note, and largely support, the restraint which was unavoidable in the circumstances. However, this was coupled with firmness. We are also closely watching the situation and hope that with the continuing support of Parliament and the Indian people we shall be able to bring about an atmosphere more conducive to negotiations. This will be a first step to eliminate communal tension and lead to concrete measures which can ensure a political settlement.

HIGH COMMISSIONER FROM SECRETARY (EAST).

FOLLOWING IS TEXT OF STATEMENT MADE BY PRIME MINISTER IN BOTH HOUSES OF PARLIAMENT THIS AFTERNOON :

Begins :

"Last week I announced that the President of Sri Lanka was sending a personal representative to New Delhi to discuss the situation in Sri Lanka with me. MR. H. W. Jayewardene, the special emissary, is now in Delhi. He has had discussions with me as also with our Minister for external affairs.

I conveyed to Mr. Jayewardene the deep concern of our Parliament and of the People of India at the recent happenings in Sri Lanka and our distress at the human suffering resulting therefrom. We have always condemned such violence killings and discrimination, especially when the victims are defenceless.

I took the opportunity to reassure Mr. Jayewardene that India stands for the Independence, Unity and Integrity of Sri Lanka. India does not interfere in the internal affairs of other countries. However, because of the Historical, Cultural and such other close ties between the peoples of the two countries, particularly between the Tamil Community of Sri Lanka and us, India cannot remain unaffected by such events there.

Mr. Jayewardene told us that the situation in Sri Lanka is fast returning to normal. According to him, the number of people in refugee camps has come down from 80,000 to 30,000. He said that most people are returning to their homes. But that the Government would still be left with the problem of the several thousand people who have been rendered homeless. The Sri Lanka authorities are making arrangements for their relief and rehabilitation for which a special agency of the Government has been set.

The tragic sufferings of Indian Nationals and the people of Indian origin living in Sri Lanka have aroused spontaneous sympathy from all sections of our people. This was movingly expressed in debates in our Parliament in the last few days. The immediate task before us is to provide succour to those who have suffered in the disturbances. The Government of India are doing whatever they can to render relief to the effected persons but this is a big task which the Government cannot accomplish alone, public cooperation is important. I have, therefore, decided to constitute a "Sri Lanka Relief Fund" and "Sri Lanka Relief Fund Committee" under my chairmanship with an initial contribution of India Rs. 1 Crone (i.e. Ten million) from the Prime Minister's National Relief Fund. I appeal to my fellow citizens, including those living abroad to contribute generously to the fund and thereby express their anguish and sympathy for the unfortunate victims of this senseless violence in a tangible and positive manner.

In reply to my question about the recent law vesting damaged and abandoned properties in the Government. Mr. Jayewardene explained that this measure was taken in the interest of the affected persons to prevent distress sales, unlawful occupation and other such possible misuse.

I conveyed to Mr. Jayewardene that while measures were being taken to meet the immediate situation, the process of finding a permanent solution to satisfy the legitimate aspirations and ensure the security of the Tamil minority will have to be urgently initiated.

Mr. Jayewardene has conveyed the following information to me :

The President of Sri Lanka had intended to place before the round-table conference, which could not be held, certain proposals which included (a) full implementation of the laws relating to the District Development Councils, (b) The use of Tamil as provided

for in the constitution as a national language, (c) To initiate a dialogue on amnesty on condition that violence will be given up, (d) Discontinuance of the active role of the armed forces in Jaffna on the cessation of terrorist violence, and (e) The repeal of the prevention of Terrorism Act. In addition he said if the idea of a separate state is abandoned, The President is willing to discuss the release to those detained in prisons not already convicted or awaiting trial, and to implement any other assurance contained in the 1977 manifesto of the UNP.

I am sharing this information with Hon. Members, I expressed my view that these proposals may not meet the aspirations of the Tamil community. Mr. Jayewardene told me that the Sri Lankan Government are willing to consider any other proposals which would give the Tamil minority their due share in the affairs of their country within the framework of a United Sri Lanka. I gave my view that discussion between the Government and the Tamil community of this broader basis would be useful and that a solution has to be sought at the Conference Table. I offered our good offices in whatever manner they may be needed. Mr. Jayewardene expressed his appreciation of this offer made in the context of the traditional friendly ties between our two countries. He later informed me that his President welcomes the offer.

The need of the hour is to reduce tensions and establish confidence. I hope that all concerned will feel able to meet at the conference table in an atmosphere of goodwill and mutual trust to settle their problems.

Through Mr. Jayewardene, the President of Sri Lanka has conveyed an invitation to our Parliament to send an all-party delegation to visit Sri Lanka.

Sir, the House will agree that the situation arising from the events in Sri Lanka is serious and highly complex, and needs careful handling. The Government are dealing with it appropriately and will continue to remain in close touch with the Government of Sri Lanka and others concerned. I appeal to the House and all sections of our people not to take any step which could result in aggravating the problems and hardships of the Tamils in Sri Lanka, and at the same time make it more difficult for us to help in the immediate task of relief and rehabilitation as well as of finding a lasting solution."

உ. க. 5.58

සරත් මුත්තේවුගේ මහතා (කලවාන)
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம—கலவானி)
(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

We are debating today the third continuous extension of the Emergency which was last imposed in May. I think it would be no exaggeration to say that in this country and in this House we have watched many Proclamations of states of Emergency, we have watched Emergencies come and Emergencies go; but there has never been such an impotent and ineffectual Emergency as the one we are debating now, because with all the powers that you have under the Emergency, with all the laws that one is armed with under the Emergency, with all the regulations that one can bring into force very effectively and very quickly under the Emergency, we have seen, while that Emergency was on and while all the powers were with the Government, the worst disturbances that have ever occurred in the history of this country. I also charge

this Government that not only have they made the Emergency impotent and ineffective, but they have now started misusing and abusing this Emergency. I want to say categorically therefore that as far as I am concerned, our party is concerned, we will not support this Emergency, not because we think that this or that aspect of the Emergency is unnecessary—it is necessary—but because the Government, having proclaimed the Emergency, is now proceeding to misuse it and to abuse it. I will detail the reasons why I say that later.

Now, Sir, what is the position today? The Government has brought an Emergency. It comes to this House under your Constitution—a progressive bit of Constitution making which says that the House must pass every Proclamation of Emergency within 10 days. It also says that when the Emergency is proclaimed thrice running, as it is now today, the House must pass it, not by a simple majority, but by a two-thirds majority. That is the situation that we are debating today.

Now, Sir, what has happened under this Emergency? I do not want to repeat everything that I said in the course of the Debate on the Sixth Amendment to the Constitution. Most of those things are relevant to the Debate now, but as I said earlier I do not want to repeat them. But what is the situation now? The Government, having enforced the Emergency, now comes and tells us what has happened in their estimation. What does it say Sir? It says certain things are happening, certain steps are necessary, and is obviously going on to say that the Emergency will last not for a matter of a few months but for long time, until such time as the Government is going to bring other legislation whereby it makes certain Emergency provisions redundant.

Now what has happened? My Friend the member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) read out to you certain things, certain newspaper articles and so on. How did this situation come about? The Government has accused, through His Excellency the President, three political parties. But I want to draw your attention, Mr. Deputy Speaker, to a very curious article that appeared in the "Riviresa" paper of the 17th of July. Now, the 17th of July is before the events that took place on the 24th, 25th and 29th. On the 17th of July, the "Riviresa" the Sunday Sinhala paper of the "Sun" Group, had a bold big headline The headline said: "උතුරේ තුස්තවරුන් මරින්න කවත් තුස්තවරුන්ක". That means, in effect, that in order to crush northern terrorism there will be another terrorism. This was said on the 17th—very prophetic—the 17th "Riviresa"! Then there is a box on the left-hand side, and it goes on to say how the Eelamists of the North will be dealt

[සරත් මුක්තෙට්ටුවෙගම මහතා]

with. But I want to draw your attention, Mr. Deputy Speaker, to the final paragraph of that article. This is how the final paragraph reads. It is continued in another page :

"මේ අතර උතුරු කැනෙහි රෙපොලිස් කටයුතු මැඩ පැවැත්වීමට රජය—"

He is quoting some unnamed Government source earlier on in the article—

"—රජය මෙම 22 වෙනිදින පසු දවස ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා බවට රජයට සම්බන්ධ වූ දේශපාලනඥයකුගෙන් හෙළි විය."

On the 17th the 'Riviresa' discloses to its readers that a Government spokesman said that after the 22nd of July a very strong course of action will be taken to exterminate or to eliminate or to defeat terrorism. Now, Sir, this article is not some anonymous article ; it is written under a by-line by Mr. Michael M. Perera, a staff writer of the "Riviresa".

I want to ask the Government, do you at least concede that there is a very peculiar set of circumstances and coincidences arising from that article? Eight days before, one week before these incidents, a staff writer of the "Riviresa" quoting an unknown Government source, a leading Government source, says that after the 22nd of July strong action will be taken. I did not read the whole thing. But I think I will read it into the record. It goes on to say :

"... නමුත් ජනතාවට විශේෂ පහසුකම් අවශ්‍ය වුවහොත් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා තවත්තම උපකරණ, උතුරේ අවිහිංසාවාදය අගයන ජනතාවගේ සහයෝගය ලබාගැනීමේ ක්‍රියාමාර්ග රැසක් දැනටමත් සංවිධානය කර ඇති බවට වාර්තා විය."

Now, Sir, the police, the CID, that feed the Government, that send reports to His Excellency, that writes utter rubbish when there is a situation like this, when the IDS whose entire information collection has failed totally and badly, who did not even advise the Government that there was such a situation brewing, could not advise the Government to declare a curfew on the 25th morning, what have you done about this article, I want to ask. I mean, this is an immediate source of investigation. They have only to go to Mr. Michael Perera and ask him who is the Government politician who told you that after the 22nd July a strong course of action is going to be taken? Mr. Michael Perera is obliged to tell you, unless of course, he falls back on the privileges of a journalist. I do not know. Under the Emergency, I think, you can question him. I want to ask the Government, has anything been done about it because it is a very peculiar thing? We had this trouble on the 23rd, 24th, 25th and up to the 30th. The "Riviresa" on the 17th said that after the 22nd these things are going to happen. You are accusing the Communist Party, the Nawa Samasamaja Party and the J.V.P. All right, you find the evidence if you can, but here is something on a plate given to you.

I want to ask you, you are asking us to extend this Emergency for the third month, can you tell us what you did about this? Because in my view, and I do not think anybody can deny it, this is a very serious matter. The "Sun" group—I will come to that later—has led a right wing orchestration during the course of these troubles. What have you tried to do under cover of this Emergency? What have you tried to use these events for? The most blatant Emergency which we are going to approve or disapprove today shows the first major, not the first, but the most serious and major turn towards a right wing dictatorship that this Government is taking. You are using this opportunity, using the trauma, the tragedy of the final days of July 1983 to nfake this country into a puppet dictatorship. That is what you are trying to do.

Sir, I said, on the last occasion in this House when we discussed this matter on 4th August, that the Government has taken two decisions, early in that week of the 25th. One decision was to break off diplomatic relations with the Soviet Union and some other socialist countries. The other decision was that if it became necessary that the Government has in principle agreed to get foreign troops into this country. On that day some people tried to deny it. What has happened now? The whole thing is open. At least it proves so. Now, they are discussing it in the Lokh Sabha. The President was asked by one interviewer and he said we do not want troops, but we wanted equipment. In the Lokh Sabha, Mr. Narasimha Rao, my Friend's friend the Foreign Minister's friend, said that there is substance in the UPI report. The UPI report that he referred to was the report which said tht the Government has asked for troops from Britain, America, Bangladesh and Pakistan, and the Philippines, I think.

Where are we going? What happened to you and your army? You could not look after this army of 14 or 15 thousand people. you let their morale slide down. You let its discipline disappear, and on the night of the 25th when they were standing passively by when the looting was going on, then you got cold feet and said that you would get troops from Pakistan, Bangladesh and even America.

It is not the truth that when Narasimha Rao came here—I was not listening to the talks, but one can deduce things from what happened in the Lokh Sabha—did not the Indian Government, through Narasimha Rao, tell you, "All right, your problems are your problems as long as they are internal. We will not interfere, we have no right to interfere. But if you get troops into this country, troops of countries whose interests are diametrically opposed to our country, then we will have to look after our interests." That is the sum and substance of the two debates that took place in the Lokh Sabha. That is what happened.

I know that names were coined. I remember that one name bandied about was that this was the Monro doctrine because Rao said that this was in the interests of the hemisphere. They said it was not the Monroe doctrine but the Monroa doctrine. Why is India panicky about this matter? If you go along this path—it may be that you yourselves do not know where you are going—you will abandon not only Non-alignment and, however much you may pay lip service to it, democracy, but you will also abandon civil liberties and become a client state of the worst reactionary type that one can find in this world. That is what you are doing and that is what is happening.

Now it is no longer a question of the Sinhala and Tamil races; it is much more than that. Some people have used this situation. I do not want to talk about Douglas Liyanage now. Look at the people who are advising those at the top! Is it you Members who have been elected by the people? Have you any power? Your letters of resignation are there—still gathering cobwebs. Members of Parliament cannot talk but Douglas Liyanage can! Douglas Liyanage once came on the radio and appealed to the people. Who is Douglas Liyanage to appeal to the people?

I said on the last occasion that he was convicted of trying to destroy a lawfully elected government. He failed in 1962, but it almost looks as if he has succeeded now! He appealed to the people! Appealed for calm and quiet and confidence! He is not a competent authority, he is an incompetent authority!

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Incompetent conspirator!

සරත් මුත්තේවුට්ටෙම මහතා (කලවාන)

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம—கலவானி)

(Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

He has messed up the media distribution in this crisis; he has messed it up completely. I see the name of some lady who is directly responsible, but I am sure she cannot take decisions on important matters. Look at the number of things that were published. First, there was the fiasco of a march led by Nadumaran. It was an obvious fiasco. Five thousand people were not going to come here in paddy boats. It was a demonstration inside Tamil Nadu. It was all right if they wanted to have it, but must our state controlled press and the SLBC—at a time when news is censored—put that over the radio and publish it in the papers? It was bad enough your publishing the 13-deaths story. What would be the effect of it? The effect of it would be that some poor estate labourer in the hill country would be the victim of some goonda or thug who says "உங்களை சீக்கிரம் சிறவை மெனே, உங்களுக்கு வரிகள் கொடுக்கிறேன்."

That could have been the only purpose of that. How many other items there are! I do not want to go into them one by one because time is short. But there are a large number of things where he has messed up the entire distribution of news in the country.

Now, Sir, I want to refer just briefly to His Excellency the President's address to the nation last Monday. He has made three speeches. Now, when the Head of State is addressing the country for the second time in this crisis one expects at the very least the Sinhala, English and Tamil speeches to be the same. If you want, I have the speeches here. One differs from the other. I do not know whether something went wrong in the translation. But if he wrote the speech in English and it was translated by somebody into Sinhala, the translator has added something which is not in the English speech, and if he wrote the speech in Sinhala and somebody translated it into English the translator into English has deducted or substracted something in the Sinhala speech. That must be Mr. Liyanage—Very powerful man! He might have censored the speech. He may have censored the speech in three different languages. Otherwise there is no explanation. Having almost succeeded where he failed in 1962, he must have censored His Excellency's speech, in one of the languages, because what is there in the Sinhalese is not there in the English and what is not in the English is added to the Sinhalese. Tamil, I am told, is worse. So, Sir, this is the kind of thing that has happened.

But what exactly does His Excellency the President say? He says that these three parties, Mr. Vasudeva Nanayakkara's party, the JVP and the Communist party and the Naxalite group, are behind this whole thing. This reminds me, Sir, that recently we all were horrified to learn that the Leader of the Opposition of the Philippines when he returned after a period of self-exile and having donned his bullet-proof vest in the plane stepped out, he was shot in the head and he fell dead on the tarmac. Now President Marcos has stated recently over the Philippine Radio and the Voice of America that this has been done by the Communists. Communists are banned for ever in the Philippines. But he has said that it had been done by the Communists. We the Communists have been a very convenient scapegoat for everything. When Aquino is shot in a country where Marcos is the President having all powers, where the airport is guarded, that is done by the Communists! Very powerful people these Communists are!

In Sri Lanka you mess up the distribution of news, the Government fails to declare a curfew on the 25th morning, some people just behave as if nothing has happened till 3 o'clock or 4 o'clock and let all the looting go on. Then when all that is over, after several

days, you find that it is the Communists and Leftists who have done this. Several times, Sir, time and again, you in this House had said how ineffective these Leftists are, how small they are, how little following they have. If they were able to organise that thing on the 25th morning where people came on the road and practically took over the city, I think you would not have been here any longer. You would have disappeared long ago, if the people of the Left parties are capable of that kind of thing. So I would say that nobody believes it. Do you believe it?

The CID has given a report. I think the report has been written by Mr. Tyrrel Goonetilleke. He gave them also a report, to Mr. Lakshman Jayakody when he was the Junior Minister in 1971. Take those two reports. They may refer to two different periods and two different incidents but you will find that the grammar is the same, the handwriting is the same and the logic is the same, because when the CID has failed, when the ISD has failed, they must also find a scapegoat. Otherwise there is no *raison d'être* for their continuance in office.

There is an internal security division. I know one of the correspondents in the "Sun" has said, "Why don't you bring back the man who has been trained in Mossad?" That is in Israel. You might even find the man who has been trained in Savak, in Iraq. But where he has been trained it does not matter, he cannot do a thing, because he did nothing till the whole town was in flames. So they have to do something now. And they sit down and write a report.

I think His Excellency the President very seriously said that Mr. Vasudeva Nanayakkara wanted to topple the Government, that Wijeweera, the Communist Party, the Naxalites wanted to topple the Government. I want to mention to you, Sir, that the President has given an interview to the BBC. He was asked a direct question: "What evidence have you got against the Communist Party?" His answer was, "So far nothing." If there is nothing, it is not enough when he says there is nothing to the BBC and tells the Sri Lankan people "There is something." There is nothing. And however long you keep them and however long you sit on them, there will still be nothing because there never was anything.

Then the decision about the socialist countries. As I said I was referring to the item that appeared in the "New Statesman". I will come to the "Sun" group later. There is a very interesting article, Sir, in the "New Statesman" of the 6th of August, 1983. It is about this attempt to put the blame for this on somebody else.

It is an article written by a correspondent called Francis Wheen. In the course of the article he says—

"One cannot but admire the creativity shown by the Jayawardene Government in finding scapegoats for violence against the Tamils. Apart from blaming the Tamils themselves and their Indian friends, it has also been suggested that the Soviet Union, the Vatican, and Amnesty International are responsible."

This is the story that is going in the responsible newspapers in the world like the "New Statesman"—that one has admiration for the creativity of the Jayawardene Government in finding scapegoats for this trouble and among them are the Soviet Union, the Vatican, and the Amnesty International. Sir, I heard that one Russian gentleman had been speaking to a person and said that the Soviet people have been accused of many things in many countries, but that this is the first time they have been accused of looting. Because, that is what it clearly is.

The "Sun"—almost a crusader, Sir! I have some very good friends working on it. But this is what the "Sun" said in its editorial on the 1st of August, one week after the events: The "Sun" Editor is saying:

"We would strongly advise the Government to take stern action and to order the closure of all Embassies of the nations behind the Iron Curtain".

Old language, Sir; the language of the Cold War—"the Iron Curtain"! He wants the Embassies of the countries behind the Iron Curtain closed. Then he says:

"No consideration should be given to the fact that they claim they helped us to set up various small industries with outdated machinery. We refer in particular to the USSR and the GDR."

தலைவர் கமிட்டியினர்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! You have taken 9 minutes more than the agreed time.

சுரத் மூத்தேவெகமா

(திரு. சரத் முத்தேவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am very sorry, Sir. I do not want to quarrel with you. I never agreed to any time limit.

தலைவர் கமிட்டியினர்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

No. But I thought—

சுரத் மூத்தேவெகமா

(திரு. சரத் முத்தேவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I never agreed to any time limit. The IPU Executive Committee met in the Speaker's room during the tea interval and they have agreed to something. I am not a member of that.

தீயேசர் கபாநாயகர்

(பிரதீசு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I know that.

சரத் இன்னைப்பெறும் மறை

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

So I am free.

தீயேசர் கபாநாயகர்

(பிரதீசு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I know that. But this is a decent gentlemen's agreement, I should say, an honourable gentlemen's agreement, for the benefit of all. So please keep to the time.

சரத் இன்னைப்பெறும் மறை

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Apart from whether the gentlemen were honourable, there was no gentlemen's agreement. So we do not have to fix a prefix to it.—(Interruption.) Yes. I am not a gentleman; I was not a party to that, Sir. I am very sorry. I will be as brief as I can. But there are some things which I have to say, and I will not get another chance for another month when the Government would extend the Emergency again.

தீயேசர் கபாநாயகர்

(பிரதீசு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I know. In your case we can make a special concession. (Interruption)

சரத் இன்னைப்பெறும் மறை

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

It does not matter if I do not come back. The only thing is, I have not organized any demonstration there in those houses.

Now, Sir, these Parties are being accused of this. His Excellency the President, on the 17th August, granted an interview to a group of Indian journalists. In the course of that interview—that is the interview at which he suddenly got a telephone call from Mrs. Gandhi—he told then,—that is, before he was questioned he made a statement and after that statement he was questioned—in the course of that statement, not before the questioning he said:

"There are terrorists in the Southern region too. Some of them organised the 1971 rebellion against the Government of the day."

This is the important thing:

"I think the terrorists in the North have linked up with the terrorists of the South to destroy the Government".

Now, Sir, mark the words. This is not a simple person speaking and not to simple listeners either; this is His Excellency the President of Sri Lanka speaking to a group of Indian Journalists. Did he say, "I have the proof that groups in the South or Parties in the South have linked up with the North and are doing it"? No. He said, "I think the terrorists in the North have linked up with the terrorists of the South to destroy the Government." May be all right, certainly he is entitled to his thoughts but that would not be enough to accused Parties of having had a hand in this violence.

Then, Sir, I want to mention that as far as the Communist Party is concerned, on the last occasion I have repeatedly said that we had nothing to do with this, nothing whatsoever. And this is a Machiavellian thing, like the Reichstag fire. Long ago, just before the Second World War, when Hitler was on the make with Goering and Goebbels and all, either he or somebody else set fire to the Reichstag, the German Parliament, and they caught the man who was the Secretary-General of the Communist International called the Comintern in short, a person by the name of Georgi Dimitrov, a Bulgarian and two others and charged them along with a mad man called Van der Lubbe.

Now, Sir, at least Hitler took the precaution of not burning down the Reichstag completely. He only burnt a little bit to satisfy his purposes. In order to involve the Left Parties practically the whole of Colombo has been set on fire. I want to say as far as we are concerned, this is the same treatment that the Bulgarian Dimitrov got at the hands of Hitler and the Reichstag fire.

I would also like to ask the Hon. Minister of Foreign Affairs to keep abreast of Communist thinking on this matter. There have been several debates in the Indian Lok Sabha. What have the Communist M.Ps in the Lok Sabha said? If you read it you will find that they are the people—the only people—who have taken one particular line, and that is against separatism in this country. I would read to you from the "Hindu" of 28th July, a report of the Lok Sabha proceedings. They give a report of the various speeches. Mr. M. M. Lawrence of the Communist Party of India condemned the massacre of people of Indian origin and said that the present Government had declared a war on the common people of Sri Lanka, both Sinhalese and Tamil, but support to separatist movements would not help any section of the people of the country. The Communist Party of India in the Lok Sabha said that.

Then, again, in another debate, in the difficult atmosphere of India, it is the Communist Party of India that has stood up against separatism and against support for a separate State being given by India.

The other one is a report of the "Hindu" of the 5th August where the speech on that occasion was made by Mr. Indrajit Gupta, the leader of the CPI Group in the Lok Sabha. May I say that again? Here he cautions the Government into getting stampeded by any people who are having power groups inside India who try to support any separatist movement of the Tamils in the North. I quoted that just to show that as far as the Communist Party is concerned, not the Communist Party of Sir Lanka, not even the Communist Party of India has ever supported this kind of thing and ever tried to get into this kind of movement to capture power or further its own ends.

What is the real background to this? I say, Sir—and I say this with some responsibility—not that America has planned this before; I am not saying that White House has planned this before. You can laugh. If it is laughable, it is as laughable as the other one. Sir, Trincomalee is a very important and key strategic point in the Indian Ocean. As far as the Americans are concerned, they have Diego Garcia. But it is not adequate for modern warfare. They cannot even get big planes to land in Diego Garcia. Even the ground is not adequate for them. So America has a stake in these proceedings. I am not saying America. I am not saying that Americans and the CIA came. But there are certain people in this country—and it may not be people sitting in the Front Benches of this Government—but there are certain people who have a vested interest in promoting the right wing, in promoting the Americans, in promoting—(Interruption.) I can name names but it is not going to help anybody. What I said is, not people sitting in your Front Bench necessarily I am talking of a much lower level.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Not back-benchers?

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Not back benchers. Back-benchers will not talk because the resignation will go. These are bureaucrats.—(Interruption) It does not bother me. I hope it does not bother you.

These are bureaucrats who will find it very convenient to plant a story that will ultimately redound to the benefit of the Americans. That is the real position, and that is why I say there is this big orchestration. Everybody knows that mediemen can be influenced. People know now many trips people are invited to America or to any other big country. All sides play this game. I am not denying

it—(Interruption). All sides play the game. These are the games people play in politics. Once they get it, the bureaucrats, if they are in power, can use the situation to plant a story, sow the seed of doubt and then do something which will benefit their masters. That is what has happened in this case. To catch the Soviet Union, to catch the GDR—I am surprised that Czechoslovakia, Bulgaria Poland have not been mentioned. They have forgotten Cuba. That is another very convenient scapegoat. They have mentioned the Communist Party as a left party. And the SLFP also—certain sections has been mentioned—the Naxalite section.

So this is a clear attempt to drive into this country a right wing dictatorship because it is now a necessity for your survival. Your economy has crashed; your loans are restricted. What you wanted from the IMF as a standby loan, you are getting only half of it from the IMF. The Finance Minister who two weeks ago said that a terrible disaster has occurred, now has to pedal back his own words and say, "It is not as bad as I thought," because if it is as bad as he thought IMF will make it worse. So we are coming to a difficult time. Even when Upali Wijewardene vanished food prices went up, because people were listening to whether Upali Wijewardene had been discovered. Suddenly the next morning when you went to the boutique the prices had gone up. Here there has been some disaster, and the bus fares have gone up. Every time something happens prices go up. People are going to feel the pinch. Do not think that because you have got six years more by the Referendum that you are going to rule with the will of the people. You have to rule against them. What you have done in effect is, you have created the basis for a dictatorship and created the basis for a separate state.

You want to ban a party that is encouraging separatism. I ask you, ban yourselves, charge yourselves under that Sixth Amendment and get yourselves banned, because you are creating a separate state. You are sending the Tamils to Jaffna and bringing the Sinhalese to the South, and in effect, *de facto*, you are creating a separate state. The next time you will have a border, draw a line and have guards—tamil guards on that side, Sinhalese guards on this side—and then you will have a separate state. That is what you are going to do. That is the ultimate result, where you are going to end.

I want to say one thing before I finish on the question of Indian mediation. I am not a person who will say that the Indian Government is without blame in these matters. The Indian Government has to take the blame for certain things. But I want to ask this. Take this concrete situation that you have now. Where do we go from here? How are we going to solve this

problem? Are you going to have a shoot-out? Are you going to have another July? We cannot. This country simply cannot afford it. The Northern leadership does not seem to have woken up to the reality as yet. I see that the TULF leaders are going to six or eight countries. It would be much better if they spent their time in this country trying to solve this problem. I want to say, Sir, that if the terrorists—those extremists in the North—are so foolhardy as to try anything now, they are really betraying their own people, because the situation is very, very tense.

I think the best thing we can do is to make a firm appeal to them to stop and make a firm attempt to try and resolve, and in this matter there is a gleam of hope in the Indian hand. Why, I want to ask, is there such an orchestrated view against the Indian mediation? All sorts of things are being said and written. The Competent Authority is allowing it.

You, the Government—and I say I support you on that—sent Mr. Harry Jayewardene to India. The President decided to send Mr. Harry Jayewardene—it is perfectly all right—to have a frank discussion with the Indian Prime Minister. Then the Indian Prime Minister sends Mr. Parthasarathy. Now, having gone that far, you must see whether that will afford a solution, whether they can talk to both sides. After all, there are two sides. There is the Government and there are people opposed to the Government. You must see whether they can help to come to any compromise. If they can, it is not for us to stand on some chauvinist conception of our greatness.

What is the meaning of this? On the 29th, on that Friday when people were running about in a panic, I stopped my car and asked a man, “Why are people running? What has happened?” He said, “Indian troops have landed.” He said he was running because Indian troops had landed! There was a threat of that. I mean, you all admit it, that there was such a threat. It had come to that point. There was pressure from Tamil Nad. You must understand the complexities of this situation. Tamil Nad provides Mrs. Gandhi one of her strongest bases of support. She cannot just ignore that.

So let them try. We lose nothing by it. I say to all responsible people in this country, no matter what their political differences are, that if we are for a lasting solution we must try to put our foot in at the door and see whether we can keep the door open, and not try to push the door close. I think that is the approach that we should try to make. There are extremists on all sides. It is not necessary for us to say there are extremists in the North and there are extremists in the South. But they are a small minority.

I want to tell this House and the country: Look at the history of the people who peddled Sinhala chauvinism. Where are they now? They are

when they peddled it. The father of my good Friend the Member for Maharagama described the events of 1958 and said that 2,500 years of civilization had vanished in one moment and the Neanderthal man had taken over. At that time they were heroes. There were people who wanted to make slippers with the last Tamil man's flesh. Where are they now? Twenty years have gone by and they have gone to the dustbin of politics. So I want to say this is a very temporary thing.—(Interruption). No! No! That is equally bad. If anybody wants to make slippers out of the Sinhalese man it is probably even worse. Whether you want to make slippers out of Sinhalese or Tamils it is equally bad and has to be condemned. All I am saying is about a particular person who said that. He rode the horse of Sinhala chauvinism and got buried in the dustbin of politics.

So there is no future in just peddling chauvinism, and I say that His Excellency on that matter was perfectly correct to try and stretch the hand of friendship to India, whatever wrong has been done by India or by that side, whatever wrongs were actually done or imagined were done, that it is a good thing, and we must keep the door of negotiation open.

Thank you.

අ. නා. 6.38

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා (ඇමතිතුමා)

(திரு. டப்ளயு. ஜே. எம். லொகூபண்டாரா---அமைச்சர்)

(Mr. W. J. M. Lokubandara—Minister)

ගරු නියෝජ්‍ය නාමායකතුමනි, අන්තර්ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කතාවෙන් පසු විශේෂයෙන්ම කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (සරත් මුත්තේවට්ටේගම මහතා) කතාව ඇසුවාම, භාෂාව සම්බන්ධයෙන් වාග් වේදික කියන විවිධයක් මේ සභාවේදී සැබෑ වන බව මට පෙනුණා. භාෂාව නිබන්දේ අදහස් ගතවන්නද, සභවන්නද කියල නිබන්දවා. භාෂාවකින් පුරවනි, අදහසක් ගතවන්න. ඒවායේම පුරවනි, සභවන්න.

මම සඳහන් කළ කතා දෙක අසා සිටින විට, ඒ කතාවල මූලධර්ම අගය බොහෝම සාධාරණ විය යුතු අසා සිටින මධ්‍යස්ථ අයට මේ විධියේ ගැහිමක් ඇති වෙනවා. “අනේ, මේ වාග් කතාවලින් තේද විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉන්නේ? මේ ඇත්තෝ මේ විධියට සහයෝගය දෙක විට ඇති අපට බැර ඕනෑම කලබලකාරී තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්නට? අප තරම් භාග්‍යවින්න ජනතාවක් තවත් සිටිනවාද? නාම මාත්‍රිකවත් මේ රට දෙකට කරන්න හදවතින්වත් සම්බන්ධ ඇත්තෝ සැබැවින්ම දැක් මේ සභාවේ තැනැ තේද?” ඒ විධියේ අදහස් ඇති විය යුතුයි. ඒ මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනා කතා කළේ, එහෙත්, අර භාෂාව නිබන්දේ, අදහස් ගතවන්නටද, සභවන්නටද යන කියමන ගැන කල්පනා කරන විට මට පෙනෙනවා, හංගන්න කොපමණ උත්සාහ කළත්, ඔවුන් කතා කළ දේ තුළින් ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ නිබන්දේ මොනවාද යන වග එළියට පැන පැන එන බව.

මම දැන් ඒ ගැන එක නිර්දේශයක් කියනවා. අන්තර්ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තම කතාව පවත් ගන්නා විටම කොළඹ දිසා ඇමතිතුමා විරෝධය නැගූ පරිදි—ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රකාශයන් අනවශ්‍ය අන්දමින් ඇදගෙන, අදාළ තැනී විය යුතු, අනවශ්‍ය අන්දමේ ප්‍රචාරයක් දෙන්න ඔහු එය යොදා ගන්නා. එහිදී ඔහු කීවේ මෙයයි: “මෙන්න කලින් කී දේ, මෙන්න ගුවන් විදුලියට කී දේ.”

අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ විධියට ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ කතාව සැබැවින්ම අනුකූලභාවයක් නැති, ප්‍රතිවිරෝධයක්ගෙන් පිරුණු කතාවක් බව කීවිවා. ඒ අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාම තම කතාවේදී එක දෙයක් ඉතා සියුම් විධියට කියන්නට අමතක කළේ නැහැ. "එද සබරගමුවේදී සිදු වුණු විප්ලවකාරී තත්ත්වය අමතක කරන්නට එපා" කියා. ඔහු සබරගමුවේ සටන අමුතු තාලයකට මවා කීවිවා. ඔහු කියනවා, "ගරු ජනාධිපතිතුමා ඒ තරමට අවිශ්වාසයි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ කතාව පිළිගන්නට බැහැ." කියා. එහෙම කියපු අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාම ඊළඟට මොකක්ද කියන්නේ? "අමතක කරන්නට එපා, සබරගමුවේ ඇති වුණු මහා විනාශකාරී තත්ත්වය."

ඒ කතාවෙන් ඔහු එතැනදී කරන්න හිතා ගත්තේ මොකක්ද? ඔහුගේ සිහින ලෝකය අනුව, මේ පසුපස ඇත්තේ මොකක්ද යන වග මුළු ලොවටම අභවන්නයි. අපේ පක්ෂයට, අපේ මන්ත්‍රීවරුන්ට, අපට මඩ ගහන්නට වුවමනා වනවිට අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ජනාධිපතිතුමා ඉතාම විශ්වාස වන්නයි. ඔහුගේ තර්කය ගොඩනගා ගන්නට, ඔහුගේ වාසියට මුළු ලොවටම වුණත් ලංකාව පාවා දෙන්නට ඔහු තම ඔහුට පුළුවන් ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ කතාව ඒ සඳහා එල්ල කර ගන්නට.

මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත සම්බන්ධයෙන් විවාදයක් තිබෙන විට, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය කුමක් වුවත්, විශේෂයෙන්ම ඊට දෙකඩ කරන්නට සප්ඵ කල අය නැති සභාවකදී, සටන්පිරිසෙයින් මේ ගරු සභාවේදී මීට වඩා වගකීමකින් යුක්තව කතා කිරීමට අපට යුතුකමක් තිබෙනවායයි මම හිතනවා. දිනක් නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කථා කරන්න ඔහු කරන්නේ අපි කවුරුන් මහජනතාවගේ නියෝජිතයෝ. මහජනතාවගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මෙතැන තිබෙන්නේ. එහෙම නම් අපි හිතන්න ඔහු, සැබැවින්ම මේ මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත යටතේ රෙගුලාසි පැනවීම දීර්ඝ කල යුතුද නැද්ද කියන එක ගැන.

මේ අවස්ථාවේදී මම සන්නෝෂ වෙනවා අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) සභා ගර්භයට පැමිණීම ගැන. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමා තමන්ගේ වාසියට ගරු ජනාධිපතිතුමා ඒ විධියට නිදර්ශනයට ගන්නා නම්, මට පුදුමයක් නොවෙයි, දැනට නගනම් කරපු පක්ෂයක් නියෝජනය කරන කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේටුවගම මහතා) ඊට එහා යනවා නම්. එතුමා ඊට එහා ගියා. 1983 ජූලි මාසේ 17 වැනිදා, 'රිජර්ස්' පත්‍රයේ තිබුණු ප්‍රවෘත්තියක් අල්ලාගෙන ඒ ප්‍රවෘත්තිය මත ඔහු කියනවා, 'උතුරේ ත්‍රස්තවාදයට පිළිතුරු දෙන්න තවත් ත්‍රස්තවාදයක්' කියන එක.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතරම් ගසල බුද්ධියක් ඇති අධි නීතිඥයෙක් වෙන්න ඔහු නැහැ. කලවානේ අහිංසක ජන්දයකයකුට නොවෙයි, කුඩා දරුවකුට වුවත් තේරෙනවා, එබඳු ත්‍රස්තවාදයක් කරන කෙනෙක් තමන්ගේ නමින්ම ඉරිද පත්‍රයකට එහෙම ප්‍රවෘත්තියක් දෙනවා නම්, ඔහු කොතරම් මෝඩයෙක්ද කියා. ඒ තරම් අමනෝඥ තත්ත්වයකට වැටෙන්න පුළුවන්ද පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකුට, කියලා මට ලජ්ජා හිතනා. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ තායකයකුට එතරම් තත්ත්වයකට වැටෙන්න පුළුවන් වුනා. පත්‍රයේ දලා, පත්‍රයේම තමන් දලා, 'මෙන්න අපි තව ගත් දවසකට කලින් ගහන්නයි ලැස්තිය' කියනවා. මේක මොන විහිඵවක්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔවුන් බලන්නේ, අප යම්කිසි විධියකින් නිවැරදිව මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් කරන්න සැබවින්ම ප්‍රයත්නයක් දරනවා නම්, අපට මංමුලා කරන්න ; අපට මෝඩයාට අත්දැකීම. ඒ බවම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ අයගේ ඒ කතාව ඒ විධියට අපි පිළිගන්නවා නම්, මම නිදර්ශනයක් වශයෙන් පෙන්වන්නම්, නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) මේ පසුගිය ජූලි 21 වැනිදා කල කථාව, මීට පෙර මෙම මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත යටතේ ගෙනා යෝජනාවට අප විවාද කල එම අවස්ථාවේදී එතුමා කල කතාවට අනුකූල කරන්නට, එතුමා දකුණේ එබඳු ත්‍රස්තවාදයක් තිබෙන

වාර්තාවේ 1143 වන තීරුවේ පළවී තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කලබල සිදුවෙන්න දවස් දෙක තුනකට පෙරයි. ඒ කථාව කළේ, අපි මුළු ලංකාවටම හදිසි නීතිය අවශ්‍යයි කියන කොට මොකක්ද ඔහු තමාගේ කථාවෙන් කියන්නේ? ඒ කථාවත් ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන්නේ-මම අකැමැත්තෙන් වුනත් අදල කොටස කියවන්නම :

"But why do you want to keep the Emergency on in the entire country, because, today none of you were able to convince us that there are situations created by either looters or communalists in our part of the country, in the Sinhalese areas of the country, which requires, in fact, a nation-wide Emergency."

මුළු ලංකාවටම බලපාන පරිදි හදිසි නීතියක් ප්‍රකාශ කළත්, උතුරෙන්, තැගෙනහිරින් හැර මෙහාට-අතින් පලාත් හතට-හදිසි නීතියක් ප්‍රකාශ කරන්න තරම් තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා අපට තම තේරෙන්නේ නැහැ කියලයි කීවිවේ, ජූලි 21 වැනිදා. අර පත්තර පථවේ තිබුණු තිබෙන්නේ, ජූලි 17 වැනිදා, එහෙම නම්, අපට යුතුකමක් තිබෙනවා ජාතියට සැබවින්ම ආරක්ෂාව සලසන්න, ආණ්ඩු පක්ෂය වශයෙන්.

මොවුන්ට හැම විටම නුවණ පහළ වන්නේ විකක් කල් ගියාමයි. එහෙත් අපේ රජයට විකක් කලින් නුවණ පහළ වෙතකොට බොහොම අමාරු ඇති, නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ අවස්ථාවේ පැමිණෙනවා. බොහොම හොඳයි. මේකේ පුදුම මම කියන කොටම ඒ මන්ත්‍රීතුමන්ලා සභාව තුළට එන ශක්තියක් තිබෙනවා. මගේ වචනයේ තිබෙන සත්‍යභාවය සත්‍යක්‍රීයා බලය නිසයි, එහෙම වෙන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමා ජූලි 21 වැනිදා ඉතා පැහැදිලිව කීවිවා, අතේ අපිට තම තේරෙන්නේ නැහැ මොකටද මේ උතුරෙන්, තැගෙනහිරින් හැර අතින් පලාත් හතට හදිසි නීතියක් දන්නේ කියා.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. අනුරා පණ්ඩාරාභායාඡ්ඡ**)
(**Mr. Anura Bandaranaike**)

මම ඒ කතාව කරන වෙලාවේදී සිංහල පලාත්වල කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ.

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. උඩුගොඩ, ජ්‍යෙ. ආර්. ලොකුපණ්ඩාර**)
(**Mr. W. J. M. Lokubandara**)

ඉතාමත්ම හරි. අන්ත ඒකයි. මම කියන්නේ. 'රජය' කියන්නේ 'විරුද්ධ පක්ෂය' නොවෙයි. රජයට ලැබෙන තොරතුරු වැරදියි කියන්න බැහැ. ඔබතුමාට දැන්. රජය එම අවස්ථාවේදී ඔබතුමන්ලාට වැඩිය හොඳට රටේ තත්ත්වය තක්සේරු කරගෙන සිටී නිසා තමයි. අපි ඉතාමත්ම අකැමැත්තෙන් වුවත් මුළු රටේම මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත ක්‍රියාත්මක කරන්න ඔහු කීවිවේ. එද අපි ගන්නා නම් යම් විධියට සාධාරණ වුත් සැබැවුත් නිවැරදි වුත් තීරණයක්, මා හිතනවා අපි අද ගන්න තීරණයක් හරිය කියල. අඩු වශයෙන් තව දවස් දෙළහකටවත් පස්සේ තමුත්තාත්සේවත් ඒක තේරෙයි. අද තේරුණා නම් විසි එක් වන දින එක, ඒ වකුසේ හැටියට, තව දින දෙළහකින් තරම තමුත්තාත්සේව තේරෙයි අද ගන්න තීරණයක් හරිය කියල. ඒකයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන මන්ත්‍රී තුමාට (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) අපි කවදාවත් චෝදනාවක් කරන්නේ නැහැ. අර කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා නම් (සරත් මුත්තේටුවගම මහතා) එතුමාට චෝදනාවක් කරයි. පත්‍ර පළවක තිබුණේ පළියට, උතුරේ ත්‍රස්තවාදය මැඩීමට දකුණේ ත්‍රස්තවාදයක් ලැස්තිය කරල තිබුණාය කියනවා නම්, ආණ්ඩුව දන දන ඒක කරන්නට ඉඩ දුන්නාය කියනවා නම්, ඒ විධියට තර්ක කරනවා නම්, අපට පුළුවනි කෙලින්ම නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමාට කෙලින්ම නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමාට අනුකූල කරන්නට, එතුමා දකුණේ එබඳු ත්‍රස්තවාදයක් තිබෙන

බව හොඳටම දැනගෙන අපේ ආණ්ඩුව මුළු කරවන්නට එහෙම කපා කළාය කියා. තමුත් අපි කට්ටාවන් එහෙම කියන්නේ නැහැ. අපි ඒ තරම් වගකීමෙන් තොර වන්නේ නැහැ. තමුත් ඒ තරම් වගකීමෙන් තොර තත්ත්වයකට පත්ව ඉන්නවා කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා.

භාෂාවක වචන තිබෙන්නේ අදහස් සහවත්තද, අදහස් හඟවන්නද කියා මා අහනවා. අදහස් අඟවන්නට තිබෙන භාෂාවකින් අදහස් සහවන තරමට පිරිහීම කණගාටුදායකයි. රටේ තිබෙන්නේ අපට සතුටු විය හැකි තත්ත්වයක් නොවෙයි. කවර පක්ෂයක් තියෝජනය කළත් ජනතාවගේ තියෝජනයක් වශයෙන් මේ සභාවේ සිටින අය—විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටියත් මේ සියලු දෙනාම විශේෂයෙන්ම ජනතාව සාමාජිකයන් වශයෙන්—වගකීම හාර ගන්නට ඕනෑ අද රටේ තිබෙන මේ කලබලකාරී තත්ත්වය ගැන. අපට සතුටු වෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නොවෙයි රටේ තිබෙන්නේ. අපි මේ අවස්ථාවේදී කපා කරන විට විශේෂයෙන්ම ඉංග්‍රීසියෙන් කපා කරන විට බොහෝම කල්පනාකාරී වෙන්නට ඕනෑ කියා මා අන්තර්ගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කියනවා. මා දන්නවා එතුමා ඉතාම විවක්ෂණ විධියට සිංහල භාෂාවෙන් දේශනයක් කරන්නට පුළුවන් කෙනෙකු බව. මේ අවස්ථාවේදී එතුමා ශ්‍රී ලංකා තීරණය පක්ෂයේ තායකතුමා වූ මැදවිච්චියේ මන්ත්‍රීතුමා අනුගමනය නොකොට එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයාගේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියක් නොතකා ඉංග්‍රීසියෙන් කපා කරමින් නොයෙකුත් දේවල් සභාගත කරන්නට පටන් ගත්තා. එහෙම කළේ එක්තරා විධියක යටි අදහසක් අනුව නොවෙයිද කියා මා අහනවා. ඒවා සභාගත කළේ මේ රට පිළිබඳව කියවන පිටරට උදවියට පෙනෙන්නට නොවෙයිද කියා මා අහනවා. නොයෙකුත් පත්‍ර පලයි. එක එක තැන්වලින් එකතු කරගත් දේවල් ගොඩකුසි හැත්සාඩ් වාර්තාවට දමන්නේ කාට කියවන්නද? අන්තර්ගල්ලේ කාට කියවන්නද? හපුනලේ කාට කියවන්නද? අපි සේරම දන්නවා. මේක ගිනි අරගෙන තිබෙනවා. අපට මේක විසඳා ගන්නට ඕනෑ. සියල්ලම දන්නා කෙනෙකු නැහැ.

කොයි ආණ්ඩුවද කැමති කලබලවලට? තමුත්තාත්සේලා කැමති වුණොද 1971 කලබලවලට? ආණ්ඩුවක් කරන කවුද කැමති වෙන්නෙ මෙබඳු දේවල්වලට? කර්මාන්ත ශාලා විසිපහක් විනාශවීම සතුටට කාරණයක්ද? දහස් ගණනකට රක්ෂා තැනිවීම සතුටට කාරණයක්ද? කවුරුත් හිතා මනාම මේවා කරනවාද? එමනිසා තමුත්තාත්සේලා වැනි පලපුරුදු දේශපාලනඥයින් ඒ ආකාරයට කල්පනා කිරීම වැරදියි.

මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා නවම මේ විවාදයට සහභාගී නොවූ නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමානේ. තමුත්තාත්සේලා වැදගත් අන්දමට මේ ප්‍රශ්නය ගැන හිතන්නට ඕනෑ. ඇයි? මට මතකයි ඔබතුමාගේ කථාවක්. දැන් මේ සභාවේදී ඒක සිංහලෙන් කීවා. මා ඒ ගැන සතුටු වෙනවා. තමුත්තාත්සේලා මේ සභාවේදී කීවා ඉන්දියාවේ නායිකාවට විරුද්ධව කථාවක් කළේ ගරු අගමැතිතුමාය කියලා. නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා එද කල ඒ කථාව ගෙදර ගිහින් හරි තීරණයේ හැත්සාඩ් වාර්තාව අරගෙන බලන්නය කියා මා කියනවා. නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමාට වටින්නේ නැහැ ඒ අවස්ථාවේදී එහෙම කපා කරන්නට. ඒ අවස්ථාවේදී එහෙම කපා කල එක ගැන එතුමා තුළ ලොකු දුකක් ඇති වී තිබෙනවා. තායකයකු වශයෙන් නැගී ගෙන එන කෙනෙකු වශයෙන් බැලූවාම එදා ඒ කල කථාව ගැන නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා තුළ ලොකු දුකක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා මා හිතනවා. ඔබතුමා එදා ඒ අවස්ථාවේදී කපා කළේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඒ වචන ගැන අපට ඉතාම දුකයි. අපේ ගරු අගමැතිතුමා තැනි සිට එක පාරටම කීවා, "ඔව් ඉන්දියාව නොවෙයි. කවරකු ආවත් අපේ රටේ ස්වාධීනත්වයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට අපි ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ" කියලා. ඒ කියමන ඉතාම වටිනවා. නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා ඒකෙන් දේශපාලන වාසියක් ගත්ත ඒ අවස්ථාවේදී කීවා, "ඔව්, දේසාධි පූර්ව ඉන්දියා ආවා. අපිත් එන්නෙ ඒ විධියටම තමයි" කියලා. පටු පරමාර්ථයක් උඩ ඔබතුමා එදා ඒ අවස්ථාවේදී කියපු දේ ජාතික මට්ටමෙන් වටින්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම එතුමාට මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) සත්තෝෂ

වටින්නේ නැහැ. වෙන කාට වටිනවා වුණත්; කාට ගැලපුණත්. අන්තර්ගල්ල ආසනය තියෝජනය කල එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ පුතෙක් වශයෙන් එතුමා පුරවැසි පතන පිළිබඳ විවාදයේදී කල කථාව හැත්සාඩ් පොත නොබැලූවත් අඩු ගණනේ "Towards a New Era" කියන පොතෙන් බැලූවත් එතුමාට පෙනේවි. එතුමා කීව්ව බව "අපි කවර රටක් සමග වුණත් සහයෝගයෙන් කටයුතු කරන්න කැමතියි. අපි කවර රටක වුණත් සහයෝගය අපේක්ෂා කරනවා, එහෙත් එකක් හිතේ කියාගන්න ඕනෑ. ඉන්දියාව ලොකු රටක් වෙන්න පුළුවන්, හාරතය අපට නොයෙකුත් දයාද දුන්නා වෙන්න පුළුවන්, එහෙත් එක දෙයක් කියනවා, කොවිට් රටාල වුණත් හාරතය මේ රටේ තීරණය නම් උකස් කිරීමට අපි කිසි දවසක කටයුතු කරන්නේ නැහැ" කියා. එවැනි අහිත සිංහ නාදයක් නැඟ කෙනෙකුගේ පුතෙක් ඔබතුමා. ඒක මතක තැනි කරන්න එපා කියා මම කියනවා.

අද රට ගිහිගන්න තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් එවැනි අවස්ථාවක අන්තර්ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කීව්වේ මොකක්ද? "No other person" කියා තමයි පටන් ගත්තේ. එතුමාගේ කථාව. මේ ඉන්දියා ගාන්ධි මැතිණිය හැර මේක විසඳන්න නම් කෙනෙක් නැහැ කියා එතුමා කීවා. කවුද නැහැ කියන්නේ? ඇයි අපි මේ මට්ටමට වැටෙන්නෙ කියා කාටත් නේරෙන සිංහලෙන් මම අහනවා. මේ දුට්ඨ මුත්තේතු සභාගම් පක්ෂය කියන කාලකන්නි පක්ෂයේ—කරුණානිධියේ පක්ෂයේ—ඉතිහාසය බැලූවොත් තමුත්තාත්සේලාට පෙනවා ඇති, සමස්ත ලෝකයේම දුට්ඨ රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමට ගත්ත තීරණ දුෂ්ට ප්‍රතිපත්තියක ප්‍රතිඵලයක් කියා මේක යම් යම් තැන්වල අවුල් අවචල කොටවල කොහොම හරි ඒ අය බලාපොරොත්තුවන්නේ විශේෂයෙන්ම දකුණු ඉන්දියාව මුල්කරගෙන දුට්ඨ කපා කරන අයගේ තායකත්වයක් ඇති මුලස්ථානයක් කරගෙන මේ ලංකාවත් බිලිකරගන්නයි.

මේක අවුරුද්දක් දෙකක් ඇතුළත නොවෙයි කෙරෙන්නේ. මේ පිළිබඳව අවශ්‍ය නම් තමුත්තාත්සේලාට කියවන්න මහාචාර්ය තේනකෝන් විමලානන්ද මැතිතුමා වැනි අය ලියූ පොත් තිබෙනවා. විශේෂයෙන් හින්දි භාෂාවෙන්, කර්ණාට, තෙලිගු දුට්ඨ ආදී නොයෙක් භාෂාවලින් ලියූ ලියවිලි අනුව ප්‍රකාශයට පත් වී ඇති පොත් තිබෙනවා. බ්‍රාහ්මණ වංශිකයන්ට විරුද්ධව ගෙන ගිය ව්‍යාපාරයක් මේක ඉස්සෙල්ල. ඒ විධියට ගිහින් අද සම්පූර්ණයෙන්ම උතුරේ තායකයන්ට පවා මෙල්ල කර ගැනීමට බැරී තත්ත්වයකට මෙය පත් වී තිබෙනවා.

මේක කුල ප්‍රශ්නයක්. කුල ප්‍රශ්නය මහින් ජනිත වූවක්. ඒ නිසා මම කියා සිටිනවා මේ අවස්ථාවේදී මේ මඩු ගිය ප්‍රශ්නය විසඳීමේදී අපි කාරණා කීපයක් මතක තියාගන්න ඕනෑ බව. කංකානිලාගේ පුතාල විතරක් නොවෙයි, ඉන්දියාවේ සම්භවය ඇතිවූත් පමණක් නොවෙයි, ඒ ඇත්තන්ගේ සම්බන්ධතාව ගැන සලකා දකුණු ඉන්දියාවට විශේෂ කැක්කුමක් ඇති කරන්න ඕනෑ දුට්ඨ ජනතාව විතරක් නොවෙයි ලංකාවේ ඉන්නේ. මේ ලංකාවේ සිංහලයාගේ සම්භවය ගැන සැලකූවම ගරු තියෝජ්‍ය කථාතායකතුමා, ඔබතුමා හොඳට දන්නවා මය වෙද්දරන්න පරම්පරාව අරෙන මෙහෙ සම්බන්ධකම් කියන්නේ උතුරු ඉන්දියාවටයි කියා. අප බෙංගාල ජාතියට සම්බන්ධ බව නොයෙකුත් ඉතිහාස විශාරදයෝ කියනවා.

තියෝජ්‍ය කථාතායකතුමා
(பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! දත් කාලය ඉක්ම ගියා.

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා
(திரு. ப. ஜி. மு. லோகபுண்டாரர்)
(Mr. W. J. M. Lokubandara)

අපි ශාසනවංශිකයන් එක්ක තිබෙන සම්බන්ධය ගැන මහාචාර්ය කියනවා, අපි වඳින පුදන බුදුගාමුදුරුවෝ උතුරු ඉන්දියාවේ. අපේ අන්තර්ගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) සත්තෝෂ

වෙනත ඔහු, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ගාත්ම මැතිණිය මුල් වෙනවා නම්. එතුමියගේ තහසත් අපේ ජනාධිපතිතුමාගේ තහසත් එක වාගේ. පරම්පරා සම්බන්ධයක් තිබෙනවා නොවේද කියා අපට හිතෙනවා. අපට එතෙම මුල් තිබෙනවා සම්භවය පිළිබඳව. අපි වඳින පුදන බුදුහාමුදුරුවෝත් ඒ පැත්තේ. අපට සම්බන්ධකම් තිබෙනවා. අපේ මල්වතු අස්ගිරි හාමුදුරුවරුන් කියන්න ඔහු ඔය අද එකවරය කියන තියෝජනයට "හැබැට ආයුබෝවන්ඩ අපි ඔය පැත්තේ ඇත්තෝ තේ කියා. අපේ හැඩගල්ලේ තායක හාමුදුරුවෝත් ඔය හින්දි ගානාවෙන් ඉන්දියාව පුරාම ප්‍රචාරය කරන්න ඔහු අපේ තිබෙන සම්බන්ධය ගැන ; උතුරු ඉන්දියාවත් එක්ක අපේ තිබෙන සම්බන්ධය ගැන.

දකුණු ඉන්දියාවයි ඒ ඇත්තෝයි හැදි ගා ගනිල්ලා. ඒක එක පැත්තක්. මේ විධියට කල්පනා කරනවා මිසක් ගරු තියෝජ්‍ය කථාතායකතුමනි. අපි මේ විධියට සන්තෝෂ වෙන්න කථා කරන්න හොඳ නැහැ. වගකීමෙන් කථා කරන්න ඔහු. විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂයේ අතින් මන්ත්‍රීවරු තිදෙනාගෙන්ම මම ඉල්ලා සිටිනවා එතුමන්ලා අඩු ගණනේ හිතන්න 1971 සිට අවුරුදු 12කට පස්සෙයි හරියටම මේ වක්‍රය ආවේ කියා. මේක එන්නේ රායි දෙලගේ රායි වක්‍රය වාගේ. 59 සිට අවුරුදු 12ක් ගියාම 71යි. 71 සිට අවුරුදු 12ක් ගියාම 83යි. අපි මේකේ ඉදගෙන ඔය පත්චක්‍ර කම් කිරීමට අපට නොපෙනෙන බලවේගයක් තිබෙනවා. ඒ බලවේගත් ඇවිත් වැඩ කරනවා. තැත්වම් ආණ්ඩුව කැමතින් නැහැ ; තමුන්තාත්සේලා සන්තෝෂ වුණොට තමුන්තාත්සේලාට කර ගන්නත් බැහැ. කලාවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවුවෙගම මහතා) කීවා වගේ වමේ ඇත්තත් කරවන්න ගියත් එව්වර ලෙගෙයි නැතිව ඇති. ග්‍රහචාරය අවුරුදු 12කට වරක් මේක කැරකෙන කොට තමුන්තාත්සේලා මොනවා කරන්නද ? ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නයේදී ඔය විධියට කථා කරන්න එපා. [බාධාකීර්මක්] ගියවර තිබුණු ප්‍රශ්නයට වඩා උග්‍රයි. මෙවර තිබෙන ප්‍රශ්නය. ඇයි ? මෙවර අපට තොරතුරු දෙන්නේ නැහැ උතුරේ-යාපනේ-අය. තමුන්තාත්සේලාට තිබුණු ක්‍රියාවලියත් මර්ධනය කිරීමේ කටයුත්තේදී තමුන්තාත්සේලාට පිහිට වෙනත හිටියා අපේම පිරිස. කවුරුත් තොරතුරු දැපෙව්වා. එතෙම දෙයක් මෙතන නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. මතක තබා ගන්නට ඔහු හොඳ දෙයක් තිබෙනවා. මේ ලංකා පාර්ලිමේන්තුව ඇතිවු ද ඉඳලා ඇති වු විශේෂ දෙයක් තමයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායකකම උරුම මන්ත්‍රීවරයෙකුට ලැබීම. ඒ නිසා ජාත්‍යන්තර සමාජයේදී අපේ රටට ලොකු ගයානක තත්ත්වයක් ඇති වුණා. ඒ නිසා අපි මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමේදී අපට තිබෙන බැරෑරුම්කම අමතක කරන්න එපා. 1971 දී තමුන්තාත්සේලාට එවැනි ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. ඒක ඇති කලේ ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂයයි. තමුන්තාත්සේලා අවුරුදු 7 ක් කටයුතු කළ ආකාරය නිසා තමයි, ජනතාව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායකකමවත් නොදුන්නේ. කවුද වැරදිකාරයෝ ? [බාධාකීර්මක්] මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (අතිල් මුණසිංහ මහතා) ඔය ගැන කථා කරන්න බැහැ. 1977 එතුමා හිටියේ කොහේද ? 1977 දී එතුමාට නිවැරදි තීරණයක් ගන්න බැරි වුණා. ඉන්න ඔහු පැත්ත මොකක්ද කියා.

අතිල් මුණසිංහ මහතා (මතුගම)
 (ශ්‍රී. ශ්‍රී. අනිල් මුණසිංහ—*Mr. Anil Moonesinghe—Matugama*)

1970 මයගොල්ල මක්කොම පැරදුණා. [බාධාකීර්මක්]

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ශ්‍රී. අනුර පණ්ඩාරනායක—*Mr. Anura Bandaranaike*)

1956 මොකද වුණේ ? 8 ට බැස්සා.

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා
 (ශ්‍රී. ශ්‍රී. *W. J. M. Lokubandara*)

කොහොම හරි බැරි වුණානේ. බැරි වුණේ අපේ වරදකින් නොවෙයිනේ. අපේද වරද ? කරුණාකර ඒකට තම අපට දෙස් කියන්න එපා. අපිත් අද කණගාටු වෙනවා. තමුන්තාත්සේලාට බැරි වුණා.

ගරු තියෝජ්‍ය කථාතායකතුමනි, පිටරට පුහුණු කර ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ ඩී. එම්. කේ. සංවිධානය මත—1971 දී එවැනි සංවිධානයක් තිබුණේ නැහැ. අපි ඒවා අමතක කරන්න හොඳ නැහැ.—ඩී.එම්.කේ. තායකත්වය ඇතිව ඒ සංවිධානවල සහභාගිත්වයක් ඇතිව සමස්ත උරුම ජනතාවකටම මුල් කළ මේ සොයමින් ඔවුන් සඳහා රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ තර්ජනයක් කියන එකයි, මේ අපේ කොල්ලො කුරුවටෝ ටිකකට තමුන්තාත්සේලා බොරු ජන්ද පොරොන්දු දීලා ඇති වූ එකයි දෙකම එක සමාකයි කියනවා නම් ඒක විහිළුවක්. ඒ නිසා තමුන්තාත්සේලා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගැන වගකීමක් ඇතිව අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා නම් මම සතුටි වන්න වෙනවා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)
 (ශ්‍රී. ශ්‍රී. *Mr. Dinesh Gunawardene—Maharagama*)

ගරු තියෝජ්‍ය කථාතායකතුමනි, හදිසි නීතිය තැවත දික් කිරීමේ විවාදයේදී කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නයි, විශේෂයෙන් මා නැගී සිටියේ. මැයි මාසයේදී පළමු වරට හදිසි නීතිය ප්‍රකාශයට පත් කළ අවස්ථාවේ හේතු වශයෙන් කරුණු දෙකක් ප්‍රකාශ වුණා කියන එක අපි කාටත් මතකයි. මැතිවරණයේ පශ්චාත් සිද්ධිත් පාලනය කර ගැනීම සඳහාත් උතුරේ තත්ත්වය පාලනය කර ගැනීම සඳහාත් කියන මූලික තේමාව යටතේ තමයි, එද හදිසි නීතිය ප්‍රකාශයට පත් වුණේ. එයින් එක කරුණක් දැන් ඉවත් වෙලා කියන එක අපි කවුරුත් දන්නවා. කෙසේ වෙතත් උතුරේ තත්ත්වය, දිගින් දිගටම වර්ධනය වෙමින් ඇති වූ තත්ත්වය ගයානකත්වය කරා පෙරළුණු හැටි අපි කවුරුත් දක්කා.

මම විශේෂයෙන්ම මතක් කිරීම අවශ්‍යයි. උතුරේ සිදු වූ සිද්ධිය නිසා මුළු රටේම ඇති වූ කලබලකාරී තත්ත්වය ගැන ආණ්ඩුව නීතිමය තීරණයක් අරගෙන අගෝස්තු මාසයේ 4 වනද පනතක් ගෙනැවිත් රට දෙකට කිරීමට ක්‍රියා කරන සියලු දෙනාටම දඬුවම් කරන්නට මේ ගරු සභාවේ අවසරය පැතුවා. එද අපේ විරුද්ධ පක්ෂ ඒ අවසරය දීමට ආණ්ඩුවත් සමග එකට එකතු වුණා.

අද අගෝස්තු මාසයේ 25 වෙනිද, මේ රටේ තත්ත්වය පාලනය කර ගන්නට හදිසි නීතිය යටතේ තමුන්තාත්සේලා නොයෙක් උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා. අප එය නැතැයි කියන්නේ නැහැ. තමුන් පසුගිය මාසයේ 24 වෙනිද ඇති වූණු සිද්ධිය ගැන මම කියන්නට ඔහු, විශේෂයෙන් මේ සම්බන්ධයෙන් මහජන එක්සත් පෙරමුණ දරන මතය අගෝස්තු මස 4 වෙනද මම මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කලා. මම තැවතත් ඒ කාරණය කෙටියෙන් මතක් කර දිය යුතුයි.

මේ රටේ සිංහල ජනතාව තුළ ඉවසා ගත නොහැකිව, කැකුරේමින් තිබුණු වෛරයක් නැත්නම් වේදනාවක් පුපුරා ගිය අවස්ථාවක් හැටියට මේ අවස්ථාව හඳුන්වා දිය හැකියි. ඒ අවස්ථාවේ නොයෙක් නොයෙක් සංවිධාන හා කණ්ඩායම් ඉන්නටත් ඇති. තමුන් සමස්තයක් වශයෙන් සලකා බලන කළ, මේ රටේ ජනතාව තුළ ඉවසා ගත නොහැකි තත්ත්වයට පත් වී තිබුණු වේදනාව හා හමුදාවේ සොල්දාදුවන් 13 දෙනෙකු එකවර විනාශයට පත් වීමේ සිද්ධිය ඇස් දෙකට දැකීමත් පැතිරුණු ප්‍රචාරය නිසා මතු වුණු ගිහි දැල්ලත් සමඟම ඇති වුණු වේදනාවත් එද පැහැදිලිව ප්‍රදර්ශනය වුණාය යන්න කාටවත් නැතැයි කියන්න බැහැ. ජාති වාදය යයි හඳුන්වන කථාවල් අපද මේ සභාවේ මීට පෙරත් අවුරුදු ගණනාවක් අසා තිබෙනවා. අදත් අපට අහන්නට පුළුවන් ; අනාගතයේදීත් අහන්නට පුළුවන්. " මේ පෘථිවිය තුළ මේ ගුමිය පමණයි අපට තිබෙන්නේ ; මේ ගුමියේත් අයිතිය අපට නැතිව යනවා " යයි සිංහල ජනතාව තමන්ගේ වේදනාව උඩ නැගී සිටීම ජාති වාදය කියා හඳුන්වන්නට තරම් මේ රටේ තවත් අය කථා කිරීම අපට තිබෙන ලොකුම වේදනාව බව මේ අවස්ථාවේදී කිය යුතුයි.

සුළු ජනතාව මරා දමා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට නොවෙයි අප කවදවත් කථා කලේ. සුළු ජනතාව වශයෙන් උරුම ජනතාව කොටස් දෙකක් සිටිනවාය යන තත්ත්වය අප ගැමුදම පිළිගන්නා. ඉන්දියානු සම්භවය ඇති වතු කම්කරුවන් සහ මේ රටේ කාලයක් තිස්සේ ජීවත් වුණු උරුම ජනතාව ඒ කොටස් දෙකයි. මම එදත් මේ කාරණය කියා සිටියා, ඉන්දියානු පුරවැසි භාවය ලබා තිබෙන අයගේ ප්‍රශ්නයේදී,

සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම යටතේ ඉන්දියාවට නැවත පිටත් කර යැවිය යුතු ප්‍රමාණය පිළිබඳව ක්‍රියාත්මක වීම ගරු ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා නිසා නැවතී තිබෙනවා. මෙම ආණ්ඩුවෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නේ මෙයයි : සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුමේ කාලසීමාව ඉවර වුණත්, එම ගිවිසුමෙන් ප්‍රතිඥා දුන් ප්‍රමාණය නැවත ඉන්දියාවට යැවීම සඳහා එකඟ වන ලෙස ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට, ඉන්දියානුවන් පිටත් කර යැවීම සඳහා සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුමේ කොන්දේසි පිළිගත් ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට අප අදත් හය තැනිට කියා සිටින්නට ඔහු.

මේ සියළු දෙනාටම ලංකාවේ පුරවැසිභාවය දීමට ආණ්ඩුව එකඟ වී තිබෙන බව ගරු ග්‍රාමීය කර්මාන්ත ඇමතිතුමා ජූලි මස 22 වෙනිදා 'ඩේලිනිවුස්' පත්‍රයෙන් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. නමුත් අද වනතුරු පාර්ලිමේන්තුවට එවූ ප්‍රකාශයක් ලැබී නැහැ. ලංකාවේ ජනතාවට එවූ ප්‍රකාශයක් කර නැහැ. මෙම පත්‍රයෙන් මෙම කොටස මට කියවන්නට පුළුවන්. නමුත් එය කියවීම අවශ්‍ය නැතැයි මම හිතනවා. නමුත්තාත්ස්ලො කවුරුත් මෙය දකින්නට ඇති. මේ කාරණය එහෙම නොවේය කියා රජයේ කවුරුවත් කියලා නැහැ. මහජනතාවට හෝ මේ ගරු සභාවට හෝ අනෙක් සංවිධානවලට නොදන්නවා රජය ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා සමඟ මෙම තීරණයට බැස තිබෙනවාදැයි අප දැනගතයුතුව තිබෙනවා. මේ එම ප්‍රශ්නයේ එක කෝණයක් පමණයි. මෙම අගෝස්තු මස 9 වෙනිදා හෝ 10 වෙනිදා හෝ ගරු ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා රජයේ ඉඩම් සත්‍යකය ආපසු ලබා ගැනීමේ සංශෝධන පනත මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරමින් මෙම ගරු සභාවේ තුනෙන් දෙකක ඡන්දයක් ඉල්ලා සිටියා. අප ඒ ගැන සත්තෝෂ වෙතවා.

එදා ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමතිතුමා කියා සිටියා, අවුරුදු තුනක පදිංචියක් තිබෙනවා නම් ඒ අයට ඉඩම් දිය යුතුය. ඒ අය ඉඩම්වලින් ඉවත් කරන්න එපාය කියා. ඒවා අපට මතකයි. හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් සඳහන් වෙනවා. මොකක්ද මේ පනතට වුණේ? ගරු කථානායකතුමාගේ අත්සන තැබීමෙන් පසුව නීතිගත කළ මේ පනතට මොකද වුණේ? ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ ඉල්ලීමක් පිට මෙම පනත මුල්ලකට දමන්න නියෝග කර ඇති බවක් පෙරේදා 'අයිලන්ඩ්' පත්‍රයේ සඳහන් වී තිබුණා. ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවට ඒ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශයක් කරන්න ලැස්තියද? ආණ්ඩු පක්ෂයේ මෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් එදා කීවා, මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ, ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ, වවුනියාව දිස්ත්‍රික්කයේ, මේ රටේ පුරවැසි භාවය ලබා නැති අය බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වී ඉන්නවාය කියා. මෙය නැහැයි කියන්න බැහැ. ඒ අය ඉවත්කරන්න එපාය කියන පදනම තමයි, මේ පනත අහකට දමන්න කියන එකෙන් අදහස් කරන්නේ. ඒ නිසා අද අපි තේරුම් කර ගන්න ඕනෑ. හදිසි නීති ආවරණය යටතේ මේ රටේ සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් වලට හානි කීසි සේනම හවුල් නොවීය යුතු බව.

අදත් ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ සිංහල ජනතාවගේ ගම්මානවලට ඇවිත් ඒ අයගේ ගෙවල් දොරවල් ගිනි තබනවා. ඊයේ රාත්‍රියෙන් ගිනි තිබ්බා. මම විශාල වශයෙන් විස්තර දෙන්නට මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. පොලීසිවලට පැමිණීලියලාම ඒ පැමිණීලියලට අනුව කිසිවෙකු අත් අඩංගුවට ගත්තේ නැහැ. අද ත්‍රිකුණාමලයේ බොහොම ගම්මානවල තිබෙන තත්ත්වය තමයි. ඒ. මහින්ද පුරය මොරවැව යන ප්‍රදේශවල ගිනිබත් වුණු ගෙවල්වල උදවිය කළ පැමිණීලි අනුව සැක කළ අය තවම අත් අඩංගුවට අරගෙන නැහැ. හදිසි නීති රෙගුලාසි ක්‍රියාත්මක කරන්නේ රටේ ආරක්ෂාව සඳහාත්, ජනතාවගේ දේපොළ සහ ජීවිත ආරක්ෂාව සඳහාත් නම් මේ ප්‍රදේශයේ මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නෙ මොකද? වහාම ක්‍රියාත්මක වෙන්න කියා තියෝප්ප රාජ්‍ය ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නොකළොත් ඒ ප්‍රදේශවල තත්ත්වය මීට වඩා නරක අතට පෙරුම් මැඩපැවැත්වීමට බැරී තත්ත්වයකට පත් වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

නාවික හමුදාවේ හටයක් 40කට කිට්ටු ප්‍රමාණයක් ත්‍රිකුණාමලයේ තමන්ගේ සේවාවලින් ඉවත් කර තිබෙනවා. තමන්ගේ ඊට ආරක්ෂා කරන්නට ගිය, ඊට කැඩීම තවත්වන්නට ගිය හමුදා හටයක් ගෙදර යවා

තිබෙනවා. යුද හමුදා, නාවික හමුදා හටයක් ගෙදර යවා මේ ඊට ආරක්ෂා කරන්න හදන්නේ කොහොමද කියා අපි ප්‍රශ්න කරන්න ඕනෑ. මේවා සිදු වන්නේ කාගේ ඉල්ලීම මතද? මේ තත්ත්වය නිසා උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ජීවත්වන සිංහල ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සහතික කරන්නට බැරී තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන බව අපි මතක් කරන්න ඕනෑ.

වවුනියාව, මුලතිව් ප්‍රදේශවල ජීවත්වන සිංහල ජනතාව වේගයෙන් ඒ ප්‍රදේශ අත්හැර එක බව අපි දන්නවා. කන්කසන්තුරේ ස්වාමීන් වහන්සේ තමකගේ ප්‍රකාශයක් අද 'දිවයින' පත්‍රයේ මුල් පිටුවේ තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න සිංහල ජනතාව ඒ ප්‍රදේශ අත්හැර ගොස් තිබෙන බව කියා තිබෙනවා. නමුත්තාත්ස්ලොගේ ආණ්ඩුව ඊට ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හදිසි නීතිය යටතේ ලබාගන්නා වරම රටේ ආරක්ෂාවටත්, ජනතාවගේ ආරක්ෂාවටත් සාධාරණව ලබා දෙන්න කියලයි අපි ඉල්ලා සිටින්නේ. දකුණු ප්‍රදේශවල ජීවත්වන ද්‍රවිඩ ජනතාවට ආරක්ෂාව දෙන්නට ඕනෑ නම් උතුරු ප්‍රදේශවල ජීවත්වන සිංහල ජනතාවටත් ඒ ආරක්ෂාවට ලබා දිය යුතුයි.

ඊළඟට මම තවත් එක කාරණයක් මතක් කරන්න ඕනෑ. මෝදර මනාසයේ නමැති මහත්මයෙකුගේ ගෙදර තිබී ඊළඟ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ පත්‍රිකාවල හා පොත්පත් රාශියක් පොලීසිය විසින් අත් අඩංගුවට ගන්නා. ඒ මහත්මයාගේ අත් අඩංගුවට ගැනීම සඳහා එක්කරගෙන ගියා. නමුත් කාගේදෝ දුරකථන පණිවුඩයකින් පසු ප්‍රශ්න කරන්නේ නැවත ඒ මහත්මයා නිදහස් කලා. මේ වගේ සිද්ධි ගණනාවක් තිබෙනවා. මේවා සිද්ධි වන කොට අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඊළඟ ව්‍යාපාරය එහෙම නැත්නම් ඊට කැඩීමට ගෙන යන ව්‍යාපාරය සංවිධානාත්මකව රාජ්‍ය යන්ත්‍රය තුළින් අද ඉතාමත් ශක්තිමත් ලෙස වැඩ කරන තත්ත්වයක් තිබෙන බව.

ජාත්‍යන්තරව තිබෙන තත්ත්වය දිනා බලන්න. අපේ රටට එහෙම නැත්නම් සිංහල ජනතාවට විරුද්ධව එංගලන්තයේ පල වන ප්‍රවෘත්ති පිළිබඳව ප්‍රතිඋත්තර දෙන්න අපේ තානාපති කාර්යාලයට හැකියාවක් ඇති වුණේ නැහැ. ප්‍රංශයේ තත්ත්වයත් ඒකයි. ප්‍රංශයේ අපේ තානාපති කාර්යාලයට හැකි වුණු එකම දේ තමයි, ඒ තානාපතිට සහ තානාපති කාර්යාලයටත් ප්‍රංශ ආණ්ඩුවෙන් පොලිස් ආරක්ෂාව ඉල්ලීම. මේවා ජාත්‍යන්තර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පල වී ඇති ප්‍රවෘත්ති. ඒවා එකින්-එක කියවන්න ඕනෑ නැහැ. ඊර්මනියේ තත්ත්වය අද අරගෙන බලන්න. මේ රටවල අපේ තානාපතිවරු ඉන්නවාද-තුරුද අපේ තානාපති කාර්යාල තිබෙනවාද-තුරුද කියන තත්ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙනවා. එංගලන්තයේ සිංහල සංවිධානය ඉදිරිපත් වෙලා, පවුම් දහස් ගණනක් එකතු කරල තමයි, මේ රටේ කියම තත්ත්වය පහද දෙමින් අර පව ප්‍රචාරවලට ප්‍රති උත්තර දුන්නේ. නමුත් එංගලන්තයේ අපේ තානාපති කාර්යාලය කළේ මොකක්ද කියා අපට අහන්න සිද්ධි වෙනවා. අපි ඒ වගේ තානාපතිවරුන් අපේ රටේ මුදල් වලින් නඩත්තු කරනවාට වඩා ඔවුන් මේරටට ගෙන්වා ගැනීම මේ රටේ ගෞරවයට, තම්බුවට හිතකර බව කියන්න ඕනෑ. ඒ වීඩියට අපේ රට පිළිබඳව වැරදි මතයන් ඉදිරිපත් කරමින් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල ගැන කථා කරන විට මම මංකොල්ලකාරයන්, හොරුන් වෙහෙවෙන් කථා කරනවාය කියා සමහරුන් කියන්න පුළුවන්. සිංහලයේ මිලේට්ස් මනුෂ්‍ය වර්ගයක්, සිංහලයේ දරුණු මිනීමැරුවෝ කියා ලෝකෙට හඳුන්වමින් මොකක්ද, අද මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ? අපේ රටේ 8,000 කට කිට්ටු වෙන්න මංකොල්ල කාරයන් ඉන්නවාය කියා නීතිගත කරන්න යනවා ; හිර ගෙවල්වලට යවනවා. ඒ සියලු දෙනාම වැරදි කර අනුච්ඡන්දයද? වැරදි කර අනු චුණේ නැති අය කොපමණ අත්-අඩංගුවට ගෙන තිබෙනවාද? ඒ ඔක්කොම මංකොල්ලකාරයන් කියා ඔප්පු කලාට පස්සේ මේ රටට ජාත්‍යන්තරව ලැබෙන අවමානය අදට වඩා වැඩිය කියන ටික අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

නීති උල්ලංඝනය කරන්න කාටවත් අයිතියක් නැහැ. නමුත් නීති උල්ලංඝනය කිරීමක් නොවෙයි, අද තිබෙන්නේ. මේ සිද්ධිත් සම්බන්ධයෙන් එද ආණ්ඩුවේ තායකත්වය රුපවාහිනිය මගින් කථා කළ මුල්ම දවසේදී කීවේ මොකක්ද? මේ සැරේ ජාති හේද කෝලහාලවල, මංකොල්ල කෑමේ ශෛලියක් තිබුණේ නැහැ ; කැඩුවා, බඩු වීක පාරට දමමා, ගියා ; ඊළඟ එක කැඩුවා, පාරට දමමා ගියා ' කියා නොවෙයිද, එද කීවේ? නමුත් ඒ උදවියම අද කියනවා. අපේ සිංහල ජනතාව මංකොල්ලකාරයන් කියා.

[දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා]

තමුත් මේ වගේ වැරදි ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය වී ඇති ඇතැම් ද්‍රව්‍ය ජන කොටස් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ නීතියේ රැහැනට ගෙනෙන තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවට හැකි වුණද කියා මම අහනවා. මේ රටේ දරුණු අපරාධ ගණනාවක් සම්බන්ධයෙන් ඕනෑ කළ ඇතැම් ද්‍රව්‍යයන් දකුණු ඉන්දියාවට ගිහින් ආවරණය ලබා ගෙන තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ අය අල්ලා නැවත මේ රටට ගෙනෙන මේ ආණ්ඩුවට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සහයෝගය ලැබුණේ නැහැ. ඒ අය දකුණු ඉන්දියාවේ ආවරණය ලබා ගෙන මේ රට දෙකඩ කිරීමේ ව්‍යාපාරය උකහ්ටෙන් කරගෙන යන බවත් අපි කවුරුන් දන්නවා. [බාධා කිරීම්] මොකක්ද කරන්නේ කියන වික කියන්න තමයි, මම දැන් උත්සාහ කරන්නේ.

තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව නියෝජිතයෙක්-එච්. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන මහතා-තවදිල්ලියට පිටත් කළා. ජයවර්ධන මහතා ගිහින් ඉන්දියා ගාන්ධි මැතිණිය සමඟ සාකච්ඡා කොට සුභද තත්වයක් ඇති කළා වාගේම. කොන්දේසි 4 ක් ඉෂ්ඨ කරන්න ආණ්ඩුව සුදුකමට ඉන්නවාය කියන තත්වයකුත් කියා පැවැ. ඒ වෙලවේදී, ඒ කොන්දේසි 4 ක් ලංකාවේ ද්‍රව්‍ය ජනතාව දැනගත්තට පත් වන්නේ නැහැ කියන වචන විකත් එතුමියගෙන් ප්‍රති උත්තර වශයෙන් ලැබුණු බවත් ප්‍රධානිනි පත්‍රවල පළ වුණා. මෙය ලංකාවේ අගන්තරයට ඇහිලි ගැසීමක්ද නැද්ද කියන වික අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඉන්දියා ගාන්ධි මැතිණියට අපි කවුරුන් ගරු කරනවා. ඉන්දියාවේ මධ්‍යම ආණ්ඩුවට සහ ඉන්දියාවට අපි ගරු කරනවා. තමුත් මේ රටේ ද්‍රව්‍ය ජනතාවට මේ කොන්දේසි හතර මදිය, මීට වැඩිය ඕනෑය කියන තත්වයට පැමිණ තිබීම ගැන අපි කණගාටු වෙන්නට ඕනෑ. නොබැඳුණු ජාතීන්ගේ සහායක වැටියට මේ රටේ අගන්තර ප්‍රශ්න පිළිබඳව තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට පටන් ගැනීම ගැන අපි කණගාටු වෙන්නට ඕනෑ.

මම කියන්නට ආවේ මෙන්න මේ විකයි. එද දකුණු ඉන්දියාවට පැන ගිය අයට අල්ලා දෙන්නට බැරි වුණු ඉන්දියානු ආණ්ඩුව අද මේ රටේ අගන්තරයේ ද්‍රව්‍ය ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් තව දෙන්නට ඕනෑය කියන තත්වයෙන් කතා කරනවා. මෙහි තව ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න ගණනාවක් තිබෙන්නට පුළුවන්. තමුත් කුමන විදේශ රටකින්වත් අපේ රටේ අගන්තරයේ ප්‍රශ්නවලට ඇහිලි ගැසීමට දරන උත්සාහයට අපි කැමති වෙන්නේ නැහැ. එවැනි තත්වයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එය අපි ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. කුමන ආකාරයක බලවත් රටකින් වේවා, කුමන ජාතියකගෙන් වේවා කරනු ලබන එවැනි ඇහිලි ගැසීම්වලින් ඉවත් වෙන්නට අපට හැකියාව තිබෙන්නට ඕනෑ. ගරු බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩු සමයේදී තෙල් සමාගම් ජනසතු කළ වෙලාවේ, ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇති වුණු ප්‍රශ්නයේදී අපේ රටට ඇහිලි ගසන්නට එපාය කියා කියන්නට බණ්ඩාරනායක මැතිණියට හැකියාව තිබුණා.

ඒ වාගේම මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුව තැනීමේ කවුරු ආවත් මේ හදිසි නීතිය තිබෙන කාලයේදී මහජන අදහස් මතු වෙන්නේ නැහැ. ඒවාට මහජන සංවිධානවල එකඟත්වයක් තිබෙනවාද නැද්ද කියන තත්වය නොදනගෙන එවැනි විදේශ රටක ආණ්ඩුවක නියෝජිතයෙක් අපේ අගන්තර ප්‍රශ්න විසඳීමේ නියෝජිතයා හැටියට පාවිච්චි කරන්නට එපාය කියන විකයි මම අද තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ. එසේ නොකළොත් පසුගිය ජූලි මස 24 වැනිදා සිංහල ජනතාව තුළ සමීකීසි කැරලිකාර ස්වභාවයක් ඇති වුණාද, ඒ ස්වභාවය තුළින් මතු වුණු ප්‍රාර්ථනා සියල්ල සුන්තන්ද්‍රලී වී නැවත එය ඇති වීමට ඉඩ තිබෙනවාය කියන වික අපි දකින්නට ඕනෑ.

ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නායකත්වය රට කැඩීමේ ව්‍යාපාරය නැත්නම් වෙනම රටක් ඉල්ලීමේ ව්‍යාපාරය අත් හරින්නේ නැහැයි කියා අද පුවත්පත්වල කියා තිබෙනවා. තවමත් කියා පානවා. ඉන්දියාවට ගිහින් ඒ ප්‍රකාශය කර තිබෙනවා. පසුගිය 4 වැනිදා අපි මේ ගරු සභාවේදී පනතක් සම්මත කළේ මොකකටද? මේ රට කැඩීමට විරුද්ධව පනතක් සම්මත කර තිබෙන කර තිබේද? ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ සහ එහි නායකත්වය කතා කරන්නේ වෙනම

චාර්යයක් ඇති කිරීම සඳහායි. ඒ අය මේ රටින් පිට වුණේ කොතොමද? ඒ අය මේ රටින් පිට වී ඒ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නේ කොතොමද? ඒවා ගැන අපි අරගෙන තිබෙන පියවරවල් මොනවාද? මේ රට දෙකට කඩන්න ගඟ ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ පිළිබඳව ආණ්ඩුව තීරණයක් අරගෙන නැත්තේ ඇයි? කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට, තව සමසමාජ පක්ෂයට අද වෝදනා කරනවා. ඒ පක්ෂ තහනම් කර තිබෙනවා. තමුත් රට දෙකට කඩන්නට අරගත් තීරණය තවමත් වෙනස් කර තැනැයි ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ කියනවා. ඒ නායකත්වයට, ඒ පක්ෂයට විරුද්ධව නීත්‍යානුකූල පියවරක් ගන්නට තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවට හැකියාවක් ඇති වී නැහැ. මොකක්ද මෙතේ තත්වය කියා අපට පැහැදිලි වන්නේ මෙතැනදීයි. කාටද මර්දනය කරන්නට හදන්නේ? වැරද්ද තිබෙන්නේ මෙතැනයි කියා ජාත්‍යන්තරව ඊට උදව් ඉල්ලීමක් කරගෙන යන ව්‍යාපාරය තිබේද? ඒකට නීතියක් ඕනෑය කියා නීතියක් සම්මත කරගෙන, ඒ නීතිය දැන් ක්‍රියා විරහිත කර ඒ අයට තවමත් නිදල්ලේ මේ උද්ඝෝෂණය ගෙන යන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. ඒ අය අත් අඩංගුවට ගන්නය කියා මම යෝජනා කරන්නේ නැහැ.

එද බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩු සමයේදී, 1960 ගණන්වල සහාය ව්‍යාපාර තිබෙන විට, බලත් ඉන්නේ තැනිට හමුදාව යවා පෙඩරල් පක්ෂය අත්අඩංගුවට අරගෙන මේ ක්‍රියාවලිය තවත්වන්න කටයුතු කරන්නය කියා එද මගේ ආදරණීය පියා පැහැදිලිව කියා සිටී හැටි මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ අපේ රට කඩනවාය කියන පක්ෂය නම්, ද්‍රව්‍ය එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයන් ජාත්‍යන්තරව මේ උද්ඝෝෂණය ගෙන යනවා නම් මේ රටේ නීතියේ අයිතිවාසිකම්, විරුද්ධය බුක්ති විඳිමින් ඒවා ප්‍රචාරය කිරීමට අරගෙන තිබෙන ක්‍රියාමාර්ගය තවත්වන්නට ඒ අය නීතියට යටත් කරන්නට ඕනෑය කියන ඉල්ලීම ඒ පදනමෙන්ම අපි කියා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*பிரதீக் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Order please !

දැන් මිනිත්තු වීසි පහක් කථා කරල තිබෙනවා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*திரு. தினேஷ் குணவர்தன*)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

තවත් කාරණයක් දෙන්නට ගැන පමණයි කථා කරන්නට තිබෙන්නේ. මා කියන්නට ආවේ තහනම් කළ පක්ෂ තුනක් පිළිබඳව මහා කුමන්ත්‍රණයක් තිබෙනවාය කියද්දී, මේ රටේ සිංහල ජනතාව අහනවා. මේ ඊළඟ අනුමත නොකරන අය අහනවා, ඇයි අතින් අය ගැන කිසිම පියවරක් නොගන්නේ කියා. ඒ අය පිළිගෙන තිබෙනවාද මේ ස්ථාවරය? නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව අද එකවරයි කියනවා. ඔහු මදුරාසියේ නැවතීලා ආවයි කියනවා. ඔහු කාට හමුවෙලා ආවද කියන වික අපි දන්නේ නැහැ. අපි ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට ගරු කලාට, මේ රටේ අගන්තරයේ අමුතු තත්වයක් ඇති කරන්නට නියෝජිතයන් හැටියට එනවා නම් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට අපට හැකියාව තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ වික මා විශේෂයෙන් මතක් කරනවා.

මේ හදිසි නීතිය යටතේ විවිධ ක්ෂේත්‍රවල අය අත්අඩංගුවට ගන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. මංකොල්ල කැවෑය කියා අරගෙන යනවා ; සොරබඩු තිබුණාය කියා අරගෙන යනවා ; කලබල කරන්නට කුමන්ත්‍රණය කලාය කියා අරගෙන යනවා. මෙයට සෑම පක්ෂයකම අය අරගෙන ගොස් තිබෙනවා. එය නැහැ කියා කියන්නට බැහැ. මේ අත්අඩංගුවට ගැනීමේ සීමාව කුමන පදනමකින් කරනවාද කියන වික අපි ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ. ත්‍රිකුණාමලයේ ධීවරයන්ට අද හයානක තත්වයක් උද්ගත වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල බොහෝමයක් සිංහල ධීවරයන්ට අද එක්ව සිටු වී තිබෙනවා. සිංහල ධීවරයන්ට මාලු විකුණන ද්‍රව්‍ය ජනතාව ඉන්නවා. තමුත් සිංහල වෙළඳුන්ට මාලු විකුණන්න එපා කියා සමහර ද්‍රව්‍ය නායකයන් ඒ ද්‍රව්‍ය ජනතාව

ලභට ගොස් තර්ජනය කරනවා. මේවාට දෙන්න පුළුවන් ආරක්ෂාව මොකක්ද? අපේ ධීවරයන්ට ගොඩ දී දෙන ආරක්ෂාව ගැන නොවෙයි මා අහන්නේ. ත්‍රිකුණාමලයේ සිංහල ධීවරයන්ට, එහෙම තැන්නම් සිංහල වෙළඳුන්ට මාලු සපයන උවිඩ ධීවරයන්ට "මුහුදට එන්න එපා, ඇත මුහුදේදී අහුවුණොතින් කරන දේ දන්නවද" කියා තර්ජනය කරන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. මේ තොරතුරු තමුත්තාන්සේලාට අවශ්‍ය නම්-තමුත්තාන්සේලා ලභ මේ තොරතුරු තැහැ කියන්න එපා-ඒ තොරතුරු ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කරන්න.

ගම්පහ දුරමිට්පොල ස්ථාමිත් වහන්සේව අරගෙන ගියේ ඇයි? උන්වහන්සේව දින කීපයක් පොලීසියේ රඳවාගෙන සිටියා. බොද්ධ ලංකා කියන පත්තරය මුද්‍රණය කළා කියා, එම පත්තරයේ සිංහල ජනතාව වෙනුවෙන් යම් යම් සටහන් පාඨ තිබුණා කියා මුද්‍රණාලය සිල් තිබ්බා. කිසිම හේතුවක් නොමැතිව ස්ථාමිත් වහන්සේව දවස ගණනාවක් ඉතාම කරදරකාරී තත්ත්වයකට පත් කර තිබුණා. අත්තිමට රහස් පොලීසි මුලස්ථානයට ආවාට පසුව, එතනින් පැහැදිලි නියෝගයක් දී තිබෙනවා; උන්වහන්සේව කිසිම අවහිරයක් කරන්න එපා. උන්වහන්සේ කිසිම දෙකට හවුල් තැහැ කියා. මේ වගේ වැරදි සහගත ලෙස ලැබෙන දේවල් මත සිය ගණනක් අත්අඩංගුවට ගෙන කරන මර්ධනය පිළිබඳව මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, මේ රටේ ආරක්ෂාව සඳහා ඉදිරිපත් වුණු, මේ රටේ බහුතර සිංහලයන් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වුණු, ජනතාවගේ ඒ ගත්මන් අදහස් මෙල්ල කිරීමට, කඩා දැමීමට මේ හදිසි නීතිය පාවිච්චි කරන්න එපා, ඒ අය ලෝකය ඉදිරියේ මංකොල්ල කරුවන් ලෙස පෙන්වා සිටීමේ උත්සාහයට හවුල් වන්නට එපාය කියායි. මේ ඇති වුණු තත්ත්වය පිළිබඳව අදත් උවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ඇතුළුව ඒ අය ගෙන යන හයාකාර ක්‍රියාදාමයට පිළිතුරු දෙන්නට ක්‍රියා කරන්නටය කියන වික මා කියා සිටිනවා.

ඒ වාගේම අද ඉන්දියාවේ ඇති කර තිබෙන අරමුදල ලෝකය පුරා උවිඩ ජනතාව වෙනුවෙන් සල්ලි එකතු කරන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ අරමුදල මගින් මහා හයාකාර ලෙස මේ රටේ ජාතිවාදය ඉදිරි කාලයේදී පතුරුවන්නට පුළුවන්. ඒ අරමුදල බිහි කිරීමට අද ලෝකයේ හැම රටකින්ම-උවිඩ සංවිධානවලින් පමණක්-සල්ලි එකතු කිරීම කරගෙන යනවා. ඒ නිසා හදිසි නීතියේ නීතිමය ශක්තිය, අද ඇති කර වර්ධනය කරගෙන යන ඒ හිංසාකාරී තත්ත්වයට එරෙහිව කටයුතු කිරීම සඳහා යොදවන්නය කියා මම කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙහි සිංහල ජනතාව මර්ධනය කර, උතුරට පමණක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය අද ලබා දී තිබෙනවා. උතුරේ සත්‍යග්‍රහ කරන්නට, හර්තාල් කරන්නට, නිදහස තිබෙනවා. මේ ප්‍රදේශවල වාගේ හමුද බලකායක් උතුරේ තැහැ. ඉතාම සීමාසහිත බලකායක් පමණයි යාපනේ දිස්ත්‍රික්කයේ සහ ඒ අවට ප්‍රදේශයේ සිටින්නේ. උතුරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසත්, දකුණට මේ හමුද යොදවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස පාවිච්චි කරන්නට ඉඩ නොදෙන තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේ රටේ පාලනය මර්දනය කරන්නට තිබෙන ප්‍රයත්නයන් මර්දනය කරන්නට පමණක් හදිසි නීතිය පාවිච්චි කරන්නටය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අත්අඩංගුවට ගෙන තිබෙන, දේශපාලන හේතූන් මත අත්අඩංගුවට ගෙන සිටින, ඒ සිරකරුවන් සියලුදෙනාට සාධාරණ යුක්තිය ඉෂ්ට කර, අධිකරණය ඉදිරියේ ලැබිය යුතු වරප්‍රසාද ලබා දී ඒ අයගේ ඥාතීන්ට, මිත්‍රයින්ට, නීතිඥයින්ට ඒ අය හමු වී තොරතුරු දැනගන්නට අවසරය දෙන්නය කියන වික මම විශේෂයෙන් ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දන් මාසයක් පමණ වුණා මේ අය අත්අඩංගුවට ගෙන, විවිධ ක්ෂේත්‍රවල අයව අත්අඩංගුවට ගෙන තිබෙනවා. පක්ෂ තුනක අයව පමණක් නොවෙයි, පක්ෂවලට අයිති තැනි අයවත් අත්අඩංගුවට ගෙන තිබෙනවා. එම නිසා මේ අයට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන්නටය කියමින් මගේ කථාව නවත්වනවා.

අ.හා. 7.30

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා (කොළඹ දිසා ඇමතිතුමා)

(**ශ්‍රීරු. බේරාපිඤ්ඤා මල්ලි.මාගාච්චි-- කොළඹ පුස්තකාලාලය**

ශ්‍රී.මාගාච්චි)

(**Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi-District Minister, Colombo**)
 ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කණගාටු වෙනවා, මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) කථාව ගැන. මම හිතනවා එතුමා කථා කළේ මේ ගරු සභාවේ වගකීමක් ඇති මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් නොවෙයි කියා. ඒකයි මගේ පොදුගලික හැසීම. මේ අවස්ථාවේ එතුමාට පමණක් නොවෙයි, මේ ගරු සභාවේ ඉන්නා හැම මන්ත්‍රීවරයකුටම හොඳ ලස්සන වචන තිබෙනවා. අපි ඒ වචන වුවමනා තරම් දේශපාලන වේදිකාවේ පාවිච්චි කර තිබෙනවා. ඒ වචනම මෙතන පාවිච්චි කිරීමේදී අපි විකක් සිහි බුද්ධියෙන් ඒවා පාවිච්චි කළ යුතුයි කියා මම එතුමාට කියන්න කැමතියි. එතුමා තරුණ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් කථා කරන නිසා.

අපි සියලු දෙනාටම ආදර්ශයට ගත්ත පුළුවන් අද මැදවම්වියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමිත්‍රීපාල සේනානායක මහතා) කළ කථාව. එතුමා ඉතා බුද්ධිමත්ව කථා කළා. එතුමා සිය වචනවලින් මේ සභාවට පෙන්නුම් කළා හදිසි නීතිය යටතේ ඇති වුණු කාරණාත්, අපි ඒ වෙනුවෙන් ගතයුතු යම් යම් පියවරවල් ගැනත්. ඒ අතරම මම කණගාටු වෙනවා, අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) මේ ගරු සභාවේදී අද කළ කථාව ගැන. එතුමා ඇවිලෙන ගින්නට පිදුරු දැමීමක් කළා. හදිසියේ, ගිය මාසයේ 25 වැනිදා මේ රටේ ඇති වූ හයානක තත්ත්වය, හරියට හදිසියේ මෝටර් රථ දෙකක් එකට ගැටීම කියා යම් අයකු තුවාල ලැබුවා නම් ඒ තුවාල දත් මසක් පමණ ගිහින් සුව වේගෙන එනවා. එය සුව වේගෙන එන අවස්ථාවේදී, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපව පැවරුවේ සඳහා, වුවමනාවෙන්ම, හිතාමතාම, වැරදි අත්දැමීමක් කරුණු විග්‍රහ කරමින් නොයෙකුත් රටවල ප්‍රවාන්ති පත්‍රවල පළවුණු කොටස් කීපයක් කපා ගෙන ඇවිත් ඉදිරිපත් කර එතුමාට කියන්න පුළුවන්ද, තැනිතම මේ ගරු සභාවේ කොඩි මන්ත්‍රීවරයාටද කියන්න පුළුවන්, ඒ ප්‍රවාන්ති පත්‍රවල පළවුණු යම් යම් දේවල් සම්පූර්ණයෙන්ම සත්‍යය කියා, ඒවා සත්‍ය නොවෙයි. සමහර සත්‍ය දේවලත් තිබෙනවා. තමුත් අසත්‍ය දේවල් තිබෙනවා, සියයට අසූවක් පමණ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වාර්තාකරුවන් තමන්ට ආවේනික වූ භාෂාවලින් තමන්ට ආවේනික වූ ක්‍රම, විධි යොදනවා, ප්‍රවාන්ති පත්‍ර ප්‍රසිද්ධ කර ගන්න. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නොයෙකුත් විධියේ ප්‍රසිද්ධියක් ලබා ගන්න. ඒ අනුව පල කර ඇති යම් යම් ප්‍රවාන්ති පත්‍රවල පල කර ඇති දේවල් පිටු ගණන් ගෙනැවිත්, කුණු ගොඩක් ඉදිරිපත් කරනවා වාගේ මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් එතුමා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද? එතුමා හිතනවා ඇති, එතුමා හිතන දේ, එතුමා කරන්නට යන දේ අපට නොතේරෙනවාය කියා. තමුත් අප සියළු දෙනාටම තේරෙනවා. එතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ ප්‍රවාන්ති පත්‍ර කැබලි සියල්ලක්ම හැන්සාඩ් වාර්තාවට ආතුලත් කර ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මේ රජය අපකීර්තියට පත් කරන්න. ඒ වාගේම කවදාහරි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයක් පිහිටුවා ඒ රජයේ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිවරයා විමේ අභිලාෂය-සිහිනය-යටිහිනේ තබා ගෙනයි, මේ මක්කොම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවටුවෙගම මහතා) "රිවර්ස" පත්‍රයේ පල වුණු ලිපියක් සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශයක් කළා. මම සතුටු වෙනවා, ආඩම්බර වෙනවා, ඒ පත්‍රය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න ලැබීම ගැන. ඇත්තවශයෙන්ම රජයට සම්බන්ධකම් තැනි, රජයේ ආධාරයෙන් පවත්වා ගෙන යන්නේ තැනි, ප්‍රවාන්ති පත්‍ර අතර ලංකාවේ තිබෙන උසස්ම ප්‍රවාන්ති පත්‍රය තමයි "දවස" ඒ ප්‍රවාන්ති පත්‍රයේ ඉරිදි සංග්‍රහය වන "රිවර්ස" පත්‍රයෙනි. මේ කලබල ඇති වෙන්නට කලින් ඒ ගැන දැනගෙන, ලිපියක් පල කර තිබුණාය කියා කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. තමුත් මම හිතන්නේ කළා, කවදාවත් ඒ වාගේ

[විරසිංහ මල්ලිමාරවර් මහතා]

වැරදි දෙයක් කරන්න එම පුවත්පත සුදුකමිය කියා. මම කැවතක් සනාථ කරන්න කැමතියි. කලින් කී වචනය. ප්‍රධානති පත්‍ර වාර්තාකරුවන් තමන්ට අභිමත පරිදි ඔවුන්ගේ සිතුවම් අනුව පුවත්පත්වලට යම් යම් මාධ්‍යයෙන් ලිපි ලියනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ධීරශ්‍රී ජපානායකර් අචාර්ය)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මුද්‍රාසනයෙන් ඉවත් වූයේත්, කථානායකතුමා මුද්‍රාසනාරූඪ විය.

අනුරාධ පිහුරු, ධීරශ්‍රී ජපානායකර් අචාර්යන් අසූචිතව පවතින බවට අනුමාන, ජපානායකර් අචාර්යන් තවදුරටත් සාක්ෂි දීමට නොහැකි බවට අනුමාන.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER took the Chair.

විරසිංහ මල්ලිමාරවර් මහතා
(ශ්‍රී. ඩී. ඩී. මල්ලිමාරවර් මහතා)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ගරු කථානායකතුමා, යම් යම් පත්‍රවල තමන්ට ආවේණික වූ විධියට පුවත් පල කරනවා. කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා දැන් ගරු සභාවේ නැහැ. එතුමා කීවා. මේ කලබල ගැන දැනගෙනම, හිතාමතාම වාගේ ජුලි මාසයේ 10 වනදා 'රිවර්ස්' පත්‍රයේ ලිපියක් පල කර තිබුණාය කියා. ගරු කථානායකතුමා, මම තමුන්තාන්ගේ දැන් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. 1983 ජුලි මාසයේ 14 වනදා 'ඇන්' පත්‍රයේ 'හෙට අතිරේක' රට ගිනි ගනීද? යන ශීර්ෂය යටතේ පල කර ඇති ප්‍රවෘත්තිය. ඇත්ත වශයෙන්ම කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ගැමදමක් කනා කළේ මේ පිළිවෙලටයි. මෙය අද-ඊයේ දෙයක් නොවෙයි. එතුමා කනාට පටන් ගත්තේ කොහොමද. අවධාන කළේ කොහොමද? එතුමා 'රිවර්ස්' පත්‍රයට පහර ගැසුවා. ඊළඟට මොකක්ද කළේ? ලියනගේ මහත්මයාගේ චරිතය ඝාතනය කළා. ඒ මහත්මයා ගැන, නිලධාරියෙක් ගැන, මොකටද ඇවිත් පිළිතුරු දෙන්නට අවස්ථාවක් තැනී පුද්ගලයෙක් ගැන කතා කරන්නේ මොකද? ඒ මහත්මයා පසුගිය කාලයක ප්‍රකාශ කර තිබුණා, කලවානේ මන්ත්‍රීතුමාට මේ ගරු සභාවට එන්නට බැරිය කියා. එද සිට ඒ මහත්මයා කෙරෙහි වෛරයක්, ක්‍රෝධයක් ඇති කර ගෙන, ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ මිනිත්තු විස්සක කතාවෙන් මිනිත්තු දහයක්ම ගත කළේ ලියනගේ මහත්මයා ගැන සඳහන් කරන්නටයි.

මේකද, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය? කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද කතා කළේ හරියට සිල්ගත් හොඳම උපාසකයෙක් වාගෙයි. එතුමාගේ කතාව අවසන් කළේ කොහොමද? "මිනිසුන් මරලා, මංකොල්ල කාලා, ගිනි තියලා, මේ රටේ හදිසි නීතිය පනවලා, මේ රජය වැරදි ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරනවා; අනාගතයේදී ජනාධිපතියෙක් වෙන්න යනවා" කීවා. අපේ ජනාධිපතිතුමා ජනාධිපති වූයේ පත් වූණු දවසේ සිට කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ගෙන ගිය ප්‍රචාරය තමයි, "ජේ. ආර්. ජයවර්ධන තමයි, ලංකාවේ පහළ වූණු ලොකුම ජනාධිපතියා" කියන ප්‍රචාරය. තමුන් ජන ගැම මැතිවරණයකින්ම බොරු කළා. මහජනතාව ජන බොරු කළා.

ගරු කථානායකතුමා, මට කලින් කථා කළ හපුනලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා) ඉතාම වැදගත් කාරණයක් මේ සභාවට ඉදිරිපත් කළා. එතුමාගේ කථාවේ අවසාන කොටසේදී කීවා. මේ සභාවේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකත්වයට දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරයකු පත් වූද සිටම මේ දෙමළ-සිංහල ප්‍රශ්නය ඇවිලී යෑම වැඩි වුණාය කියලා. ඒවාගේම එතුමා කීවා මේ සභාවට දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරු පත් වූණේ අපේ වරදින් නොවේය කියලා. එතුමා එහෙම කථා කරන විට පසුගිය අතුරු මැතිවරණයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ආපු අක්මීමන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඊවිඩ් පතිරණ මහතා) කොන්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආනන්ද දසනායක මහතා) එක්ක විකක් එනාට මෙහාට දහලක බව මා දුටුවා. ඒවාගේම මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (අතිරේ මුණසිංහ

මහතා) එහාට මෙහාට දහලුවා. 1977 දී ඇති වූ මේ තත්ත්වයට වගකිවයුත්තේ තමුන්තාන්ගේලා තමයි. 1971 සිට 1977 වන තෙක් මේ රට ආණ්ඩු කරලා ඉතාම කැන විධියට පැරදී ඉතිහාසගත වූ දේශපාලන පක්ෂය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයයි. තමුන්තාන්ගේලාගේ පක්ෂය වාගේ තිත්ඳින විධියට පැරදුණු පක්ෂයක් මේ රටේ ඉතිහාසයේ තවත් නැහැ. අනුර බණ්ඩාරනායක මන්ත්‍රීතුමා මේ සභාවට ආවේ 1977 දී බහු ආයතනික. හලිම ඉෂාක් මන්ත්‍රීතුමා ආවේ බහු ආයතනික. ආනන්ද දසනායක මන්ත්‍රීතුමා ආවේ අපේ පක්ෂයේ පුද්ගලයෙක් ස්වාධීනව ඉදිරිපත් වී තරග කළ හිසයි.

කථානායකතුමා
(ජපානායකර් අචාර්ය)
(Mr. Speaker)

Please refer to hon. Members by the constituencies they represent. Do not mention hon. Members by name.

විරසිංහ මල්ලිමාරවර් මහතා
(ශ්‍රී. ඩී. ඩී. මල්ලිමාරවර් මහතා)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ඊළඟට ගම්පහ ආයතනයට පත් වූ මන්ත්‍රීතුමාට ලබුණේ සුළු වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවක්. මැදවර්තියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ආවේ සුළු ඡන්ද ගණනක-තුන්සිය ගණනක-වැඩි ඡන්දයෙන්. එක් කෙතෙක් දෙදෙනෙක් ගැර ජ ආණ්ඩුවේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ හිටපු සියලු දෙනාමත් අත්ත පරාජයකට පත්වුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඒ ආකාරයට පැරදුණු නිසා තමයි, දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරු දහත් දෙනෙකු සමග පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් ප්‍රධාන විරුද්ධ පක්ෂය වශයෙන් පෙනී සිටියේ. ඒ ගැනත් දැන් කල්පනා කරන්නේ කොහොමද? "මින්දා දැන් හදිසි අවස්ථාවක් ආවා, මිනිස්සු විකක් රටක් මංකොල්ල කළා, තුන්සිය ගණනක් මිනිස්සුත් මැරුණා, මුක් දැන් මේක දමලා දුවයි" කියලා තමුන්තාන්ගේලා කල්පනා කරනවා. ඔය හිතය තව දුරටත් නිසා ගන්න එපාය කියා මා තමුන්තාන්ගේලාට කියනවා. අර කප්‍රවා කොල්ලකුට කීව්වල, "මල්ලි, ඔක්කොම යෙල්ලම් හොඳයි. ගල් යෙල්ලම් විතරක් හොඳ නැහැ" කියලා. ඒ වාගේ මමත් තමුන්තාන්ගේලාට එකක් කියන්නට කැමතියි. තමුන්තාන්ගේලාගේ ව්‍යාපාර ඔක්කොම අපි දන්නවා. අපි ඒවා හොඳන ඉන්නවා නොවෙයි.

මේ වාගේ හදිසි අවස්ථාවක් මේ වාගේ කලබලාගනියක් ඇති නොවූයේ මොන ආණ්ඩුවකටද යි මා ප්‍රශ්න කරනවා. 1958 දී එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයාට මෙවැනි හදිසි අවස්ථාවකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූණේ තැද්ද? ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයාට හර්තලයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූණේ තැද්ද? 1971 දී බණ්ඩාරනායක මැතිණියට කැරැල්ලකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූණේ තැද්ද? ඒ කැරැල්ලේදී සාමාන්‍යයෙන් ගණන් බලා කියන්නේ දහහතරදහස් මරණයට පත්වුණාය කියලයි. ඒ හොඳ මරණය සම්බන්ධයෙන්ද පශ්චාත් මරණ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූයේ? කොයි තරම් සංඛ්‍යාවක් වෙඩි තබා මරා දමුවාද?

අද මේ සභාවේදී කීවා සුද්ධ හමුදාවේ හටගත් බලාගෙන සිටියදී මංකොල්ල කැවාය, හොරපම් කළාය කියලා. 1971 දී කොහොමද වූණේ? ඒ නිසා දකුත් විය යුතුය කියා මා කියන්නේ නැහැ. සිංහල හෝ වේවා දුර්වල හෝ මුස්ලිම් හෝ වේවා කවරෙකු වුවත් 1971 දී ඝාතනය වුණා නම් ඒ මේ රටේ ඉපදුණු මිනිහෙක්. මේ රටේ පදිංචිකාරයෙක්. 1971 දී මැරුණේ දහහතරදහස්ද? කී දෙනෙකු ගත් ගහගෙන ගියාද? එද මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ හිටියේ කවුද? මේ අය එද මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ හිටියේ තැද්ද? එද රාජ්‍යරක්ෂක නියෝජ්‍ය ඇමති වූයේ දැරුවේ මේ අත්තහල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොවේද? එතුමා අද කියන කථාවද එද කීවේ? එද එතුමන්ලා විරුද්ධ පක්ෂයට කීවේ මොනවාද? "අපේ රට විනාශ කරන්නට ආවා, බලය අල්ලා ගන්නට ආවා, ඒ නිසා අපි ඔවුන් සිරභාරයට ගන්නා, වෙඩි තිබ්බා, මැරුවා" ය කීවා. ඒ ගණන් හිලවී අපෙන් අහන්න එපාය කියා එද කීවේ තැද්ද? එද්ද මේ යම් පක්ෂ තහනම් කෙළේ තැද්ද? පක්ෂ තහනම් කළා පමණක් නොවෙයි, ජීවිතාන්තය දක්වා හිර අඩසියයට දම්මෙ තමුන්තාන්ගේලාගේ

ආණ්ඩුව නොවෙයිද, රෝගණ විජේවීරලට ? අවුරුදු 7 ක් හදිසි නීතිය ගෙනීවිටේ නැද්ද ? [බාධාකීර්ම] අප එළියට දමීම එක ඇත්ත. අපි එළියට දමීමේ [බාධාකීර්ම] මෝඩ කමකට නොවෙයි දැමීමේ ; පුජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීම සඳහායි, දැමීමේ. ඔවුන්ගේ හිතේ තිබුණා තම වෙඩි උණ්ඩයෙන් මේ රටේ බලය පල්ලන්ත, ඒක කැනී කර පුජාතන්ත්‍රවාදී මාර්ගයට ඔවුන් යොමු කරන්නයි ; පුරුදු කරන්නයි. [බාධාකීර්ම] පුරුදු කර තිබෙනවා ගණනකට. අපි පුරුදු කළ නිසා තමයි [බාධාකීර්ම] තමුත්තාත්සේගේ බලේඩිවලින් අපේ බෙල්ල කපන්න හිතන්න එපා. තමුත්තාත්සේගේ බලේඩිවලින් ඉලංගරත්තගේ බෙල්ල කපයි. අපේ බෙල්ල කපන්න හිතන්න එපා.- රෝගණ විජේවීරලා අපි එළියට දමීම නිසා තමයි, දිසා සභාවලට කරගැනෙලේ ඒ උදවිය.

ඔහු කර තිබෙන්නේ පි සටුව එකේ තිබෙන රත්රන් කඩ කඩලා එහි සිටින දුටුව ජාතින් විකන් පත්තලා දමලා ඒවාට ගිනි තියලා ඒ දුටුව ජාතින් විකන් ඉන්දියාවට යන්න සුදුගම් වුණානම්, අත්ත රත්රන් බඩු විකන් මන්කොම ඉවරයි ; අත්ත ඒකත් හොරකම් කලාය කියන්නයි.

තමුත්තාත්සේලා බඩේ බිජු නියාගෙනයි කපා කරන්නේ. [බාධාකීර්ම] තමුත්තාත්සේ එක පැත්තකින් කපා කරනවා රෝගන විජේවීර ගැන. රෝගණ විජේවීර හිරෙන් නිදහස් කළ එක හොඳ නැහැ කියනවා. අතින් පැත්තෙන් රෝගණ විජේවීරගේ පක්ෂය තහනම් කළ එක හොඳ නැහැ කියනවා. මම අහන්න කැමතියි, ගරු කලවානේ මන්තීතුමාගෙනුත් (යරන් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා) අත්තතගල්ලේ ගරු මන්තීතුමාගෙනුත් (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) මේ පක්ෂය තහනම් කලාය කියා තමුත්තාත්සේලාට හරි අමාරුවක් තිබෙනවා නොවේද කියා. අපි ඒ පක්ෂ තහනම් කර තිබෙන්නේ නාවකාලික වශයෙන් හදිසි නීතිය යටතේයි. එතකොට මම අහන්න කැමතියි [බාධාකීර්ම] මොකද දෙන්න පැහල ගිහින් ඉන්නේ ? ඇයි එළියට එන්නේ නැත්තේ ? එපමණක් නොවෙයි. මහරගම ගරු මන්තීතුමා කීවා [බාධාකීර්මක්]

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! Hon. Members should address the Chair when they speak. The hon. Member has taken more than half an hour. කරුණාකර අවසන් කරන්න.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திர. வீரசிங்கு மல்லிமாரச்சி*)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

මම අහන්න කැමතියි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු කලානම් කී දහස් ගණනක් බඩහින්තේ මැරලද කියා. ඒ ගැන එක්කෙනෙක්වත් කපා කලාද ? ආහාර බෙද දීම හොඳට කලාය කියා මැදවිවිසේ ගරු මන්තීතුමා (මෙහිපාල සේනානායක මහතා) හැර වෙන එක්කෙනෙක්වත් කපා කලාද ? නැහැ.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

There again, hon. Member for Kotmale, please leave him alone. For God's sake leave him alone and allow him to finish his speech.

මියවිය ගණන තුන්සිය හැත්තෑ ගණනක්ය කීවා. මම අහන්න කැමතියි, මේක ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ලේ ගංගාවක්ද කියා. හාර දහක් හිර හාරයට ගන්නාය කියා මහරගම මන්තීතුමා (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) කියනවා. ඒවාගේම කියනවා, සිංහල ජාතිය බේරා ගන්නය සිංහල ජාතියට ඔක්කොම අයිතියාවියනම් දෙන්නය කියා. මම කතොටු වෙනවා, එතුමා ඒ ආකාරයට කපා කීරීම ගැන. එතුමා විතරක් නොවෙයි මෙතන ඉන්න සිංහලයා. අපි ඔක්කොම හොඳ සිංහල මිනිස්සු. එතුමා විතරක් නොවෙයි මෙතන ඉන්න සිංහලයා. අපි ඔක්කොම ඉන්නේ ලංකාවේ. සිංහල වේවා, දුටුව වේවා, මුස්ලිම් වේවා, බර්ගර් වේවා මේ රටේ ඉපදුණ හැම ජාතියකටම මේ රටේ සමාන අයිතියාවියනම් තිබෙන්න ඔහුය කියා අපි පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ සෑම කෙනෙකුටම ඒවත් වීමේ නිදහස තිබෙන්න ඕනෑ. තැත්තම් මොන ආගමක්ද අපි අදහන්නේ ? මම බෞද්ධයෙක් හැටියටයි කියන්නේ. [බාධාකීර්ම] සී ස්ට්‍රීට් එක අපි ආරක්ෂා කර දුන් එක වරදක්ද ?

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திர. வீரசிங்கு மல்லிமாரச்சி*)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ගරු කථානායකතුමනි, මහරගම ගරු මන්තීතුමා (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) කීවා "හිරහාරයට අරගෙන ඉන්නා අය හාර දහක් පත් දහක් පමණ වෙනවා. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපකීර්තියක් දෙන්නට එපා. පුළුවන් ඉක්මණින් ඒ අය පිළිබඳ තඩු අහන්න" කියා. එය තමයි, අපිත් කරන්න යන්නේ. එතුමා දන්නේ තැත්තම් මම කියා දෙන්න කැමතියි. හාර දහක් තැත්තම් පත් දහක් නොවෙයි, විසිපත් දහක් වුනත් වැරදි වැඩ කලා නම් ඒ අය නීතිය ඉදිරියට යන්නට ඕනෑ. අපේ රජය එහෙමයි ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ. කිසිම කෙනෙක් කීව්වේ නැහැ, දෙගපාලන පළිගැනීමක් වශයෙන් එක්කෙනෙක්වත් හිරහාරයේ තබා ගෙන ඉන්නවාය කියා. [බාධාකීර්මක්] වැරදි වැඩ කලා නම් හිරහාරයට අරගෙන තඩු අයා නීතිය අනුවයි, දඩුවම් කරන්නේ. [බාධාකීර්මක්] කළ කෝට් එක දමාගෙන ගිහින් කපා කරන්නකො. දන්නේ නැති දේවල් ගැන කපා කරන්න එපා.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(*திர. அனூர பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. Anura Bandaranaike)
ඇයි ඒක විතරක් ආරක්ෂා කෙලේ ? කරුණාකර කියන්න. [බාධාකීර්ම]

අවසාන වශයෙන් මහරගම ගරු මන්තීතුමා ඇසූ තවත් එක ප්‍රශ්නයකට උත්තර දෙන්න කැමතියි. එතුමා ඇහුවා "අමීර්තලිංගම් මහතාට පිටරට යන්නට ඉඩ දී තිබෙන්නේ ඇයි ? ජාත්‍යන්තර වශයෙන් රටවල් කීපයකට යන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා" කියා. මේ රටේ නිදහසක් තිබෙනවා. මේ රටේ පුරවැසියෙක් තිත්තනුකුලව තවත් රටකට යන එක කාටවත් තහනම් කරන්න බැහැ. රටකට ගොස් ඕනෑම කපාවක් කරන්න බලය තිබෙන්නට ඕනෑ.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! I think I made a request to hon. Members to avoid referring to members by name. And why cannot hon. Members address the Chair ?

I will give the hon. member only two more minutes.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திர. வீரசிங்கு மல்லிமாரச்சி*)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ උදවියට හරි අමාරුවක් තියෙනවා. මේ රටේ මේ කලබල මේ ප්‍රමාණයෙන් සංසිද්ධි ගැන. මේක දවස් දෙකෙන් තුනෙන් සංසිද්ධි යථා තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා. දැන් මේ උදවියට

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*திர. தினேஷ் குணவர்தன*)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

අපි පසුගිය ද සම්මත කළ පනතක් තිබෙනවා විදේශ රටක දී හෝ මේ රට තුළ වෙනම රජයක් පිහිටුවීම ගැන කපා කරන්න බැහැ කියා. නිදහස තිබෙන්න පුළුවන්. තමුත් රට බේදීම ගැන උදෙසාණ කරන්න නිදහසක් නැහැ.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(*திர. வீரசிங்கு மல்லிமாரச்சி*)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

මම කියන්නම්. මගේ කථාව ඉවර වන තුරු අසාගෙන ඉන්න. මම විලිතුරු දෙන්නේ තමුත්තාත්සේට. ඔහුට වෙන රටකට යන්න ඉඩ දුන්නේ තැත්තම් අපේ අත්තතගල්ලේ ගරු මන්තීතුමා (ලක්ෂමන්

[විරසිංහ මල්ලිමාරවි මහතා]

ජයකොඩි මහතා ඇවිත් කියා වි "පෙනෙනවාද ජේ. ජාජ්. ජයවර්ධනගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? විපක්ෂයේ නායකයාට පිටරටකට යන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ" කියා. අපි ඉඩ දුන්නා ඔහුට යන්නට.

මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ජලභට කියනවා පිටරටකදී හෝ මේ රටේදී හෝ මේ රට දෙකට කැඩීමට යම් කෙනෙක් ක්‍රියා කළොත් හෝ යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කළොත් ඒ පුද්ගලයාට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නට බැහැයි අපි තීරණයක් සම්මත කර ගන්නා කියා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(**ශ්‍රී. ජී. ඩිනේෂ් ගුණවර්ධන**)
(Mr. Dinesh Gunawardene)
දඹුවමක් තිබෙනවා.

විරසිංහ මල්ලිමාරවි මහතා
(**ශ්‍රී. ඩී. ඩී. ඩී. මල්ලිමාරවි මහතා**)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

මම දැනුත් කියන්න කැමතියි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා මේ රට දෙකට කඩනවා කියා හෝ ඒ පනතට විරුද්ධව පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත සටනක් ගෙනයනවා කියා හෝ අද වන තුරු කියා තැනි බව. එවැනි ප්‍රකාශයක් කළොත් එදාට පෙනෙයි ප්‍රතිඵලය මොකක්ද කියන එක. අන්න ඒක මතක තබා ගන්නය කියා මම කියන්න කැමතියි.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන)
(**ශ්‍රී. ආනුරා පණ්ඩාරනායක—නුවරඑළිය-මස්කෙලිය**)
(**ශ්‍රී. ආනුරා පණ්ඩාරනායක—මස්කෙලිය**)
(Mr. Anura Bandaranaike—Second Nuwara Eliya—Maskeliya)

Mr. Speaker, it is with a tremendous sense of amusement—

කථානායකතුමා
(**ආනුරා පණ්ඩාරනායක**)
(Mr. Speaker)

Please try to confine your speech to 15 minutes. please try.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනුරා පණ්ඩාරනායක**)
(Mr. Anura Bandranaike)

I do not know why you want me to confine my speech to 15 minutes. Sir, every other speaker has taken about 20 to 25 minutes.

කථානායකතුමා
(**ආනුරා පණ්ඩාරනායක**)
(Mr. Speaker)

I have only indicated to you at the very beginning that you should try to continue your speech.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනුරා පණ්ඩාරනායක**)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Mr. I will try my best. I will not make a promise, but I will try my best.

Mr. Speaker, I was watching with a tremendous sense of amazement and true wonder, the way the United National Party had orchestrated its speakers

this evening. We have gone through perhaps the most traumatic experience the Sinhalese people and the people of this country have ever gone through. We have gone through a holocaust of an unprecedented nature. This country has experienced the unleashing of violence which cannot be described in words in a debate like this. I think all members of this House, whatever political persuasions we may have, have really lived through perhaps an age which all of us hope we will not live through ever again nor will the future generations of this country.

Now, Mr. Speaker, it is with true wonderment and amazement at the manner in which the United National Party had orchestrated its speakers that I sat through the last three hours watching the way they treated this debate, treating it in the hand of jocular vein in this vein of absolute nonsense that was spoken in the House. It really gives us an insight into the manner in which this Government has treated this entire problem.

I had in fact come ready today, without knowing of this time limitation and restrictions, to explain to this House in detail the way in which the law and order situation has deteriorated steadily, how the entire fabric of the body politic has been assailed time and time again from 1977, the way lawlessness has been encouraged by the State, how lawlessness has been sponsored by the State. I did come, Sir, with a long list of incidents to quote in this House. But in deference to your wish from the Chair I will leave all that out to be mentioned on a later date, but I hope you will bear with us because this debate is of paramount importance not only to this House but to the people in this country.

Now, you have maintained the official position of the Government as reiterated by His Excellency the President last Monday on Television and so on, that you suspect, correctly or falsely, that there are certain parties behind this recent violence. I am not going to enter into a debate about the veracity of that statement or the validity of those accusations. I will however bring to the notice of this House one very important factor. If, as you say—I am not conceding your argument—certain parties of the Left have in fact been responsible for this violence, what were you doing with your Intelligence Service? You had this Emergency in function from the 18th of May since the by-elections. What happened to your Intelligence Service? Why was it that your entire Intelligence Service came to a complete halt while all these Left parties were supposed to be organizing this calamity upon this country. It shows your incompetence, it shows the incompetence of those who advise you, it shows the incompetence of your Intelligence Service, that you have not been able to at least get a whiff of what was going to be organized by these so-called Leftist parties.

Now, Mr. Speaker, what did you do immediately after the killing of these 13 Sinhalese soldiers in Jaffna? On the 24th of July 1983, on that fateful Sunday which is written in our history with shame and sorrow, on that night when tension in Colombo rose to fever pitch outside the Colombo General Cemetery, what did you do? When that night the fevered anxiety of the Sinhalese majority went on the unfortunate rampage, was it not your bounden duty to have declared a curfew on Monday morning at 6 o'clock and stopped the violence that erupted that morning? Were you not aware that thousands of Sinhalese people had assembled outside Kanatte? Were you not aware that when they were retreating home the houses of innocent Tamils had been set on fire that night? You waited until 2 p.m. on Monday to declare the curfew by which time all mayhem and hell had been let loose. You must take the responsibility for that.

Secondly, Mr. Speaker, up to date not one single "Tiger" has been arrested. I do not like to use this word "Tiger" because there are so many "Elephants" in this House. I would refrain from using these phrases which are confined to animals. These terrorists who believe that their objective could be achieved through terrorism, have you been able to make one single legitimate and valid arrest in Jaffna. Five thousand Sinhalese people are locked up today for alleged violations of curfew, for looting, and all manner of things I am not holding a brief for them. What is the action—(Interruption) I will come to that. The Hon. District Minister for Colombo was coming in for a beating from me. He has asked for it now. He said that in 1971 about 14,000 were killed. We listened to your President's speech on Monday. At least he had the graciousness to admit that day that in 1971 he threw the full weight of the United National Party and himself behind the Government of Mrs. Bandarnaike. Today you come into this House like a new-born baby and say "You killed 14,000 people". I advise the District Minister for Colombo though his loyalties are not with the President—we all know where his loyalties lie—do not make your President a joke by coming here and making irresponsible statements. Your President says one thing and you say something else. Even though your loyalties lie elsewhere, please make sure you do not contradict your President. That is all I seriously ask the Hon. District Minister for Colombo to do, even though he may not quite understand what I am trying to say.

Mr. Speaker, leaving him aside, I must also express my dismay that it took four days for any leader of this Government to address the people. We have gone through, as I said before, one of the most harrowing experiences this country has ever gone through. It took you four days to come on the air, to come on the radio

and on television, and address the people. Was it not your bounden duty? Here I am not trying to blame anybody. We must try to learn from our own mistake. I am not trying to score off your mistakes. We have six years more for the General Election. I am not trying to score a political point here. All I am saying is, let us learn from these errors. You should learn, and we should learn, and let the people learn by these mistakes. If you had come on the air on Monday—the President, the Prime Minister, or any of your responsible Ministers—and calmed the fevered anger of the Sinhalese, this would never have gone beyond this situation.

Now, Mr. Speaker, what has happened in the last two weeks or the last three weeks after this holocaust? Over 5,000 people are in detention. Of that 5,000, I think about 4,900 are Sinhalese. I am not trying to raise a racial issue. These are people who are your supporters, our supporters, people belonging to various other smaller parties in this country. They have been locked up in prisons for various alleged offences and crimes. Some of them have been arrested on false grounds. Some of them have been arrested on justifiable grounds. I am not going into that now. But by keeping these people in jail, do you think you are solving the problem? The problem is in the North where the terrorists are completely uncontrolled. But you are arresting Sinhalese in the South. It is like amputating a toe for a cancer in the brain. The cancer is eating the brain day by day and you are amputating your little toes one by one.

This is also something I must say. Mr. Speaker, our prisons are overcrowded. I had the misfortune to go to some of these prisons, particularly the prisons at Negombo and Badulla where a number of people from Nuwara Eliya are under arrest. The prisons are completely overcrowded. For example, the Badulla prison can only contain 300 prisoners. There are more than 900 prisoners in the Badulla Prison. The hon. Member for Badulla will substantiate what I say. The sanitary conditions are frightening. There is tension in those prisons. People are standing and sleeping. There is no ground to sleep on. Therefore, whatever offences they may have committed, please try and release those who have committed lesser offences, like curfew breakers and so on. But this is a matter which affects not only the Sri Lanka Freedom Party but even the United National Party, because a number of your supporters are in jail.

Now, Mr. Speaker, the Member for Maharagama rightly pointed out something which I was going to refer to myself. We came here on the 4th of August. We burnt the midnight oil till four in the morning and we passed the sixth Amendment to the Constitution. We supported you on that occasion, whole heartedly,

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

because we are for a unitary state as much as you are. By having the Sixth Amendment, as His Excellency the President quite rightly said, he assumed or hoped that the Sixth Amendment would be the final step in controlling the demand for a separate state. You brought that as the final solution to the Northern problem. You brought that as a final solution to the cry for Eelam. In my speech I said that though we would support your motion that day, though we would support the Sixth Amendment, I would voice my serious doubt that your Sixth Amendment would go any distance in trying to solve this problem. Look at for what the Leader of the Opposition has done! I am not blaming him. He has reiterated in Madras after his talks with Mrs. Gandhi that the TULF will never give up the cry for Eelam. It is in the "Indian Express" of Thursday, August 18th. I do not want to take the time of this House reading this. It was in the "Daily News" as well. His words are, though they will come to some solution, some agreement, they will never give up the cry for Eelam. The whole thing was in the "Daily News". "If President Jayewardene lays down conditions there can be no negotiations", and so on, and so forth he goes on to say that they will never give up Eelam.

This, Sir, is a direct contravention of the Sixth Amendment. If you bring a law, this amendment to the Constitution, please do not bring it in jest or in jocular vein. You must bring a law in this House to implement it. We burnt the midnight oil till 4 a.m. sincerely believing very wrongly that you were going to implement this. But the Leader of the Opposition says this in Madras and up to date nothing has been done against the TULF or the Leader of the Opposition. It is not a question of bringing him—(Interruption). What about the party? All I am saying, Sir, is that you cannot play politics with this. You do not want to antagonize the TULF at this stage because you want to bring them to a round-table conference. Therefore you are prepared to break your own Sixth Amendment, let the Leader of the Opposition get away with this kind of thing for the sake of short political games. Now, Sir, I do not wish to get into debate with the Hon. Minister of Trade on this, but this is the only conclusion that any intelligent person can come to.

All right. Take the other aspect of this. With the sixth Amendment you hoped, once again wrongly, that you could control the Tigers, that you could bring them under control. What has happened in Jaffna after the introduction of the Sixth Amendment? A man by the name of Mr. A. G. Rajasooriyar, who was a staunch member of the Sri Lanka Freedom Party before he became a staunch member of the United National Party, whom I have known for a number of years—he was a member of the Municipal Council; he

was a great admirer of the late Alfred Duraiappah who was the Sri Lanka Freedom Party Mayor of Jaffna—that man was assassinated, shot dead at three in the afternoon. Do you think that with your Sixth Amendment you have been able to control the Tigers? Do you think that with your Sixth Amendment the terrorists in the North are going to stop their terrorism? They have demonstrated amply to you that your Sixth Amendment means nothing to them. They are defying your Government, and virtually the Tigers or terrorist are controlling the Jaffna Peninsula—(Interruption). No, I am not, but I am saying it is useless, it has gone nowhere in solving the problem. We are not against your Sixth Amendment, because we are for a unitary state; so how we oppose it? But what I am saying is that your Sixth Amendment has solved nothing. They are defying your Sixth Amendment. From the Leader of the Opposition down to the ordinary terrorists in Jaffna, they have treated your Sixth Amendment with utter contempt. That is all I wish to say on that matter—(Interruption). Well, they have met with no end whatever. They are still continuing to do as they wish. I will come to that later.

Now, sir, I wish to deal with a matter which I think should be the concern of all Members of this House, particularly of the Ministers in the Cabinet who are genuinely interested in the welfare of this country. None of us ever want to depart from Parliamentary democracy. There is tremendous disenchantment, tremendous rumblings in the lower ranks of the armed services. Please be mindful of this. I am not trying to score political points here. I just want to give you one word of warning. As much as you want the Parliamentary system to continue, the Sri Lanka Freedom Party wants the Parliamentary system to continue as long as time unmemorial. But do not forget that in a number of Third World countries, from Latin America and Africa to South East Asia, to our neighbours in Pakistan and Bangladesh, there have been instances where the military have stepped in and taken over. I hope in the name of all I hold sacred that this will never happen in this country and I sincerely hope that we will never have an Oliver Cromwell walk into this House and say, "In the name of God, go!" I hope in all sincerity that we will never have a Napoleon Bonaparte who will cash in on these troubles. Therefore, please take heed, please take note of the rumblings that are going on in the armed services. Do not take this as a joke. Sir, I hear an odd noise from the Hon. District Minister for Colombo. I do not blame him because he does not understand what I am trying to say.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා

(*ශ්‍රී ලං. වේරසිංහු මල්ලිමාරච්චි*)

(Mr. Weerasinghe Mallimaratchi)

I rise to a Point of Order.

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

What is your Point of Order ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, he has no point or a Point of Order!—(Interruption)

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please !

වීරසිංහ මූලතිලක මහතා

(திரு. வீரசிங்கு மல்லிமாரச்சி)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)

If I come out with the story that took place during the President Elections he will not be here. He will run away if I come out with the story.

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please ! Do not mixup a point of Order with a point of personal explanation. I can allow you to make a personal explanation only if he consents.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, I am not giving way without a point of Order. I am talking in all seriousness. This is not a matter.—(Interruption).

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Do not rise to a point of Order and go on with something else.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, I am not giving away except on a point of order. I have only 15 minutes. There is no point of Order and I am not giving away. This is a very serious matter.—(Interruption).

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

There is no point of Order. Yes, you can carry on now—(Interruption).

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

If you do not take it seriously it is your funeral, not mine. So, it is all right!

Sir, we have had a number of occasions in the last one year where the armed services have taken the law into their own hands. For example in Jaffna they burnt the library. They set fire to a number of houses. Recently, there was a mutiny in the Rajarata Rifles, there was a mutiny in the Navy in Trincomalee. surely, those of us, those few of us, those very few of us who have read history know that these are signs which you must take note of and act. I am not trying to say that these actions are because of you, but please take note of these happenings and do not just jump up like jack-in-the-box and start shouting inane rubbish! These are matters of a serious nature which I hope the serious minded hon. Members of this House will appreciate.

Further, Sir, why does the Army react like this ? I am not blaming the Army, because they feel that they have been sent to the North to defend the Government which does not care about their lives. There were certain Ministers in your Cabinet, particularly one—I do not want to mention his name—who took a great delight in constructing a *thorana* outside the house of an insurgent in Kataragama by the name of Premawathi Manamperi. Certain people jumped on to public platforms and tried to score cheap political gain from the death of that unfortunate insurgent. At that time, the government of the Sri Lanka Freedom Party took action on that. We prosecuted the army officer concerned and he was sentenced to life imprisonment after trial and subsequently died in jail. You made use of that to attack us. If you could have constructed a monument outside the house of a person who came to overthrow the legally elected government of that day, you have yet failed to construct any monument for the hundreds and hundreds of Sinhalese Army officers, for the hundreds and hundreds of Sinhalese, Tamil and other constables who have been killed in Jaffna defending your Government. If you could have had the audacity—the political immaturity—to go and build a monument for Premawathie Manamperi, you still have not had the courage to build at least a monument for those innocent Sinhala army officers who have laid down their lives for your government and for the people of this country.

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Hon. Member, it is high time you concluded your speech.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I have a lot more to say Sir. But I will try to be brief.

கலாசைகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Your time limit is 15 minutes. But I have given you more than 20 minutes.

சுற்று வகைப்பாடுகளை மீள
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am trying very hard to conclude, Sir.

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Yes, try to conclude.

சுற்று வகைப்பாடுகளை மீள
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am trying very hard. Sir I made a point in the last Debate on the sixth Amendment to pay at least 500,000 rupees to the bereaved families of those who have been killed in Jaffna. I am glad the Hon. Minister of Finance—I am sorry he is not here—understood our stand and the reciprocated my views on that occasion.

Now today, certain speakers here tried to capitalize on the Janatha Vinukthi Peramuna's problem. We had a fair trial for these people. They were convicted and sentenced to jail for treason. You came in, you released them, you unleashed them on the politics of this country and, to your chagrin, you have now realized the error that you have made. You used the JVP to attack the SLFP. Today they have turned against you. Because you unleashed them they have turned against you.

Now, Sir, the army looks askance. Well, it is the JVP that led the attack on the police stations. They have killed hundreds of innocent police and army men. When you unleashed them, do you blame the army for losing confidence in your Government? Therefore, the more serious minded members of the Cabinet like my Friend the Hon. Minister of State, the Hon. Minister of Trade and Shipping and the Hon. Minister for Mahaweli Development—(Interruption).

சென்றவர்கள்
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A member)

What about the Minister of Education?

சுற்று வகைப்பாடுகளை மீள
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Leave him alone, for God's sake—particularly, those three hon Friends of mine—I urge them to give serious consideration to this matter, to discuss this with the President and find a solution before it is too late. That is all I wish to say on that.

Now, I would like to deal with two other matters before I conclude. One is the speech of the hon. Member for Haputale (Mr. W. J. M. Lokubandara). He misquoted my reference to Mrs. Indira Gandhi, the

Prime Minister of India. Sir, we have always maintained good relations with her. We hold her in the highest esteem. We have the highest admiration for her and we shall always continue to do so. We must be all thankful to her that she has not tried to score politically in this situation. She has made her position perfectly clear—(Interruption). Certainly not. I am coming to that in a different way. She has made known to your special envoy Mr. H. W. Jayewardene that she will uphold the fundamental policy that Sri Lanka should be a Unitary State.—(Interruption). The Hon. Minister of Trade and Shipping wants to know whether we have any objection. There is no objection whatever. But I want to remind the Hon. Minister of one fact. You must be thankful that she did not try to score politically because your party tried to score politically on her defeat. Your party went from platform to platform abusing that Lady and trying to make cheap political scoring points of her defeat. But we must be grateful to her that she did not try to score cheap political points of your difficulties in the same manner that you tried to score cheap political points of her defeat.

Now, Sir, there is one thing I must do. I must reiterate views of the members of the opposition that the Leader of the opposition had made it very clear in Delhi that the Indian Government will act in the capacity of a guarantor to the agreement between the Sri Lanka Government and the TULF. These are the views expressed by Mr. Amirthalingam, the Leader of the Opposition, in a public statement issued in New Delhi after his talks with Mrs. Indira Gandhi. As to the veracity of it, I do not know. But if that it is the case, then it is a very serious matter. I am not casting any aspersions on Mrs. Indira Gandhi. As long as she is there I am absolutely confident and I am absolutely sure that she will never permit any Indian intervention in the affairs of Sri Lanka. But Mrs. Indira Gandhi is not immortal. Governments can change in India as they have changed before. If you establish the precedent now that the Indian Government is to act as a guarantor in this problem, the day that Mrs. Indira Gandhi is no more, you are going to have a major problem on your hands with India assuming the role of a guarantor which they will use as a historical right and a precedent in future actions. That is all I say. Please do not lead us to such a situation. As much as we admire Mrs. Indira Gandhi, as much as we admire India, let India not preside as an umpire in the difficulties of Sri Lanka—(Interruption). She has not said that Mr. Amirthalingam has said that, and Mrs. Indira Gandhi has not denied that.—(Interruption). No, no. He must be the umpire! He is more than an umpire, But, apart from that, Mrs. Indira Gandhi has not denied this up to date. I am not blaming the good Lady. But all what I say is do not establish a precedent. We cherish our independence as much as anybody else.

Now, Mr. Speaker, in conclusion, before you ask me to stop I cannot resist from commenting on the Competent Authority of this Government. From morning till night we hear from the Competent Authority who was a very incompetent conspirator, what we should publish, what we should believe, what we should not believe in the form of rumours. Sir it is sheer cynicism. It is through sheer cynicism that every day we have to hear the name of Douglas Liyanage from dawn till dusk and dusk till dawn, this name of the man whose name appears in the New Law Reports in the famous case "Liyanage versus the Queen," the first accused in a foul conspiracy to overthrow the legally elected Government of Mrs. Bandaranaike in 1962, found guilty by three Supreme Court Judges, M. C. Sansoni, H. N. G. Fernando and L. B. de Silva.

Three Supreme Court judges—two of whom later became Chief Justices—found him guilty of masterminding the 1962 coup. I do not want to keep on repeating this as this has been mentioned by other speakers. I only gave this example to show you the sheer cynicism of this Government when they ask the man responsible for the attempted overthrow of a government to ask the people of this country to remain calm in the event of a leftist take-over of the country. I mention this to demonstrate the cynicism, not of the Minister of State but of the Government. May I say this finally.—(Interruption). A competent Minister of an incompetent conspirator.

May I say in all seriousness that this is not time when we should try to score debating points. I have made these observations with all sincerity and I hope that they will be accepted with the same sincerity with which they were said. If we start attacking each other, this will never end. We are still ignoring the fundamental problem in the North. As I said before, you are amputating a toe to treat a cancer of the brain. Up to date, not one of the steps you have taken since 25th July has gone towards controlling the situation in the North.

Our nation is in the throes of an agonising and almost painful—I hope not death. Our people are living through one their most sensitive moments. It is up to you as the Government and up to us as a party which polled 40 per cent of the votes in 1982, to assist any government in power—be it yourselves or anybody else—to restore sanity to a nation which has temporarily gone mad.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I thought you had finished your final point.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, if you had not stopped me just now I would have finished. I assure you that I will wind up in two minutes.

The Government is in a serious difficulty.—(Interruption). He is the MEP and I am from the SLFP. There is no need for a cohesion of views.

You have lost the confidence of the northern Tamils in that today there is no effective government functioning in the North. Today there is virtually an undeclared state of Eelam there. The Army has withdrawn to Elephant Pass.—(Interruption). A very small amount. The 'Tigers' are controlling the North. The TULF has lost control of the North and abdicated in favour of the 'Tigers'.

The Tamils who live outside the Northern and Eastern Provinces, those who live amongst us, have no confidence in this Government and perhaps in the Sinhala people and that they can live together with us in peace and harmony. After the way in which innocent Tamils were brutalised, terrorised and frightened out of their wits, their belonging burnt, houses and industries destroyed, and they were put into refugee camps like ordinary slaves and sent to Jaffna, you cannot blame them for ever losing confidence in this Government or the Sinhala people.

You are fast losing the confidence the Sinhala people had in you—be they of the UNP or the SLFP—that you can control the situation in the North or that you can bring the terrorists under control. The Sinhala people have lost that confidence in you.

Please do not treat this lightly. We are sitting on a powder keg and the fuse has been lit and our time is limited. As much as you want to preserve Parliamentary democracy—at least some of you—we also earnestly wish to do the same. As an Opposition what we can do is to bring to your notice certain matters and it is up to you to accept or reject them but I sincerely hope that, as the cancer is running fast, before the patient dies the Government will be able to do some quick surgery and save the nation and our race.

අ. සා. 8.21

ජ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා (විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා)

(ஜனாப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Minister of Foreign Affairs)

Mr. Speaker, I did not intend to participate in this debate, but I have been compelled to intervene as a result of a remark or remarks made by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lankshman Jayakody).

[ச. சி. சீ. கமீதி மொழி]

This is a difficult period in our history, and this is not a time for divisive debating. This is not a time for scoring debating points, for jockeying for positions or for popularity. In fact I listened very carefully to the very sober and balanced speech made by the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake). This is a time that calls for statesmanlike approach and attitude from all of us, whether we are on this side of the House or on that side of the House.

Sir, why I would have wished not to intervene in the discussion today is for many reasons. And if the Sri Lanka Freedom Party really placed the country and the people of this country and the problem we face in its correct perspective, I believe that the hon. Member for Attanagalla would have been more responsible.

You know, Sir, we have a distinguished envoy who has just arrived in this country from Delhi as an envoy of Mrs. Gandhi, the Hon. Prime Minister. At this hour, the most sober and sensible approach and the most constructive contribution could have been for the Opposition to have said, "We are happy there is a special envoy here, who has just arrived. We hope the discussions would be useful." And you could have waited for a discussion, for a debate at some time later.

You know, Sir, I was surprised that the hon. Member for Attanagalla said in no uncertain terms that this problem could only be solved by Mrs. Gandhi. Is this the official view of the Sri Lanka Freedom Party? As far as we are concerned, this problem is a problem that concerns the people of Sri Lanka and the only person who can solve this problem is the President of this country, and that is, President J. R. Jayewardene. It is to make that quite clear that I rose to speak.

Certainly, Sir, Mrs. Gandhi can be helpful in finding a solution, and the hon. Member for Attanagalla chose to caution us: he said, "Be careful." We knew where to go and where to draw the line. To advise us, to caution us! he said, "Let that not be a historical right". I like to remind the hon. Member for Attanagalla that there has never been a historical right and there shall never be a historical right.—(Interruption). I want you to know that. You cover your face with that paper, not show it to me!—(Interruption).

தலைவரவர்களே

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! Nobody should disturb the Hon. Minister.

சீ. சி. சீ. கமீதி மொழி

(ஜி.ஓ.பி. எ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

What is this historical right you are speaking of? What is this caution you are speaking of? You tried a very fast one, I will tell you. You wanted on one side to play up to India, to say that Mrs. Gandhi is the only person who can solve this. On the other side, you looked at the domestic politics and you said, "Be careful do not go far. We warn you. Let that not be a historical right. When we were there we knew where to go". What are you talking?—(Interruption). You are a great pundit! You think you are a foreign policy expert. This is the whole trouble with you. The whole trouble with this gentleman is that he thinks—(Interruption).

தலைவரவர்களே

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! I think I have to again warn the two members there. The Member for Kotmale is down on the list. You can speak when your turn comes. Please do not disturb others when speaking.

சீ. சி. சீ. கமீதி மொழி

(ஜி.ஓ.பி. எ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

You shall joly well listen to me.—(interruption). What is the cheap politics about it? I am telling you how cheap you tried to be.

Sir, I like to make it quite clear to this House that as far as we are concerned this problem could only be solved by the President of Sri Lanka and certainly Mrs. Gandhi can be helpful to us. That is our position and I would have appreciated if the Opposition on this occasion, when we have a special envoy here, acted in a more responsible manner, in a more constructive manner, in a more helpful manner. There are a number of occasions that this house debates various issues and after the distinguished envoy left, if the Opposition wanted they could have asked for a debate.

Then, Sir, the hon. Member for Attanagalla went on to speak. He showed a sudden love and affection and respect for the President. He said, "We declare, we shall not speak anything against the President outside this country". I thought now this is some great change.

Then he went on to refer to a number of articles that had been written—(Interruption). You listen to me I will tell you. You do not have to tell me about my job. I know my job. You listen to me and I will tell you. Sir, this great man said, "This article in the 'Times', this one in the 'Newsweek' says this, this, this. I want all of them filed. You know why. They are all American. Now we know the Americans are behind it".

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

He is mad.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

Who is mad? You are mad. That is why you said it. Get the tape played back. You do not know what to speak. You do not know what you speak. That is the whole trouble with you. You blamed America. You said that the Americans are behind the whole thing.

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I never blamed a single country like that. What I said was that some of the newspapers came from England some from Australia and some from America, and I stand by that.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

We can get the tape played back. You want me to hide that fact?

கவனம் செலுத்து

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The hon. Member for Attanagalla must give the Hon. Minister a chance to explain.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

You said, "I want all these papers tabled".

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I will give every article that I tabled.

கவனம் செலுத்து

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! If the Minister is giving you way you can explain but not otherwise.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

The tape is there; you can play the tape back. You do not know what you are saying. What can I do for that? I am not to be blamed. You helped the whole thing on the Americans. You said all these articles are in the American press, the Americans are behind this.

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I never said that.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

You did not say that?

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I never said that the Americans are behind this. What nonsense!

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

You did say it.

கவனம் செலுத்து

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! If the hon. Member says that he has not said that, please accept that.

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I never said that.

கவனம் செலுத்து

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If he says he has not said that, the Hon. Minister will have to accept it.

தெளிவான பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I think there is something wrong with him.

பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(ஜனாதிபதி எ. வி. எஸ். ஹமீத்)

(Mr. A. C. S. Hameed)

I have clearly written down in my notes what you said, and after the House adjourns I would like to play back the tape and listen to it. I am responsible enough not to get up on the Floor of this House and make an irresponsible statement.

Then he went on, "Oh, look, the IMF is going to dictate to you. You are not going to have friends. You have lost your friends. When we were there we had friends." That is why you developed so much from 1970 to 1977. Your friends!

[ඊ. ඩී. එස්. හමිඩ් මහතා]

Sir, the Government has had friends. The Government shall continue to have those same friends whatever our friends in the Opposition try to say. Every Government which is closely linked or connected or associated with us knows what is happening here. Every Government is briefed. The ambassadors see them, talk to them and tell them what is happening here. These people need not tell us that we have lost them. It is up to you to take stock, but not now. If anybody wants to pass a verdict on the Government they should pass a verdict after six months. We are in the middle of a war still, and these gentlemen are trying to pass verdicts on us, tell us that we have lost our friends, our supporters, or sympathizers. Still the war is not over.

Then he blamed the Competent Authority. He wants every speech made in the Indian Parliament to be published here. Sir, whatever these gentlemen might say, I wish to say that the Competent Authority has to the best of his ability done a very good job and we are appreciative of it.

I do not want to take much of your time. The hon. Member for Maharagama says, "What are the missions doing?" I think he said that the ambassador in Washington, London and Paris are not doing their work properly. That is very unfair. How do these people know what they are doing? How many of them have appeared on the television, given radio interviews, talked to the press, talked to Governments? It is very easy for people to sit here and say—(Interruption).

Right, the taste of the pudding is on the eating. Wait for six months and see. The real test is when others decide on the prestige of the Government, on aid to Government, on assistance to Government, on recognition of Government. That is the test. But these people want to tell us, teach us, how to run the Government. The Government knows what the Government is doing. It is easy for everybody to get up here and say, "Right, why did you not have the Emergency on the 23rd night? Why did your Intelligence Services not see this coming?" We can ask the same question in return. Why did you not see a much bigger thing coming in 1971? People can ask questions backwards and forward. It is not going to take you anywhere.

What has to be appreciated is that the Government brought the situation under control. A difficult situation was brought under control. It was a difficult time, a difficult situation. And the Government is now investigating the activities of various political parties, their degree of involvement, because in most of the violence a certain pattern has surfaced, a certain

pattern has been seen. This is a responsible Government, and the Government knows what it should do. This is a time when the Opposition should act with the sense of responsibility.

I do not want to refer to certain remarks that have been made, certain arguments that have been advanced, because I am a minority man. But I would wish to say that we are going through a difficult period, and this is not a time for divisive debating, as I said at the very outset. Every one of us has a duty by our country, by our people, and we have to find a solution. This country has to go forward, and the unitary character and personality of this country should and must remain for ever. Thank you, Sir.

අ. හා. 8.40

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(ශ්‍රී ලං. ගණ. ප්‍ර. පණ්ඩාරනායක—ගැඹුණු)

(Mr. S. D. Bandaranayake-Gampaha)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම විවාදයේදී මමත් කරුණු ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙමිනි. ඉතිහාසය දෙස බලන විට සිංහලයන්ට නොයෙක් නොයෙක් අවදිවල ආක්‍රමණවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බව පෙනෙමිනි. එය අමුතුවෙන් කියා යුතු දෙයක් නොවෙයි. දෙමළ උවදුරින් සිංහල ජාතිය බේරා ගැනීම සඳහා උටුනුමුණු රජතුමාට මුහුණට මුහුණ දී සටන් කිරීමට සිදුවුණ බව අපේ ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙමිනි. අපේ ඉතිහාසයේ 'වෙස්ට්මින්ස්ටර්' ක්‍රමයේ පක්ෂ දේශපාලනය නිසා අද සිංහල ජාතිය කුඩා කැබලිවලට කැඩී, ජාත්‍යන්තර මට්ටමින් බලන විටත් සිංහල ජාතිය පක්ෂ දේශපාලනය නමැති කුතු කන්දල්වලට යටවී තිබෙන අවදියකුයි. දැන් පැමිණ තිබෙන්නේ. ජාත්‍යන්තරව සිංහල මිනිසුන් හඳුන්වන්නේ "මිනිමරුවන්" හැටියටයි.

දේශපාලන වශයෙන් මේ අවස්ථාවේදී අපට ඇතිවී තිබෙන අභියෝගය ගැන පැහැදිලි විග්‍රහයක් කරන්නට සිදු වී තිබෙමිනි. දිවංගත අගමැති එස්. බඩ්ලිවි. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාත් සමග අප එකතු වී 1951 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බිහි කළා. 1952 දී බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ඇතුළු නව දෙනෙක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට පත් වුණා. මමත් ඒ නව දෙනාගෙන් එක් කෙනෙක් ඒ නව දෙනාගෙන්ම අද ජීවත්වන අතර සිටින්නේ මා පමණයි. එම නිසා සිංහල ජාතිය එකමුතු කරගෙන, ඊට බේරා ගැනීමට සහයෝගය දීම සඳහා මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරුණු ස්වල්පයක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීම මගේ යුතුකමය කියා මා අදහස් කරමිනි.

1952 වනවිටත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරුණු සංවිධානය ගාලුට සිටියේ මමයි. ඒ වගේම අගමැතිතුමාත් සමග මහාම කාරක සභාවේ සිටි 11 දෙනාගෙන් කෙනෙක් මම. 1955 පක්ෂ සම්මේලනයේදී, ඉංග්‍රීසි භාෂාව වෙනුවට සිංහල භාෂාව රජයේ භාෂාව විය යුතුය කියන යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීමට මට සිදු වුණා. ඒ අනුව 1956 දී බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා බලයට පත් වුණ විට සිංහල භාෂාව රජයේ භාෂාව බවට පත් කළා. ගරු කථානායකතුමනි, ජලභට මේ රටේ දෙමළ භාෂාව කතා කරන ජනතාව වෙනුවෙන් බණ්ඩාරනායක-වෙල්ලනායකම් ගිවිසුම ඇති වුණා. ඒ, දෙමළ භාෂාව කතා කරන ජනතාවට හිමි තැන දීම පිණිසයි. 'වෙස්ට්මින්ස්ටර්' ක්‍රමය අනුව සිංහල ජාතිය දෙකට බෙදීම නිසා සිදු වුණු දේ අපේ දේශපාලන ඉතිහාසයෙන් අපට පෙනෙමිනි. 1957 දී ඇති වුණු බණ්ඩාරනායක-වෙල්ලනායකම් ගිවිසුමට විරුද්ධව එවකට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උදවිය කුචරට පසින් ගමකක් ගිය ගැටි අපි දුටුවා. ජලභට ඒ උදවිය ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා 1965 දී සේනානායක-වෙල්ලනායකම් ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තා. ඒට පස්සේ මොකක්ද, වුණේ?

[ගාමිණී දිසානායක මහතා]

අවදානම් කාරණය මෙයයි. 1948 ශ්‍රී ලංකාවට දේශපාලන ස්වාධීනත්වය ලැබුණු විට අපට හඳුන්වා දුන් 'වෙස්ට්මින්ස්ටර්' ක්‍රමයේ පක්ෂ දේශපාලනය නිසා සිංහල මිනිසුන් අතර විශාල ක්‍රෝධයක්, වෛරයක් ඇති වී තිබෙනවා. එය තැනී කීරීම සඳහා, එය සාධිතව සඳහා, සමගිය ඇති කීරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් අභිරුචියට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ වෙලාව කාලෝචිතයයි කියා අපි කල්පනා කරනවා.

අපේ ජාතිය තැවත පුබුදු කීරීමේ ව්‍යාපාරයේ අපි යෙදෙන අවදියේ ප්‍රධාන අංශයක් වශයෙන් පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය පෙර කල තිබුණු උසස් තත්වයට තැවත තහාලිය යුතුයි කියන යෝජනාව තම වැනි යෝජනාව වශයෙන් මම ඉදිරිපත් කරන්නට සතුටුයි.

දහ වෙනි කාරණය මෙයයි. විශේෂයෙන් සිංහල ජාතියේ ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා කිරීමට යුද්ධ කටයුතු සඳහා ඉතා උචිත මධ්‍යස්ථානයක් වන ඉන්දියන් සාගරයේ ත්‍රිකුණාමලය වරාය අප විසින් ආරක්ෂා කර ගත යුතුයි. ත්‍රිකුණාමලය වරාය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා විශේෂයෙන් සිංහල ජාතිය සමගි විය යුතු අවදියක් හැටියට මෙය හඳුන්වන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා අපේ නොබැඳි මාවත ශක්තිමත් කර ගත යුතුයි. සිංහල ජාතියේ ස්වෛරී භාවය ආරක්ෂා කිරීමට තම ත්‍රිකුණාමලය වරාය නොබැඳි ප්‍රතිපත්ති මත අපි ආරක්ෂා කර ගත යුතු බව විශේෂයෙන් අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ. ඒ පැත්තෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය හෝ වෙනුවෙන්, මේ පැත්තෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හෝ වෙනුවෙන් අපි කටුරුන් අවබෝධ කර ගන්නට ඕනෑ ප්‍රධාන කාරණයක් තමයි එය.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්මන් ඉයාකුමාරාජා)
(Mr. Lakshman Jayakody)
බෞද්ධ චෝදනා පරිසරයේ කර ගන්න ඕනෑ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ල. ආ. ඩී. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඇත්ත වශයෙන්ම ත්‍රිකුණාමල වරාය නිසා, කිසිම ආකාරයකින් ඉන්දියාවේ සුරක්ෂිතභාවයට තර්ජනයක් නොවිය යුතුය කියන එක අප මතක් කරන්න ඕනෑ. This strategic base under no circumstances should endanger the security of India. එක මම 1980 නොවැම්බර් මාසයේ 28 වැනිදා පාර්ලිමේන්තුවේදී මතක් කළා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේදීත්, මේ අවදියේදී තැවත වරක් එය මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, සිංහල ජාතියේ ප්‍රතිරූපය ජාත්‍යන්තර වශයෙන්, ස්වදේශීය වශයෙන් තහාලීම සඳහා මේ ප්‍රතිපත්ති මාලාව ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාමත්ම අවශ්‍යයි. Restore the image of the Sinhala people. ඇත්තවශයෙන්ම මෙය ඉතාමත් අවශ්‍ය බව මේ ගරු සභාවේ සියළුම පක්ෂවල ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ. ඇත්තෙන්ම සිංහල ජනතාව ගැර අතිකුන් ජාතීන් ගැන බැඳුණු මට්ටමට වෙනත් මට්ටමක් තිබෙනවා, යන්නට. අපට විතරයි කැන්නෙ. එම නිසා අප කටුරුන් එකතු වී මේ යෝජනාව තුළින් මිත්‍ර සාධනයක් ඇති කර, ජාති ආලයක් බහුතර ජනතාව අතරෙහි වර්ධනය කොට, සාමය හා සුභද්‍රවය ගොඩ නැංවීමට එකතු වෙමුය කියන වචන ස්වල්පයෙන් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ගාමිණී දිසානායක මහතා (ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා)
(ශ්‍රී. ල. ගාමිණී දිසානායක—කාණී; කාණී අ. පි. ජයවර්ධන)
(Mr. Gamini Dissanayake—Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development)

ගරු කථානායකතුමනි, මහරගම මන්ත්‍රීතුමාගේ (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) කතාවේදී ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් වැරදි අවබෝධයක් මේ ගරු සභාවටත්, රටටත් දෙන්න උත්සාහ කර

තිබෙනවා. එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා — එතුමා ඒ කතාව කරන විට මම ගරු සභාවේ සිටියේ නැහැ—දැනට සති දෙකකට පමණ පෙර මේ පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කළ ඉඩම් නිරවුල් කිරීමේ සහ අනවශ්‍ය පදිංචි කරුවන් ඉවත් කිරීමේ සංශෝධන පනත හමස් මල්ලට දමා ඇතුළු ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක තිබුණු වාර්තාවකින් එතුමාට දැන ගන්න ලැබුණාය කියා. එතුමාට ඒ අවබෝධය ලැබෙන්නට ඇත්තේ අගෝස්තු මාසයේ 23 වනදා 'අයිලන්ඩ්' පත්‍රයේ සඳහන් වී තිබෙන පුවතක් අනුවය කියා මම හිතනවා.

"CWC meets President
Encroachment Bill to be shelved

Government has agreed to shelve the Bill for the prevention of encroachments and illicit settlers in Sri Lanka following representations made by a delegation of the CWC to the government, a CWC spokesman told 'The Island'.

The spokesman said that the Government had given this assurance when the CWC delegation led by the CWC President and Minister for Rural Industrial Development Mr. S. Thondaman had met President Jayewardene last Friday and urged the Government to withdraw the Bill as it consisted of some 'obnoxious' clauses which might be used against settlers of Indian origin.

The Bill provides for detention without trial for 18 months and also empowers Government Agents to authorize the security forces to demolish buildings of 'illicit' settlers in State lands.

The other members of the CWC delegation were Mr. M. S. Sellasamy, CWC Secretary, Mr. Jaya Perisunderam and Mr. C. Devarajah, Cabinet Secretary, G.V.P. Samarasinghe and the Secretary to the President Mr. W. M. P. B. Menikdiwela were also present at the meeting.

The spokesman said that the CWC delegation had also discussed with the President the 'predicament' of persons of Indian origin affected by the recent violence and the desire of many of them to be repatriated to India. But the President had wanted to discuss this matter further at his next meeting with the delegation fixed for September 9, the spokesman said."

පත්‍රයේ සඳහන් වී තිබුණේ ඕනෑම මාසය පුවතේ සඳහන් වන්නේ යෝජිත නීතියක් සම්බන්ධවයි. මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) සඳහන් කරන්නේ සම්මත වූණු නීතිය හමස් මල්ලට දැමූ කියලයි. This report refers to a Bill which I have proposed to bring. The Hon. member for Maharagama refers to the law that is already passed. සම්මත කර ගත් පනත අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරන බව මම සඳහන් කරන්න කැමතියි. මන්ද, රජයේ ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීමේ වගකීම ඉඩම් ඇමතිවරයා හැටියට මමත්, කැබිනට් මණ්ඩලයත්, රජයත්, දැන තිසයි. අප ප්‍රකාශ කළ පරමාර්ථ වලින් පිට යන්නේ කැනිව් අකුරටම එය ක්‍රියාත්මක කරන බව ගරු මහරගම මන්ත්‍රීතුමාට ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. එම නිසා මාර්කට් එකේ කතාවෙහි දේවල් ඇවිත් මෙතැන කියන්න එපා. එය වැරදියි.

ජලභව සිඩ්බ්ලිවිසි වෘත්තීය සමිතිය ජනාධිපතිතුමා මුණ ගැසී මොනවා සාකච්ඡා කළා දැයි මම දන්නේ නැහැ. තමුත් මෙම පනත අනවශ්‍යය කියා මම ජනාධිපතිතුමාට සඳහන් කර තිබෙනවා. මක්නිසාද? අප පනත ඒකවරක්දයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත වූණු නිසා. එම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කළේ ඉන්දියානු ප්‍රවීඩ් පුද්ගලයන්ට හිරිගැර කිරීමට නොවෙයි. තමුත් ගාන්ධියන් ව්‍යාපාරය මගින් පැය 24 ක් ජනපද පිහිටුවීමේ ව්‍යාපාරය කැවැත්වීමටයි. අප පනත සම්මත වීම නිසා මෙම පනත ඉදිරිපත් කිරීම අවශ්‍ය වන්නේ නැතැයි මම ජනාධිපතිතුමාට යෝජනා කළා. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මොනවා කීවත්, සිඩ්බ්ලිවිසි ස්ටේට්මන්ට් එක මොනවා කීවත්, අවශ්‍ය වෙනවා නම් එම පනතක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන එන බව මම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මෙය ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා කී දෙයක් නොවෙයි. එතුමා කළ ප්‍රකාශයක් නම් එතුමාත් සමඟ සාකච්ඡා

කොකර පාර්ලිමේන්තුවේ දී මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කරන්නේ තැනැ. මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන හෝ කොඳුන හෝ කළ මේ ප්‍රකාශය සම්බන්ධව ඇත්ත තත්ත්වය පාර්ලිමේන්තුවට සහ රටට ප්‍රකාශ කිරීම මගේ යුතු කමක් නිසයි ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්තාන්යේයේ අවසරය ඇතිව මෙම ප්‍රකාශය කළේ.

අතිල මුණසිංහ මහතා (මතුගම)

(திரு. அனில் முனசிங்ஹு— மதுகாம)

(Mr. Anil Moonesinghe—Matugama)

Mr. Speaker, at the fag-end of this Debate I have to intervene to place before this House and through you, Sir, before the people of this country, the stand of the Sri Lanka Freedom Party which has already been clarified by earlier speakers. I wish to state here and now that the Sri Lanka Freedom Party supports the imposition of the Public Security Act, and we are not prepared merely to stop there. We want to categorically state that we support the Government in keeping intact the unitary form of government here. We wish to support the Government unreservedly in the matter of its independence, and to support His Excellency the President and this Government in their efforts to keep this country independent and free from inter-meddling by any foreign power whatsoever.

Thirdly, we want to state clearly that we support the Government in carrying out the Constitutional democratic form of Government and we would support them because of the present situation as we have warned you; their various rumblings of unconstitutional forms of thought, of action, and we want to support you because we do not want this democratic type of Government to be upset in this country.

Sir, after stating that, I want to say that I was very disappointed in the Hon. Prime Minister's statement today because he has not taken this House into the Government's confidence. We asked for a statement during the last period and said he will make a statement in due time. I would like to remind the Hon. Prime Minister of a speech that his predecessor made in this House reported in HANSARD of 18th August 1977, Column 241 :

"I think it is well that the Hon. Leader of the Opposition raised this question in the House today because I always believe that the Parliament of Sri Lanka should be kept informed of every matter which is of public interest and I intend to give full account of events as they have been presented to me."

That is the stand taken by the Hon. Prime Minister's predecessor who is now His Excellency the President.

Therefore, we regret on behalf of the Opposition and the Sri Lanka Freedom Party, the scarcity of the statement made by the Hon. Prime Minister which was merely, in great length, a quotation of what His Excellency the President told the people of this country over television and radio. I missed that scintillating speech of the Hon. Prime Minister. He sounded so deflated today in making that speech.

I want to remind the Hon. Prime Minister that people in other countries have come to know more about what is happening in Sri Lanka through Government statements than we in this Chamber. For instance, the British Broadcasting Corporation quoted Government sources saying that even some of the military were involved in this uprising, in these disturbances. Nobody has made that statement in this House on behalf of the Government but it comes over the air waves, over British Broadcasting Corporation, quoting the Government. There they quoted a source. (Interruption). I am telling you. I was listening to the broadcast, and they quoted the source. I will tell you the source. Mark Tulley, BBC Correspondent quoted His Excellency the President over the BBC. I did not want to mention names. You are forcing me to mention names. I say it with a sense of responsibility. I heard the other day the BBC broadcasting Mr. Amirthalingam's full speech in which he stated that he will have nothing to do with the promises of the Government of Sri Lanka unless there was a guarantee by the Indian Government. These are reasonable statements. So that is why I say you should take this House into your confidence.

His Excellency in his speech over Television mentioned the fact that the Sri Lanka Freedom Party and the United National Party, during the elections that were held last year, polled 6,000,000 votes. Out of 6,500,000 voters, 6,000,000 voted for the two democratic parties, the United National Party and the Sri Lanka Freedom Party. There you see what His Excellency the President has stated so publicly about the Sri Lanka Freedom Party, Hon. Member today were saying that we were a defeated party. That we had got wiped out. You were wiped out in 1956 but you got a tremendous amount of votes. So, merely the counting of seats here is not the important thing.—(Interruption) If you want to carry on a comic interlude you can do it elsewhere. When we are discussing serious policy here, I want to tell the Hon. Minister, where the destinies of our country, of the Sinhalese race, the independence of this country, Sri Lanka are involved, you want to keep on joking here.—(Interruption).

Sir, I remember, during the last discussion on the Emergency, the hon. Member for Kesbewa (Mr. Gamini Lokuge) said that because of the Emergency being imposed all over the country, the minorities were able to go walking in the streets. It was just one month ago. The situation has changed. You have been in power for the last six years, you have a five-sixths majority in this Parliament, you are able to shout us down whenever you want to, but today you are asking for our support, and we are prepared to give it, in order to preserve the democratic rule in this country, to preserve its independence, to preserve the unitary

[අතිරේක මහතා]

form of government. So it is with this background that we want to tell you that we have come to a turning point in the history of our country.

Today, look at the situation in an objective way. Do not try to blame us for everything, blame others for what has happened. You controlled the destinies of this country completely for the last six years. See what has happened! Today, the hon Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena) said that the Sirima-Shastri Pact must be implemented. Today you do not have to ask for the implementation of the Sirima-Shastri Pact. The unfortunate situation is that many Tamil People of Indian origin in my area have given me petitions—whole estates have given me petitions—saying that they want to go back to India. You have the strange situation today of people of Indian origin going back to India after having obtained Sri Lanka Citizenship, going back as *kallathonis* to India.

The other day I went to an estate here people had been attacked. They had no clothes. I took some clothes and gave them. Three days later I learnt that the people had sold the clothes because they wanted to go to Jaffna and they had gone to Jaffna. Why did they go to Jaffna? Because from Jaffna they wanted to sneak across to India. Do you know this is the situation? The Hon. Minister of Finance probably knows that even in his constituency many of the Tamil Labourers want to go back to India—(Interruption). May be. I think you can make a joke like that also and be happy. You can be very appy. but I am trying to tell you that the situation has changed. You can laugh But I want to know Whether the Hon. Minister of Rural Industrial Development is laughing. He himself has made a statement through his organization that people of Indian origin who want to go back to India be allowed to go even if they are Sri Lankan citizens.

Is this the sum-total of what you have brought the people of Indian origin working on the estates here. Most of them voted for you. About 95 per cent of them voted for you. Now they want to leave this country and go back to India, because there is a feeling of deep insecurity amongst them. They feel that first of all they must live. To paraphrase the Hon. Prime Minister's statement, "You must live before you do everything else. Development and everything else come if you continue to live". They have followed the Hon. Prime Minister's statement very closely. That is why they want to leave this country today and go back to India. They do not want anything else. They said, "We do not want our pensions, let us go back we do not want our employees' Provident Fund let us go back". This is the sum-total. I am not blaming you. I am only telling you the results of your stewardship for the last

six years. The Hon. Minister of Finance is laughing—(Interruption). What else is there to drink now? Even the water, I want to tell the Hon. Prime Minister, my house does not get. I have to get up at about 12 o'clock in the night and collect two buckets of water because there is no water in the house. There is no water in Colombo today—(Interruption). Your pipe may be blocked. You may be an expert on that. You are an expert of pipe-blocking.

"It is very unfortunate that we are now trying to appease people who have been doing criminal acts, lawless people, and in this way we cannot create national unity or development. In a unitary state there must be protection. the government must give protection. It has completely failed this time. We cannot allow this to continue. This is not the first time we suffered. In 1977, 1979, 1981, 1983—" Who is this speaking? Is it the SLFP, the Opposition? It is the Hon. Minister of Rural Industrial Development, a Member of the Cabinet who is saying these things, that the Government has failed. "I am now satisfied that the Dharmishta policy of His excellency the President has almost failed. That is my opinion." Sir, the Hon. Minister of Finance laughed. Now you can see your own colleagues are saying that your policy has failed. that is why I say that you have come to a turning point in the history of our country.

Look at yourselves, look at the policy of your Government during the last period. I do not want to quote from the European papers and American papers what they have written about this country. I feel very sorry that the image of Sri Lanka is tarnished, and to an extent we all of us, are to be blamed. The ordinary poor innocent people—some of them were killed, some of them were burnt alive. I ask the Hon. Minister of Transport, is your community very happy today? Are they not feeling insecure? many of them have and told me this. They are feeling insecure. Catholics are feeling insecure. The minorities are beginning to feel insecure because you yourselves have stated that there are certain plans.—(Interruption). Ask the Hon. Prime Minister about Maharaja more than me, he is his friend. he is not my friend—(Interruption). I was paid. So, is that something to be sad about? Of course, I was his employee. To go and work for somebody is bad? You have never worked in your life, not like me. I have worked in a British Factory. I have worked all over the place. I am not afraid to say that I have worked—(Interruption).

කථානායකතුමා

(ආචාර්යතුමා අවුරුදු)

(Mr. Speaker)

Order, please! Please allow the hon. Member to carry on.

தமிழ் இனமீத மதமா

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)

(Mr. Anil Moonesinghe)

If you address your mind to the question of the minorities, you must not forget that they are your base. Ninety-five per cent of the Tamils in Colombo voted for you and even the Muslims voted for you. These people voted for you and your base is being eroded and you are not getting an additional base from the Sinhala people. If you go to the villages today you can hear what they are saying about your Government. Hold elections again and see what happens!—(Interruption). I wish hon. Members will not disturb me when I speak because this is a very serious occasion. You think it is a very funny thing, but it is not.

Today, if you are a Sinhalese and in a foreign country, you will know that the moral status we had as the repository of Theravada Buddhism and as a Buddhist country is lost. In a foreign country today, Sri Lanka has a very bad name.—(Interruption). I do not know whether the 'Tigers' have a good name but I know that my name is not good because your Government was not able to control these events that took place.

When the bodies of the soldiers were brought to Kanatta that evening there was a mob and some of them even went down Ward Place. There were mobs in Kalutara, Welikada and even in Sri Jayawardenepura Kotte. In front of the Welikada Police Station, a Tamil boutique was burnt. In front of the Welikada Police Station, a man was dropped, hit on the head, a bicycle put on him and then burnt alive—(Interruption). If you want you can make a big joke out of this, but I really do not understand you. We will not even put a cat into the fire and you are laughing about these things.

If these records go out to other countries, they will know what type of people you are.

My kinsman, the Hon. Minister of Agriculture read out a statement in which he said that the Tamil-speaking people in this country enjoyed certain privileges far beyond their ethnic proportions in this country. The hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) wanted to have everything on an ethnic basis. I totally disagree. We are a free country and we have a Constitution which says we can go to the North if we want to. It is because of the troubles in the North that we are not allowed to go there. We must be able to own land anywhere in this country and get a job anywhere regardless of race, religion or caste. That is written in our Constitution.

யசபால ஹேரத் மதமா (அனுராதுபுரம் கிழக்கு)

(திரு. யசபால ஹேரத்—அனுராதுபுரம் கிழக்கு)

(Mr. Yasapala Herath—Anuradhapura East)

What is your position regarding the Thesawalamai law?

தமிழ் இனமீத மதமா

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)

(Mr. Anil Moonesinghe)

That has to be changed. What have you been doing for the past six years? What are you shouting at me for? On the day the bodies of the soldiers were brought to Colombo there was pandamonium. Was it fomented? On the contrary, I think the Sinhala people felt shocked, enraged and bitter about the killings of the soldiers and that is why they went on a rampage. I do not think there was any plan. There were people with electoral registers and knew which houses were those of Tamils. Even some of the neighbours did not know they were Tamils but they knew!

ஹரீந்திர கோரியா மதமா (பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(திரு. ஹரீந்திர கோரியா— பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea—Deputy Minister of Public Administration)

In Borella, with his hands up like this and waving to the crowds, Mr. Vasudeva Nanayakkara—

கவனம்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! Is the hon. Deputy Minister raising a point of Order?

ஹரீந்திர கோரியா மதமா

(திரு. ஹரீந்திர கோரியா)

(Mr. Harindra Corea)

I am asking him, Sir. I am not raising a point of Order.

கவனம்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member for Matugama can carry on.

தமிழ் இனமீத மதமா

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)

(Mr. Anil Moonesinghe)

I am not here to hold a brief for Mr. Vasudeva Nanayakkara, because even when I was in the LSSP I was always against his ideas. And today I think he has less than 250 people in his party. But you have made him into a national demon—(Interruption). I am very glad you have told me that because I have brought the LSSP over to the SLFP.

What I want to know is this. Why was the curfew imposed so late? Why was it that the Government was not able to enforce this Emergency? I feel that there has been a depletion of morale in the armed forces, and you are responsible for it. The armed forces were there that day. I was at Kirillapone, and the mob was shouting "ரோடீடீயப் ரகஸீயா" "ரோடீடீயப் ரகஸீயா"—

[சபைத் தலைவர் உரை]

(*Interruption*). And the military was going along—(*Interruption*). I am surprised, Sir, that hon. Members of this House, when I am trying to explain that the armed forces—

சபைத் தலைவர் உரை (சபைத் தலைவர்)

(கலாநிதி ஆனந்ததிஸ்ச த அல் விஸ்—இராசாங்கா அமைச்சர்)

(Dr. Anandatissa de Alwis—Minister of State)

Mr. Speaker, Sir, Just to clarify a point. On the last occasion the hon. Member mentioned he was somewhere else, not in Colombo.

சபைத் தலைவர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! That is a fact within his knowledge only. Yes. Carry on.

சபைத் தலைவர் உரை

(திரு. அனில் முனசிங்ஹு)

(Mr. Anil Moonesinghe)

I think the Hon. Minister of State is being tutored by his Permanent Secretary today. That is the trouble. He is becoming a little Goebbels like him. I do not know whether you remember that when the hon. Member for Galle was prime Minister he had his political notebook. It was very similar to this. The political notebook did not save the hon. member for Galle. And Mr. Douglas Liyanage is not going to save you. 29th was the day that I was at Kadawatha. I am glad that the Hon. Minister of State mentioned it. But on the 25th at Kirillapone this is what happened. From the 25th to the 29th, Sir, there was the Emergency—(*Interruption*). You are laughing today; but the Tamils who suffered are not laughing.

I want to tell you, Mr. Speaker, that some of the people who were burnt alive were Muslims.

சபைத் தலைவர் உரை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Are you speaking the truth?

சபைத் தலைவர் உரை

(திரு. அனில் முனசிங்ஹு)

(Mr. Anil Moonesinghe)

It is true.

சபைத் தலைவர் உரை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A member)

Where?

சபைத் தலைவர் உரை

(திரு. அனில் முனசிங்ஹு)

(Mr. Anil Moonesinghe)

In Attidiya, Mr. Speaker, you know that, Sir. Five Muslims were killed in Attidiya.—(*Interruption*). You can shout. But I want to tell you, with a sense of

responsibility, that we deprecate those actions. We are against those actions. We want to say that these actions are something which we Sinhalese in Sri Lanka, we Sri Lankans, will take a long time to live down.

சபைத் தலைவர் உரை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You have taken over 20 minutes. Please conclude.

சபைத் தலைவர் உரை

(திரு. அனில் முனசிங்ஹு)

(Mr. Anil Moonesinghe)

I am finishing, Sir. The Hon. Minister of Rural Industrial Development, I am sorry, is not here. It is he who has taken the responsibility of saying that he brought the TULF and the UNP together. He says, "I did my best to get the TULF also to work with the Government" and he got them to agree. The UNP manifesto was a product of the discussions between the TULF and the UNP, and it is on the basis of that agreement that Tamil was made a national language together with the Sinhala language. On your part you were trying to carry out the terms of your agreement, but still Mr. Thondaman, Minister of Rural Industrial Development, says that he was disturbed and distressed at the trends surfacing, even at Cabinet level, that did not inspire hope, especially in regard to the solution of the problems facing the minorities.

So you see, Sir, we have come to a turning point in the history of our country. As far as we are concerned, we would like you to look at yourselves and the policy that you have been following. Look at the lawlessness that was there on the 24th, 25th and up to the 29th and afterwards. That was the culmination of things, the lawlessness that had gone on earlier. You yourselves know that striking students were attacked. No action was taken. Striking workers were attacked. No action was taken. Then you had the case of professor Sarathchandra. He was attacked. No police action was filed.—(*Interruption*). Pardon? There is a private complaint filed? It is not the same thing. The Hon. Minister knows it. He is a lawyer and I am a lawyer. I can refer to that provided I do not refer to it in any significant way except by saying that the Government did not file a complaint. It was done by their own people.

Then your organization of security, the police, was not able to discover which CTB buses went for this purpose. I know that. They were from Kesbewa Depot. I know the name of the driver who drove that. (*Interruption*) Why should I give? They gave the numbers of the buses and the people who came in the buses. The leader of the Jathika Sevaka Sangamaya, Mr. Leslie Fernando, was one of those people who

[ලලිත් ඇතුළත්මුදලි මහතා]

peregrinations during the Emergency, I found that last time he was not in Kirillapone but he had been in number of other places. He was in Ja-ela, he was in Peliyagoda, he was in Ragama, he was in Kadawatha. That was according to his report of the 4th August. So I am just wondering, Sir, if during the Emergency he was wandering around so much what he was really up to. I am only a little worried whether he was wandering like the wandering Jew through all the political parties of Sri Lanka or behaving like the flying Dutchman in the night.

Be that as it may, I must congratulate the hon. Member for his omnipresence, if not his omniscience. It is very difficult to make something of his speech because he started off by saying that he supported the Government and he ended by saying that he supported the Government, but in between, being the experienced Parliamentarian that he is, he tried deftly to creat all a kinds of chaos within the government and the country, to divide and rule in a number of different ways. I do not know whether that was his intention but I do not think that that is the need of the hour.

You said you supported the Government but I will ask you one simple question. You said you supported the Government on the unitary state and the state of Emergency. I would like to ask you one simple question which I asked you on the last occasion too. Do you support the Government's Anti-Terrorists Law? If you do not support it, then your support of the Government is only an external facade. You do not support the Government in heart.

Mr. Speaker, making something of the speeches of the Opposition was somewhat difficult. The hon. Member for Matugama had a certain position, the hon. Member for Medawachchiya had another position and the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya had yet another position. The hon. Member for Maharagama went on a frolic of his own. Fortunately for us, he does not represent anybody but himself and the MEP, I do not know where its political livery is. He asked one question which was repeated by the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya. He asked why we did not charge the hon. Leader of the Opposition? He asked why we had proscribed only certain Left wing parties. That showed to me that the two hon. Members do not read the Bills passed in this legislature. If you read the Bills, you will note that every citizen in this country has right to bring an action against anybody who does not accept the concept of a unitary state for the country. It is not the monopoly of the Government.

I would like to ask the hon. Members, if they are so concerned about it and say that the hon. Leader of the Opposition had made a statement in India and they

can prove it, why do they not file action against him? Please do not come here and behave like paper heroes. All this is irrelevant. Everybody knows that when the Sixth Amendment came on the statute book, there was no way out for anybody who wants to be in serious politics in this country and one had to accept the concept of the unitary state. Please do not draw red herrings to try and confuse the majority of the people of this country.

The hon. Second member for Nuwara Eliya-Maskeliya said that we were making a mockery of the Sixth Amendment. What happened a question asked by Mr. K. P. Ratnam was to be taken up? We got up and objected and said that he had not taken the Oath and that the question could not be asked. Some member of the SLFP.

මනුච්චරයෙක්

(අභ්‍යන්තර මන්ත්‍රීවරයා)

(A Member)

Attanagalla.

ලලිත් ඇතුළත්මුදලි මහතා

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Oh! Attanagalla! He wanted to ask that question! It is they who are making a mockery of this and then try to accuse us. The course has been clearly set. There is no escape from the Sixth Amendment. If you think you can prove a case against anybody on this, please go ahead and do so now.

The hon. Member for Maharagama tried to draw another distinction about the Left parties being proscribed. Perhaps he was upset that the MEP had not been proscribed. We only proscribed political parties which have some strength.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

He got 25,000 votes.

ලලිත් ඇතුළත්මුදලි මහතා

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Thanks to you.

Vasudeva has more strength than you, hon. Member for Maharagama. You are there because you have no strength. You sought refuge in the SLFP. Anyway, that is an addition to the SLFP. I concede that. The hon. member for Maharagama said, "We support the Government. We are for the Emergency". That is the external framework of the speech but the core is to confuse the public, to create problems. Then he says, "You only go against the Left, not against the TULF". Surely, there is a difference. For the TULF the bell is tolling. For the Left parties, it is only under the

Emergency. Once the Emergency is lifted the proscription ends. The Hon. Member for Maharagama is trying to show that the temporary ban is something more serious than a permanent closure.

Then, Sir, we had another interesting approach. The hon. Member for Maharagama appears to be against our talking to India. The hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya says that there is no harm. We can talk to India, but he quotes Mr. Amirthalingam whom he says ought to be deprived of his civic rights and says that he talks about guarantors also. And the hon. Member for Matugama says, "Do not let them inter-meddle". Now, frankly, I do not know where all this is. It only shows the confusion in which the Opposition is working. Is the SLFP for talking with Mrs. Indira Gandhi? You are. Right, O.K. Then there is no dispute on that. I want to assure you that just as much as you are concerned about maintaining the independence and integrity of this country, we are also concerned, and we do not think having a conversation with a representative of a friendly country is in any way a threat to it. The hon. Member for Maharagama seems to think that—(Interruption)—but he depends on your votes in Maharagama.

I want to tell you that by talking with India we have achieved certain things. First, Mrs. Indira Gandhi's statement in the Lokh Sabha, the first time by any leader of India, that India supports the independence, the unity and the unitary character of Sri Lanka.

I will show you something. You remember that great march that was organized by somebody in Tamil Nadu—by Nedumaran. Here are the photographs in the "Indian Express" showing how this march was stopped by the Indian Government. This Nedumaran, but I would like to call him *marang* not Nedumaran because he was really *marang* as far as his political life is concerned. I know this man. The people who objected to us talking to Mrs. Indira Gandhi would not have been there to stop Nedumaran. They would have been 'දෙල බහිල' if he did anything.

Then, Sir, the third matter which irks me a great deal is this. We come here and talk about international opinion. Of course, in this inter-sized world, international opinion is relevant. I am not saying it is irrelevant, it is relevant. But please do not try to make it some kind of God which we have to worship. I am amazed that the Members of this House come and quote the BBC. Please give up your colonial attitude. Why should Mark Tully be more accurate than Mark Fernando? You were quoting Mark Tully as if he was always accurate—(Interruption). Yes, you assumed that he was accurate. Why should we deny somebody else talking about anything else anywhere?

The hon. Member for Attanagalla was quoting the "Indian Express", I am told. I was not here at the time he was quoting the "Indian Express" about me. Surely he knows me well enough to know me rather than quote the "Indian Express" about me. Surely he knows the Minister of Industries quite well or the Minister of Finance. Sir, I am objecting to this kind of attitude. This country cannot progress if all the time we are quoting foreign sources. Please, do not pay *pooja* to foreign thought. Do not quote the foreigner as saying something more accurate than what we are doing here. We have a serious problem, and do not mix it up and confuse it by saying the "Indian Express" said this or some other paper said this or the "Guardian" said this. The "Guardian" is not guarding Sri Lanka. I can assure you that.

Sir, I ask one simple question. Do those countries worry about what our newspapers publish? Do the people in Delhi worry about what the "Island" paper publishes? I do not think even people in Russia worry about the "Aththa" paper. But the "Aththa" paper, of course, worries all what "Pravda" says. Sir, we must get away from this attitude. Quote ourselves. Quote our papers. Quote our radio. Quote our discussions. That is all right. But, please do not confuse our own very serious problems by quoting foreign sources as being some kind of Gospel truth.

ගමිණී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திசாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Quote even Douglas Liyanage.

ලලිත අභුලත්මුදලි මහතා

(திரு. லலித அத்துலத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

You run down Douglas Liyanage, but any Douglas from outside our shores is sacred to you.

Then, Sir, a very interesting thing about the Member for Matugama Mr. Anil Moonasinghe and the Second Member for Nuwara-Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) if that they talked about the army, as if there was some relevant problem. May be there is some kind of problem. Certainly, what you say will be naturally taken into account. But I noticed that last week or two weeks ago when we debated this, all the Members of the Sri Lanka Freedom Party as a kind of chant went on praising the army. (Interruption) That is right. Then, there are other stories that were said in this House today which seemed to suggest that the army is not getting a fair deal from the Government, or that there is something wrong with the Government policies. I know what is behind that. (Interruption) Yes, I know what is behind that thought. Behind that thought is a subtle rumour that has been pushed along to say when 'X' got killed

[ලලිත ඇතුළත්වූදම් මහතා]

he got a lakh, but if some police officer or army officer gets hit he does not get that. I want to disabuse the mind of the people of that, and I want to place on record what actually happens. Sir, I will take the Police for example. The army officers get a slightly higher basic pay. Therefore, in fact on the figures I am quoting the army people get more. Sir, a disabled police officer gets his normal pension or gratuity plus compensation under the normal compensation scheme, a maximum of Rs. 23,000, plus again, he will get the full salary and allowances he was drawing at the time he received such injuries till he reach the age of 55 years, with any increase in pay and allowance that would accrue to such officer from time to time, if he was not disabled and in service. The whole idea is to see that he suffers no pecuniary loss in addition to the great loss he has suffered to his limbs. If he dies, his widow and his children will get the following : (1) A death gratuity of one year's salary ; plus (2) Widow's and Orphan's Pension equivalent to the officer's pension ; plus (3) monthly pension under section 31 of the Pension Minute, 10/60th of the officer's pension or 200 rupees per annum whichever is more, plus 1/8 of monthly pension for each child till 18 years up to a maximum of 6 children.

Note in the case of a bachelor—the Hon. second Member for Nuwara-Eliya-Maskeliya should note this—a monthly pension may be paid to the mother if dependent ; plus (4) The normal compensation scheme maximum Rs. 23,000 ; plus (5) ex gratia scheme for special cases maximum of Rs. 65,000 to be increased shortly to much more than that ; plus (6) full salary and allowance of the deceased officer which were paid to him on the date of his death to such time as he would have reached 55 years of age, if he was alive, together with any increases in pay and allowances that would accrue to such officer from time to time if he was living and in service. So if we take these rules—(Interruption)—it is much more. I am coming to the figures. The United National Party organisers, I think, receive something around Rs. 100,000, and that was from the party. This is from the Government because they are public servants. I have got done a sample quantification of the above benefits.

If it is a constable of 30 years who is disabled, he would get Rs. 495,000. A constable, 30 years and deceased, would get Rs. 745,000. That is not he, but his dependents. An inspector 30 years, disabled, would get Rs. 565,000. The family of an Inspector, 30 years, deceased, would get Rs. 815,000.

Now, Sir, army officers, I said, would get somewhat more because their basic salary structure is a little bit more. And I am told it is being paid. According to the schemes, it is being paid. And in the case of some

higher officers, because of their scale of pay, the amounts that some of them will receive will reach up to Rs. 1.3 million. So I do not think that anybody in the army, if he is aware of these facts, anybody in the police service if he is aware of these facts, will believe for one moment that the Government is seeking to cause any kind of monetary loss to them in their undying reward. Sometimes unrewarding service on behalf of the unity and integrity of this country. If we could pay more, certainly we shall. But Government has many calls on their money. So the terrorists I think we should be talking here about the terrorists. (Interruption) I want to say something Sir. Certain incidents happened in this part of the country.

මේ රටේ කිසි කෙනෙකුට එයින් ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ. කිසිම සිංහලයෙකුට හෝ කිසිම දෙමළ කෙනෙකුට හෝ කිසිම මුස්ලිම් හක්කියෙකුට හෝ එයින් ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ. එක් අවස්ථාවක මම හිතුවා ගෙවල්වලට ගොස් බඩු අරගෙන ගිය අයට ප්‍රයෝජනයක් වෙයි කියා. තමුත් මට දැන් පෙනෙන විටියට ඒ බඩු ගත් අයටත් ප්‍රයෝජනයක් වී නැහැ. ඒ බඩු ගත් අයත් දැන් පොලිස් අන්අඩංගුවට ගත්තවා, බඩුත් සමග. ඒ බඩුවලින් කොටසක් පොලිසිය මාර්ගයෙන් දැන් රක්ෂණ සංස්ථාවටත් එත බව මට පෙනෙනවා. කාටවත් ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ.

යම් පිරිසක් දේශපාලන අරමුණකින් මේවා කළා නම් මට එය නේරුම් ගත්තට පුළුවන්. කවුරු හෝ ජාතිවාදී අදහසකින් ක්‍රස්තවාදය මර්දනය කරන්න ඔහුය කියා කල්පනා කර මේක කළා නම් ඔවුන්ගේ ඒ අරමුණ මෙයින් ඉටු වුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ජනතාවට මේක නේරුම් කර දෙන්න ඔහු. මේ ඇති වූ සිද්ධීන් නිසා දෙමළ භාෂාව කථා කරන සැහෙන පිරිසක් කොළඹින් ධාරනයට ගියා. කවුද ඒ ගැන සත්තෝෂ වුණේ? ක්‍රස්තවාදීන්ගේ දර්ශණය ගැන දන්නවා නම් අපි දැනගත්තට ඔහු දෙමළ අය මේ පළාතකින් පිට වී උතුරට යෑම ගැන ඒ අය සත්තෝෂ වන බව. ඒ අයගේ දර්ශණය මොකක්ද? අප අතර සිටින උවිඩ ජනතාව ගැන ඒ අය කියන්නේ මොකක්ද? "තමුත්තාත්සේලා ඉන්නේ වැරදි නැත. තමුත්තාත්සේලා ඉන්නේ සිංහල මිනිසුන් අතරේ. ඒක සිංහල දේශයක්. තමුත්තාත්සේලා මහත සිටින තුරු, මය සිංහල දේශයේ සිටින තුරු, අපේ අරමුණු ඉටු කර ගත්තට බැහැ. තමුත්තාත්සේලා මෙහාට එන්න. එන්න තමුල් ජ්‍යාම එකට. මෙතන අපි ආරක්ෂා කරන්නම්" ඔබයි කියන්නේ. ඔක්කොම උතුරට තැන්නම් තමුල් ජ්‍යාම එකට ආවොත් ඒ ක්‍රස්තවාදීන් ලබා ගැනීමට සටන් කරන දෙය ඉබේම ඉටු වෙනවා. ඒ නිසා මේ අයට පහර ගැසීමෙන් හිතන්න එපා ක්‍රස්තවාදය නැති කරන්න වැඩක් කළාය කියා. ක්‍රස්තවාදය මෙහෙයවන ඉතාම ස්වල්ප කණ්ඩායම මේ සිද්ධීන් ගැන සතුටු වෙනවා. ඒ අයගේ කල්පනාව අනුව අප අතරේ සිටින උවිඩ අය ජ්‍යාම විරෝධී ප්‍රාණ ඇපකරුවන්. ඒ විටියටයි, ඔවුන් සලකන්නේ.

අපේ මහරගම ගරු මන්ත්‍රිතුමා (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) කථාව බොහෝ සෙයින් සටන් පාඨවලින් ගැලපුණ කථාවක් බව මට පෙනුණා. වචන සෙවර්චක හරි. තමුත් ඒ වචන සෙවර්චකේ මේ වෙලාවේ සිංහල ජනතාවට හෝ මේ රටේ වෙනත් කිසිම කෙනෙකුට සේවයක් කරන්නට බැහැ. මිනිසුන් අවුස්සන වචන පාවිච්චි කර, බාගයට ඇත්තක් වගේ පෙනෙන මිනිසුන් අවුස්සන දේවල් මතු කර, මේ රටට සේවයක් කරන්නත් බැහැ ; මේ රටට සාමය ගෙනෙන්නත් බැහැ. එතුමා කීව්වා මේ ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා කළ අය බඩුත් සමග පොලිසියට අල්ල ගෙන යන විට අභියාචනා අයත් ගෙන යනවා කියා. වෙනත් පුළුවන්. ඇතැම් අභියාචනා අයත් මේවාට අසුවෙනවා. ශ්‍රී ලංකාව නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේ ග්‍රහක අභියාචනා මිනිස්සු හිරහාරයට ගත්තා. යුද්ධ කාලවලදී මෙවැනි ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා මධ්‍යයේ හැමෝමම සියයට සියයක් යුක්තිය ඉටු වෙනවා කියා ස්ථිර කර කියන්න කාටවත් බැහැ. 100 ක් අල්ලන විට 99 ක් හොරු ; එක් කෙනෙක් අභියාචනයක්. මගේ

[ப.சி. க.சி.சி. ஓசைக் கமிட்டி]

make some observations. After these most unfortunate incidents that took place in Colombo and elsewhere and especially after the shooting of 13 armed personnel in Jaffna, people in Colombo and other places who were not even involved or subscribed to the views of the TULF or the terrorists for the division of this country were victimized, killed and their houses were burnt. They were displaced from their business places and a lot of damage was done to them.

The Government took up three positions regarding these incidents. The first position that the Government took up was this. The President told the nation that it was the culmination of ill-feeling and suspicion that has grown between the Sinhalese and Tamil people for several years. In that context he also said that it started from 1956.

Then the Government took up the second position : the Hon. Minister of State said that there were certain foreign interventions, that they had interfered with the internal affairs of our State. This was supported by the "Sun" group of papers, by an editorial in the "Sun" paper of 1st August, 1983. They even went to the extent of asking the Government to close the Embassies of the Soviet Union, the GDR, and to check the inward remittances of Libya. It is a very serious matter.

The third position which the Government took up was that the Nawa Sama Samaja Party, the Communist Party and the JVP were involved. These parties have been proscribed. Some of their leaders have been taken into custody.-(*Interruption*). Some may be evading arrest.

His Excellency the President in his last speech that he made to the nation said that there are only two democratic parties : one is the United National Party and the other the Sri Lanka Freedom Party. But very unfortunately, the official newspaper of the Sri Lanka Freedom Party, the "Dinakara", is sealed, and they are unable to produce it even today.

Mr. Yasaratne Amaratinga, the Sri Lanka Freedom Party organizer for Homagama, is wanted or is to be arrested and taken into custody. Mr. Dewabandara Senaratne, another Sri Lanka Freedom Party member, is in custody.

மனதிடர்சைன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

A JVP man.

ப.சி. க.சி.சி. ஓசைக் கமிட்டி

(ஜனாப எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

I do not know about that. He may have been a JVP. But he is now a Sri Lanka Freedom Party

member, to the best of my knowledge. The SLFP organizer for Karadeniya, I am informed, is in custody. I am not sure of his name.

மனதிடர்சைன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Amarakeerthi.

ப.சி. க.சி.சி. ஓசைக் கமிட்டி

(ஜனாப எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Mr. Amarakeerthi, is in custody. The President says in his speech to the nation that the only two democratic parties which exist—and the number of votes polled by them—are the United National Party and the Sri Lanka Freedom Party.

மனதிடர்சைன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

These are excuses.

ப.சி. க.சி.சி. ஓசைக் கமிட்டி

(ஜனாப எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

These are excuses. The "Dinakara" paper is the official organ of the Sri Lanka Freedom Party. Today you have closed that press. You have deprived the workers of that paper their employment. Some of those workers saw me. They made representations to me asking me to kindly raise this matter in Parliament.-(*Interruption*). Yes. How can they afford to pay? Some of the workers saw me. They requested me to raise this matter in Parliament today.

மனதிடர்சைன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Regarding what?

ப.சி. க.சி.சி. ஓசைக் கமிட்டி

(ஜனாப எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

I am speaking on behalf of those workers who made representations to me this morning and said, "Please raise this matter in Parliament. We are working journalists."-(*Interruption*). I am sure he will take up that matter.

Then, you have taken into custody a former member of this House, an advocate by profession, Mr. Prince Gunasekera. I do not know what the charges are. Why I mention these things—(*Interruption*).

மனதிடர்சைன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

He is not even a member of any of the proscribed parties.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

He is not even a member of any of the proscribed parties. I do not know why you have taken him into custody.—(Interruption). That I do not know. I know one thing, that he contested Habaraduwa as an Independent candidate. If he is the consultant to the Janatha Vimukthi Peramuna, why did not the JVP nominate him to Habaraduwa or why did he not ask for nominations from the JVP? He might have got a little more votes than what he polled at Habaraduwa if he was a member of the JVP.

My only appeal to the Government is do not keep these people indefinitely in custody and also give them the opportunity of seeing their relations, of consulting their lawyers. If there is a charge against any of them, if they were a party to an organization to overthrow the legally elected government, I am not here to defend them. My only request to the Government is, do not keep them illegally or do not keep them for indefinite periods, treat them like human beings, allow them the privilege of seeing their relations and lawyers, which I think they deserve.

Sir, the other matter is, I am happy that the hon. Member for Matugama raised the question about the minorities in this country. I am a member of a minority community. Among the minorities, the Tamils, the Catholics, the Muslims, there is a sense of insecurity in their minds. Quite a number of them have seen me. His Excellency the President also said in his speech that the master plan or the plan was to see that first the Tamils were attacked and then the Muslims were to be attacked. This is working in their minds. I have Catholic constituents in my electorate. I have friends. I have even been educated in a catholic institution for a short period. I have Catholic teachers who have taught me.—(Interruption) That does not disqualify me from seeing a Catholic or talking to a catholic. There is insecurity in the minds of the minority communities.

I am most thankful to the Hon. Minister of Trade. I read one of his speeches I think in today's papers or yesterday's, where he has requested the Government and Corporation workers not to be in a state of insecurity but to come back to work. That type of thing the Government has to do and in a more positive form. Give them the assurance that there is not going to be any repetition of what has happened. The Government, I must say, has taken positive steps to see that it will not be repeated. But very unfortunately the minorities are in a state of insecurity. There is a fear in them.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Not in my electorate.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

But I represent a different electorate.—(Interruption).

I am also happy that the hon. Member for Matugama brought to the notice of this House that five Muslims were killed at Attidiya. It must have been mistaken identity. No reasonable person would have killed anybody, whether it is Tamil, Muslim or Sinahla. These things had happened. Let us co-operate, let us jointly see that—

ලලීත් ඇතුලත්මුදලී මහතා

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Laliith Athulathmudali)

It is under investigation. So I do not want to say anything.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Thank you, Sir.

Then, Sir, quite a number of traders have been displaced, specially in my own electorate and in the Pettah. Quite a number of shops had been burnt. Some belong to very poor traders. I know a particular trader in 3rd Cross Street where he had a very small shop and his entire consignment of stock that he had was worth nothing more than Rs. 25,000. Today, he is displaced. Practically all the merchants are affected not only in 3rd Cross Street but in Main Street and various other places—some are rich, some are affluent, some are very poor, who might not be able to put up with or re-start.

The Government has formed an organization by the name of REPIA. Representations are made by these people. Very unfortunately from the start there was no definite policy. They were issuing various statements but now it is coming up to some form. My only request to the Government and to the Hon. Prime Minister is that in case these people are to be given alternative accommodation even temporarily, please see that they are charged reasonable rates. Some of my constituents, some small traders, told me that places have been offered to them but they are unable to pay the rents that are to be charged. Then, wherever possible, if these traders could reconstruct the places where they traded, kindly allow them to settle down in those places and re-build them.

Then, Sir, regarding the Terrorists problem, we will in no way support the terrorists or any other organization to divide this country.—(Interruption).

[එම්. හලිම් ඉමාක් මහතා]

Why not? We supported the Government. We supported it when the Bill was brought in. We did not oppose it. We will never support any form of division of this country. But, at the same time, let Sri Lanka be a country where all communities will be able to live with self-respect and dignity. Let no community of people be treated as second-class citizens. The majority of the Tamils I know are opposed to this division of the country. The Tamils who were victimized in Colombo, in the Southern Province and various other places, were people who were vehemently opposed to the division of the country. Even people belonging to the Bharatha community who have nothing to do with Jaffna were victimized. People belonging to the Colombo Chetty community were victimized. It was most unfortunate. Nobody will condone the actions that took place on the 24th of July and the following weeks.

I also fully agree with the views of the hon. Member for Matugama when he said that this unfortunate incident, the cruel murder of the thirteen soldiers, took place in Jaffna on the 23rd night, but, unfortunately, the curfew was declared only on the 25th afternoon. I am sure if appropriate action had been taken on the 24th morning or 23rd night, sometimes the Government would have been able to control the situation in a better way.

Thank you very much.

අ. හා. 10.26

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க—கொத்தமலை)
 (Mr. Ananda Dassanayake-Kotmale)

ගරු කථානායකතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට සූදනම්ව සිටියත් දැන් එසේ කිරීම අවශ්‍ය නැහැ කියා හිතනවා. ඒ මොකද, Emergency period—හදිසි තීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාලය—දික් කිරීමේ යෝජනාවට ආධාර දීම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ජනමතය නිරන්තරයයි. එම නිසා අපි එයට සහයෝගය දෙන්නවා.

Minorities හා Major Communities—සුළු ජාතීන් සහ මහ ජාතීන්—අතර ප්‍රශ්න රාශියක් විසඳීමට තිබෙනවා. සුළු ජාතීන් ආරක්ෂා කරනවාද, ඔවුන්ගේ වරප්‍රසාද රකිනවාද තැද්ද කියන ප්‍රශ්න. ඊටත් වඩා වශයෙන් අපි සැලකිල්ලට භාජනය කළ යුතුයි. මහ ජාතිය වශයෙන් අපට අයිතිවාසිකම් තිබෙනවා. අපට ඕනෑම සටනක් කර ජය ගන්නට පුළුවන් බව කවුරුත් දන්නවා. එය මම එදත් කීව්වා. මෙය එතරම් පුරාපේරුවක් නොවෙයි. මෙහිදී ඉතාමත් වැදගත් වන්නේ සුළු ජාතීන්ගේ වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කරනවාද තැද්ද යන්නයි. අපි සෑම අවස්ථාවකදීම සුළු ජාතීන්ට ගෞරව කරන්නට ඕනෑ; ඒ අයගේ වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ. එහෙම නැතිව අත්තවාදීන් වශයෙන්, ඒ කියන්නේ Extremists, Communalists හැටියට කටයුතු කරනවා නම් ඊටත් කවදවත් ඉදිරියට ගෙන යන්නට බැහැ. එකම ජාතියක් වශයෙන් පමණක් ජීවත් වුණා නම් එකම ජාතියක වරප්‍රසාදයට අත්තවාදී විධියට ඊට ගෙන යන්නටත් පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නය සඳහා පසුගිය ද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හය වන සංශෝධනය යටතේ නීතියක් ගෙනාවා. එයට අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දුන්නා. ඒ නීතිය අවශ්‍යයි.

අපේ ඊට ජීවිය රාජ්‍යයක් පවත්නා ඊටත් වඩා වශයෙන් තිබිය යුතුයි. ඊට බෙදුම්කරණය කියා යම්කිසි පිරිසක් යෝජනා කරනවා නම්, එය තහනම් කිරීම මහ ජාතියක් වශයෙන්, බලවත් ජාතියක් වශයෙන් අපේ පරම යුතුකමක්. අපි එසේ කළා. දැන් තිබෙන්නේ එය තහනම් කළ පසු උද්ගත වන ප්‍රශ්න යටපත් කරන්නට අපට ශක්තියක් තිබෙනවාද, ඒ ප්‍රශ්න උඩ උතුරේ ජනතාව හිතවට සිටිනවාද යන්න ගැන බැලීමයි.

වෙලද ඇමතිතුමා හොඳ අදහසක් ප්‍රකාශ කළා. මමත් එය පිළිගන්නවා. අපි ඒ අයට පිටත් කර යවනවා, යාපනයට යන්න කියා. ඩිස්ලස් ලියනයේ මහතා Competent Authority වශයෙන් 13,000 ක් පමණ දෙනා යාපනයට යැවීමට කියා මහ ලොකු ප්‍රකාශයක් හැටියට ප්‍රකාශ කළා. තවත් පිරිසක් යවනවාය කීවා. එය ලොකුවට පත්තරයේ තිබෙනවා මා දක්කා. මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ පරාජයක්. මහා ජාතිය වශයෙන් අපට මෙය අපකීර්තියක්, අවතීක්‍රමවත් හැටියට සලකන්න ඕනෑ. ඇයි? අප අතර මනුස්සකමක් නැහැ කියන එකයි මෙයින් හැඟෙන්නේ. අප ඒ අයට සුළු ජාතීන් වශයෙන් මෙහි ජීවත් වීමේ වරප්‍රසාද නොදෙන අමුණුසයක් හැටියට මෙයින් ප්‍රකාශ වෙනවා. අපි ඒ අය උතුරට යවනවා. එක් අතකින් එයින් අපි උතුරේ වෙනම රාජ්‍යයක් බිහි කරනවා. ඊළඟට තර්කය එන්නේ, උතුරේ වෙනම රාජ්‍යයක් බිහි කරන්නට තමුත්තාන්දේලා ආධාර දෙනවාය යන්නයි. මෙහෙත් පිරිස යවනවා උතුරට. ඊළඟට ඔවුන් හැම දෙනාම අත්ත ක්‍රස්තවාදීන් වෙනවා. ඉන්පසු ඔවුන් මිනී මරන්නට, මංකොල්ල කන්නට බය වෙන්නේ නැහැ. ඒ පිරිස මෙහිදී වින්ද දුක් උඩ ඉබේම ක්‍රස්තවාදීන් පිරිසක් බවට පත් වෙනවා. මෙය ඉතාම හයානක නැත.

ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හයවෙනි සංශෝධනයෙන් පසු මේ ප්‍රශ්නය හුඟක් දුරට හරියයි කියා අපි කතා කරනවා. තමුත්තාන්දේලා සංශෝධනය උඩ මේ ඊටත් එක් කොටසක කිසිම රෙප්‍රසන්ටේෂන් එකක්, නියෝජනයක් අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ නැහැ. උතුර හා නැගෙනහිරත් මන්තාරම ප්‍රදේශයත් නියෝජනය වන්නේ නැහැ. මෙය හරිද? ජාත්‍යන්තර වශයෙන් හරිද? දේශීය වශයෙන් හරිද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව හරිද? යන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා. තමුත්තාන්දේලා මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් නියෝගයක් ගෙනාවා. දේශපාලන වශයෙන් නොව, විශේෂයෙන් ඊට නොබේදීම සඳහා ගත යුතු සෑම පියවරක්ම ගැනීම සඳහා තමුත්තාන්දේලාට සම්පූර්ණ ධෛර්යය දෙන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යුදුතම. ඊට නොබේදීම සඳහා ගතයුතු සෑම පියවරක් සඳහාම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එකඟවීමට ආධාර දෙන බව මම වගකීමක් ඇතුළු කියනවා.

ඒ වාගේම, විරුද්ධ පාර්ශවයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් අද මෙහි නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා මන්ත්‍රීවරුන් දහසය දෙනකුගේ නායකත්වය දරණ පුද්ගලයෙක් බව අපි දන ගත යුතුයි. ඒ අය ඉවත දමා උතුරට ගිහිත් අපේ බලතල යොදන්නට ක්‍රියාත්මක කරන්නට අපට පුළුවන් වෙයිද? අපි මෙහිදී ඉතාමත් ඉවසීමෙන්, කල්පනාකාරීව, නීත්‍යයෙන් බුද්ධියෙන් කටයුතු කළ යුතුයි. මේ ප්‍රශ්නය තීතියෙන් විසඳන්නට අපට පුළුවන්ද? යම්කිසි සාකච්ඡා මාර්ගයකින් නැවත මේ අයගේ අදහස් වෙනස් කර මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමේ තත්වයක් ඇති කර ගන්නට බැරිද? එහෙම කරන්නේ තැද්ද යන ප්‍රශ්නය මම රජයෙන් අහනවා.

මේ ප්‍රශ්නය මෙයින් ඉවර වෙන්නේ නැහැ. නැවත නැවත මෙය මතු වෙනවා. අපි මහා මැතිවරණයක් නියත්ත යනවායයි හිතමු. මේ අයගේ ආසන අහෝසි වුණොත්, ඒ වෙනුවට ඒ අය මන්ත්‍රීන් නොමිනේව කල්පේ නැත්නම් අපට බයි ඉලෙක්ෂන්, අතුරු මැතිවරණ, නියත්ත පුළුවන්ද? අපට ඊට ඉඩ ලැබෙයිද? එහෙම නියත්ත ගියොත් කොපමණ දෙනෙක් මැරෙයිද? තමුත්තාන්දේලා කල්පනා කරන්නේ "අපට හයෙන් පහක බලය තිබෙනවාය" කියායි. මය පුරාපේරුව තවමත් තිබෙනවා. මය වාගාඩම්බරය දැන් තනර කරන්න. මේකෙන් අපට දේශපාලන වාසි වුවමනා නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය සමනයකට ගේන්න ඕනෑ.

මේ ප්‍රශ්නය උග්‍ර වන්නට, උග්‍ර වන්නට, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර් යන හැම දෙනාම සමහර විට වික්විච්චි වෙනවා. කොයි වෙලාවේ කාට කොතැන මැරෙන්න වෙයිද දන්නේ නැහැ. කොයි

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

ආලයෙන් කියා සිතන්නට එසා, ඒ මැරීම් උඩ සිතන්න එසා දුර්වි ජනතාව ඒ විධියේ නපුරු හයකර කොටසක් කියා, ඇතිව තිබෙන්නේ දුර්වි ජනතාවගේ කැක්කුම් නිසා ඇතිවුණ බලවේගයක් කියා හිතුවොත් ඒක දුර්වි ජනතාවට කරන්නා වූ අපහාසයක්. ඒ වාගේම එහි ඇති වුණ තොයෙකුත් අපරාධකාරී ක්‍රියා නිසා කොළඹ ඇතුළු අනික් ඇතුළු ප්‍රදේශවල ඇතිවුණ මේ හානිය විපත්තිය අපරාධය මම නම් හිතන්නේ නැහැ සිංහල බෞද්ධ බලවේගය උත්සන්න වීමෙන් ඇති වුණ එකක් කියා, එහෙම හිතුවොත් එය සිංහල ජාතියට කරන නිග්‍රහයක්. බුද්ධාගමට කරන නිග්‍රහයක්.

සමහර විට ස්වල්ප දෙනෙක් මුළු වෙලා හිතන්න පුළුවන් මේක ජාතික කැක්කුමකින් වෙච්ච දෙයක් කියා, බුද්ධ ශාසනයට ආදරයක් තිබෙන කෙනෙක් මිනිස්සු මරන්නේ නැහැ, කථානායකතුමනි, ජාතිය උඩ, එතකොට බුදුරජාණන් වහන්සේවත් ඉතුරු වෙන්නේ නැහැ නේ, උත්වහන්සේ ලාංකිකයෙක් නොවෙයි, සිංහලයෙක් නොවෙයි, මේ ලෝකයේ ඉතාම උතුම් මනුෂ්‍ය වර්ගයා සිංහලය කියා හිතුවොත් බුදුන් වහන්සේට මොකක්ද ලැබෙන තැන? උත්වහන්සේ ලාංකිකයෙක් නොවෙයි, සිංහලයෙක් නොවෙයි, උත්වහන්සේ ඉන්දියාවේ ශාක්‍ය වංශිකයෙක්.

මේ ලෝකයේ තිබෙන උතුම්ම ජාතිය සිංහල ජාතියය කියා කියන්න පුළුවන්ද? හිටපු එහෙම කීව්වා. කියලා කල දේ අප, තමුත්තාන්සේ දන්නවා. බුදුන්වහන්සේ කියා තිබෙන්නේ මොනම කෙනෙක්වත් ජාතිය නිසා, කුලය නිසා, පාතිය නිසා උසස් වෙන්නේ නැත, ඔහුගේ ක්‍රියාවන් නිසයි උස් පහත් වෙන්නේ කියා.

"ක ජර්වා වසලො තොති න ජර්වා තොති ආත්මණෝ කම්මතා වසලො තොති කම්මතා තොති ආත්මණෝ"

කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කෙළේ. එතකොට සිංහල ජාතියේ ලේ කකියන්න ඇල්ලුවාය, බුද්ධ ශාසනය බේරාගන්නය මේ කඩවල් පිලිස්සුවේ, අමු අමුවේ මිනිස්සු පිලිස්සුවේ කියා කල්පනා කරනවා නම් මම හිතන්නේ බුද්ධ ධර්මය හරියට තේරුම් අරගෙන නොවෙයි එහෙම කල්පනා කරන්නේ. ක්‍රිස්තු ධර්මයෙන් එහෙම කල්පනා කරන ප්‍රතිපත්තියක් නැහැ. ඉස්ලාම් ධර්මයෙන් නැහැ. හින්දු ධර්මයෙන් නැහැ. මොනම ශිල්පාර ධර්මයකවත් නැහැ.

ඒ නිසා කථානායකතුමනි, මම මීට මාසයකට කලින් මේ සභාවේ කල ප්‍රකාශයමයි අදත් මම කරන්නේ. තමුත් අද මේ සභාවේ කෙරුණු කථාවල එදට වඩා වෙනස් ස්වරූපයක් තිබුණ බව අද මට පෙනුණා. අද විකක් මානව දයාව ඉස්සරහට ආවා. මිනිසුන් ගැන විකක් කරුණාවක් ඇති වී තිබෙන බව පෙනවා. විශේෂයෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතුළු කථාවල් බොහොම පටලැවිලි සහිතයි. මොනවා කියනවාද මොනවා කරනවාද දන්නේ නැහැ. රජයේ වරදක් හොයා ගන්න බැරී නැත මතුගම මන්ත්‍රීතුමාට (අතිල් මුණසිංහ මහතා) කල්පනා වුණේ මම සියලු තොරතුරු මේ සභාව ඉදිරියේ තැබුවේ නැත කියන්නයි. ඒකට හේතුවක් හැටියට එකුමා කීව්වේ මොකක්ද? බිබීසි එකේ කියන්නේ වෙන එකක්. British Broadcasting Corporation කියන්නේ වෙන එකක්. ඇයි තමුසෙල ඒක ඇවිත් මෙතන කියන්නේ නැත්තේ කියා. මතුගම මන්ත්‍රීතුමා මගෙන් අහනවා :

"Why are you not taking this House into your confidence? Why are you not placing before this House all your cards? Why am I saying so? Because the BBC said some of the stories." Is he asking me to repeat what the BBC said. I am not the voice of BBC. I am only the voice of the United National Party and the voice of the Government of Sri Lanka. That is why I repeated the very statements that His Excellency the president who is the Leader of this country made to the people of Sri Lanka. What else am I to say? You want me to come and say here all the nonsense that some fellows are saying in various parts of the world,

for the sake of making money? Is that the way you are asking me to take this House into our confidence? No, I have to place before you the facts. You all know what has happened and you yourselves say that in your own presence at Welikada this happened, at Kadawata that happened, at Kirillapone this happened, at Dehiowita this happened, at Attanagalla something else happened. So, you are aware of everything. I was not at those spots. The President was not there. None of us were there at those spots. We did not know that such brutal things will take place. You may have got information. It may be the reason that you were there at that correct time. We were not there. We were not told. Please tell us how you got that information.

අපට කියන්න, අපි දන්නේ නැහැ, එද ඒ අහියක යොල්දුවත් 13 දෙනා අමාත්‍යවරුන් අත්දැකීමක් මරු මුවට පත් වුණා. සුදු පිටියක් වාගේ ප්‍රදේශයකයි ඒ සෙබළුන් ගොස් ආත්ම පුජාවෙන් සේවය කළේ. අපේම කර්මාන්ත ශාලාවලින් සොරකම් කර ගත් ධයිනමයිට් පාර්ටිවරි කර හරියට ඔවුන් එන්නාවූ වාහනවලට පුපුරුවා හැර, ඒ අත්දැමට ඔවුන් අමු අමුවේම විනාශ කර දමා, රජයක් හැටියට මොනවා කරන්නද එවැනි දෙයක් වුණාම අපට කරන්නට තිබෙන එකම දෙය අඩු ගණනේ ඔවුන්ගේ මල සිරුරුවත්-කැබලිවත්-ඔවුන්ගේ ආදරණීය ඇතින්ට දක බලාගන්නට ගෙන ඒමයි. ඒ විධියට ගෙන ඒම වරදක්ද? 1971 අවුරුද්දේ දී කෙරුණු විධියට වෙන කොහේ හෝ ගෙන ගොස් පුළුස්සා දමන්නට අපට තිබුණා. මොකක්ද මේ තමුත්තාන්සේලා අපට කරන වෛද්‍යව? මෙවැනි දෙයක් වෙනතැරු බලගෙන හිටියේ මන්දැයි ඇහුවා. දන් කීව්වනේ විස්තර ලස්සනට. පිරිවුවා; ගිනිතිබ්බා; අමු අමුවේ මැරුවා. මේවා දුටු දේවල් හැටියට කීවේ.

මොකක්ද මේ කියන්නේ? කථානායකතුමනි, ඒ අය කියන්නේ කුමක්දැයි මම කියන්නම්. ඇයි නුඹලා හරහට දිගට වෙඩි තිබ්බේ නැත්තේ කියලයි ඒ අය අහන්නේ. ඒකයි මේ කියන්නේ. ඇයි පුරුද්දක. 1971 අවුරුද්දේ සිදුවුණු සිද්ධීන් අප දන්නවා. අපරාධ කල බව ඇත්ත. අපරාධ කෙරුණු බවත් ඇත්ත. ඒ පැත්තෙන් අපරාධ කෙරෙන අතර, මේ පැත්තෙන් මැෂින් තුවක්කු අරගෙන හරහට දිගට කැරකෙව්වානම් ඒ වගේ තුන් හතර ගුණයක් මිනිස් ඝාතනයක් සිදුවන්නේ නැද්දැයි කල්පනා කරන්න. කථානායකතුමනි, මෙතැනට ඇවිත්, "තමුත්තාන්සේලා මොනවාද මේ අවුරුදු හයක් කළේ?" යයි අහන්න බොහොම ලෙනෙයි. අවුරුදු හයක් මොනවාද කළේ කියා තමුත්තාන්සේලා අපෙන් අහනවා. එය අහන්න ඔහු අපෙන් නොවෙයි. මේ රටේ උරුමක්කාරයන් වන මහජනතාවගෙන්, අන්ත ඒ අප කල දෙයටයි දෙවන වරටත් මේ රජය අපේ පක්ෂය, ජයග්‍රහණයට පත් කළේ. අප මුනිස්සන් එකතු කල නිසා නොවෙයි. අප මේ රටේ දුගී දුප්පත් ජනතාවගේ බඩගින්න, දුක් ගිහිදර තැනි කරන්නට, රට ගම හදන්නට, ගෙන ගිය වැඩපිලිවෙල නිසයි. අපට නැවතත් බලයට පත් කළේ.

ජනාධිපතිවරුන්ගේදී අප පරාජය වුණා නම් මහජන විලෝපකයක් කරන්නට සුදුකමක් තිබුණා යයි, ජනාධිපතිවරුන්ගේ අවසානවනවත් සමගම අප කීව්වේ නැද්ද? යම් කණ්ඩායමක එවැනි බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා යයි "කැක්කලයිට" යන වචනයම පාර්ටිවරි කර අප කීව්වේ නැද්ද? අප වාර්තාවකුත් ඉදිරිපත් කලා නේ. බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ පුළු උරුමය අහෝසි කරන වෙලාවේත්, පාලම් කඩන්නට, ව්‍රාත්ස් පෝමර්ස්වලට ගහන්නට, කෝවිච් පෙරලන්නට, ගිනි තියන්නට, තමුත්තාන්සේලාගේ කණ්ඩායම අතරම වැයමක් තිබුණාය කියා අප කීව්වේ නැද්ද? අප ඒ බව පෙන්වා දුන්නේ නැද්ද? ඒ ගැන තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂයේ උදවියම සාක්ෂි දුන්නා. ඇවිත් කීව්වා. අර තිබෙන්නේ වාර්තාවේ. කොයි පක්ෂයෙන් එහෙම කොටස් ඉක්ක බව, සිටි බව අමතක කරන්න පුළුවන්ද? දන් මෙතැනට ඇවිත් මේ විධියට කතා කරනවා.

ජනාධිපතිතුමා කීවේ මේ රටේ පුරාතනත්වයේ පිළිවෙත පිළිගත්ත පක්ෂ දෙකක් ගැනයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් කියා කියන විට ඒ පක්ෂවල ඉන්න හැම එක්කෙනෙක් ගැනම තොවෙයි එතුමා කියන්නේ. මෙතැන මේ දේවබණ්ඩාර කෙනෙක් ගැන කීවා. අමරතුංග කෙනෙක් ගැන කීවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට නිදහස දුන්නයි කියා අපට දෙස කීවා. ඒ අයට නිදහස දීමෙන් අපි බලාපොරොත්තු වුණේ මොකක්ද? තමුත්තාත්සේලා තුස්තවාදය මාර්ගයෙන් ආණ්ඩු බලය අල්ලන්න ලැස්ති වෙනවා. එතෙම කරන්න එපා. ජන සම්මතවාදයෙන් එන්න. ඒ අයට හැදෙන්න අවස්ථාවක් දුන්න. තමුත් ගරු කථානායකතුමනි, කොයි තරම් හදන්න හැදුවත් හදන්න බැරි දේවල් මේ ලෝකයේ තිබෙනවා. මොන විධියේ උණ පුරුකක දමල තිබුණත් බලු තගුට දිග හරින්න පුළුවන්ද? මොනවා කරන්නද? අපේ අගනවා, ඉතින් මෙය බලු වලිගයේ ඇදේ ඇරියාද කියා, උත්සාහ කර බැලුවා. තමුත්තාත්සේලා තවමත් මෙය බලු වලිග විකක් උභ තබාගෙන ඉන්නේ. බැනලු නියා, මස්සිනාලු නියා. මොනවා කරන්නද? කොයි ගොඩෙන් පොඩි පොඩි වලිග තිබෙනවා. අතින් පැන්නට කැරකුන වලිගත් තිබෙනවා. තමුත් අපට කියන්න බැහැ. සියලු දෙනා ගැනම.

අද මෙතැනට ඇවිත් එක් එක් විපක්ෂ මන්ත්‍රීවරයා මේ ඇති වි තිබෙන ව්‍යාධිය ගැන විග්‍රහ කරන්නට පටන් ගන්නා. දැන් ඕනෑතරම් විග්‍රහ කර තිබෙනවා නේ. කෝ ප්‍රතිකර්ම? මොකක්ද අද කියන්නේ? මේ රට දෙකඩ කිරීමේ ව්‍යාපාරය විනාශ කිරීමට අපි හැම සහායක්ම දෙනවාය කියා මෙතැන දිවුරුනවා. ඒ ගැන දිවුරුම් පිට දිවුරුම් දෙනවා. තමුත් ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න එන්න කියා කියන විට වර්ජනය කරනවයි කියනවා. මතක් කර බලන්න. තමුත්තාත්සේලා අද කියන්නේ මොකක්ද? එද කීවේ මොකක්ද? රාජ්‍ය නායකයෙක්, ජනතාවගෙන් පත් වුණ පුද්ගලයෙක්, දෙවැනි වරටත් පත්වුණ පුද්ගලයෙක්, මේ එන්න කියන්නේ මොකටද කියා කල්පනා කරන්න ඕනෑ නේ. මොකටද තමුත්තාත්සේ අපට එන්න කීවේ කියා ගිහිත් අහන්න තිබුණ නේ. "ඕවා ගැන සාකච්ඡා කරන්න අපි ලැස්ති නැහැ" කියා එන්න තිබුණා. ජනාධිපතිතුමා කීවේ, මම කල්පනා කළේ ආවා නම්—

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආණන්ද ත්‍යාගායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

රට දෙකඩ කිරීම ගැන කතා කරන්න තොවෙයි. වට මේස සාකච්ඡාව කැඳවුවේ. ඒ ගැන කතා කරන්න ලැස්ති වුණා නම් අපි එකවා.

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආර්. ප්‍රිමොදාස**)
(Mr. R. Premadasa)

ඒකට තමයි කැඳවුවේ. තුස්තවාදය ඇතිව තිබෙන්නේ රට දෙකඩ කිරීමේ ව්‍යාපාරය උඩ බව මේ සභාවේ විපක්ෂ නායකයාම කියනවා නම්. ඒ තුස්තවාදය තනර කරන්නේ [බාධාකිරීම] කොන්මලේ මන්ත්‍රීතුමා නිකම් බොරුවට කවුරුවත් වෙනුවෙන් කඳුලු සලන්නේ නැතිව ඉන්න. නිකම් බොරුවට ආත්ම වංචාවෙන් කතා කරන්න වුවමනා නැහැ. දැන් මාසයකට කලින් මොනවාද කීවේ? ඉන්දියාව විශ්වාස කරන්න කීවා. ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිණිය විශ්වාස කරන්න කීවා. මහජන ජන්දයෙන් තේරී පත්වන ඕනෑම නායකයෙක් විශ්වාස කරන්න අපි ලැස්තියි. මෙරාජ් දෙයායි මැතිතුමා වුණත්, ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිණිය වුණත්, ජනතාව තෝරා පත් කරන නායකයෙක්, නායිකාවක් අපි පිළිගන්න ලැස්තියි. ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ වෙනස්කම් තිබෙන්න පුළුවන්. තමුත් පසුගිය මාසයේ ඇවිත් මොනවාද කීවේ? ඉන්දියාව පිළිබඳ ගිහියක් ඇති කරවන්න මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කරනවා. එය බොහොම වැරදි. ඉන්දියාව ගැන ගිහියක් ඇති කර ගන්න එපා.

අද මොකක්ද, ඒ අය ඇවිත් කියන්නේ? "විකක් ප්‍රවේශම් වෙන්න, ඉන්දියාව ඒ තරම් විශ්වාස කරන්න පුළුවන් රටක් තොවෙයි. අද කොහොම වුණත් හෙට කොහොම වෙයිද කියන්න අපි දන්නේ නැහැ". මොකක්ද, මේ කථාවල තේරුම? මේවා එක දිවකින් කියනවාද, දිවවල් කීපයකින් කියනවාද? මොනවාද, මේ කියන්නේ?

කථානායකතුමනි, ඕනෑ රටවල් හැවියට රටක තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන ඒ රටවල නායක-නායිකාවන් සාකච්ඡා කිරීම, ලෝකයේ සිරිතක්. ඒ විධියට සාකච්ඡා කිරීමේ ඇති වරදක් තිබෙනවාද? වැරදි වැටහීම් තුරන් කර ගැනීමේ වරදක් තිබෙනවාද? අපට තංගන්න දේවල් නැති නියා ප්‍රසිද්ධියේ අපි සාකච්ඡා කිරීමේ යම් වරදක් තිබෙනවාද? කිසි වරදක් නැහැ.

තමුත් මේ අය අද මොකක්ද, කියන්නේ? "අමරතුංග මහතා ඉන්දියාවට ගිහිත්, මේකේ මැද ඉදගෙන—මොකක්ද, ඒකට පාවිච්චි කළ වචනය?

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(**අඹුසුඳුත්තවාර් ඉරුචාර්**)
(A Member)
Guarantor.

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආර්. ප්‍රිමොදාස**)
(Mr. R. Premadasa)

— "ගැරණිට" කෙනෙක්, ඇපකාරයෙක්, වගකිවයුත්තෙක් හැවියට ක්‍රියා කරන්න යයි ඉන්දියාවට කියා තිබෙනවාය" කියලයි. දැන් කියන්නේ. විපක්ෂයේ ඉන්න පටිවරු ආණ්ඩුවට දැන් අවවාද කරනවා, "බලාගෙනයි, මේවාට එතෙම එකඟ වෙන්න එපා" කියා.

ඒ අය ගිය මාසයේ කීවේ මොකක්ද? මේවා, මේ රටට ආදරයෙන් කරන කථාවල් ද? තමන්ට ආදරයෙන් කරන කථාවල්ද? එතෙමත් නැන්නම් "උන්ගේ ආණ්ඩුව විනාශ වෙලා පලයන්" කියන අදහසින් කරන කථාවල්ද? මොකක්ද, මේ උදවියගේ හිතේ තිබෙන්නේ? විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හිතතවාද. ඒ උදවිය අද මෙතැනදී කළ කථාවල් මේ රටට ආදරයෙන් කළ ඒවායි, මේ ආණ්ඩුවට ආදරයෙන් කළ ඒවායි, රටේ ස්වාධීනත්වයට ආදරයෙන් කළ ඒවායි අපි විශ්වාස කරනවාය කියා? තමුත්තාත්සේලා හිතතවාද, අපි ඒ තරම් පල් මෝඩයෝ කියා?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආණන්ද ත්‍යාගායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)
තමුත්තාත්සේ මතින්තේ — [බාධා කිරීම]

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආර්. ප්‍රිමොදාස**)
(Mr. R. Premadasa)

තමුත්තාත්සේලා දුන් කෝදුවෙකුයි, අපි මතින්තේ. ගිය මාසයේ කෝදුව දුන්නා. මේ මාසයේ අපි මතින්තවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආණන්ද ත්‍යාගායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)
අපේ කෝදුවෙන් තමුත්තාත්සේගේ මීම මැන ගන්න.

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආර්. ප්‍රිමොදාස**)
(Mr. R. Premadasa)

තමුත්තාත්සේගේ කෝදුව කොට වැසීයි, මාව මතින්ත, මිකයි, වෙලා තිබෙන්නේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආ. ආණන්ද ත්‍යාගායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)
තමුත්තාත්සේගේ කෝදුවත් එකයි, මගේ කෝදුවත් එකයි.

[ආර. ප්‍රේමදා මහතා]

එම කිසි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇතුළු මන්ත්වරු පෙන්නුම් කළ දයාව, මානව හක්කිය, අවංක වෛතසිකයකින් කළ දෙයක් නොවන බව අප තේරුම් ගෙන තිබෙන බව පමණක් මටුන්ට දැල කීරීම මගේ පිළිතුරු කතාවේ එකම අභිමතාර්ථය බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කතාව සමාපත කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටබවටල් අනුව "පක්ෂ" මන්ත්‍රීන්ට ජය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඕනෑ බලසකස්වනුයේ.

ඉරාමකවිභවය. "ඉයම්" මෙලොංකිත්තු ආන සපානායකර් අචාර්කන් අභිවිත්තාර්කන්.

Question put.

Mr. SPEAKER, having collected the Voices, declared that the "ayes" had it.

ආර. ප්‍රේමදා මහතා
(ති.රු. ඉර්. පිරෙමතාස)
(Mr. R. Premadasa)

Divide!

පාර්ලිමේන්තුව 43 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ-පක්ෂව 140: විරුද්ධව නැත: අනුචේත-බෙදුණේය.

පාරාමුඛයන්, 43 ඉයම් නිලයක්-කටබවින් ශ්‍රී පිරිත්ත: සාර්පාස 140; ආරාම ඉලිව්.

The Parliament divided under Standing Order No. 43: Ayes 140; Noes nil.

මුද්දර ගාස්තු පනත : නියෝගය
ශ්‍රී ලංකා ශ්‍රී ලංකා සංස්ථාපන : ඉයුක්තවිභවය
STAMP DUTY ACT : REGULATION

ආර. ජේ. ජී. ජී. ජී. මහතා (මුදල් හා කුම සම්පාදන ඇමතිතුමා)
(ති.රු. ඉර්. ඉ. ජී. ජී. මෙල්-නිති, අමාත්‍යවරුන්ගේ)
අමාත්‍යවරුන්)
(Mr. R. J. G. de Mel-Minister of Finance and Planning)

I move,

"That the Regulation made by the Minister of finance and Planning under section 69 of the Stamp Duty Act No. 43 of 1982, read with section 2 of that Act, and published in the Gazette Extraordinary No. 249/23 of 17.06.1983 and set out in the schedule hereto be approved.

Schedule

The Stamp Duty Act, No. 43 of 1982

REGULATION made by the Minister of Finance and Planning under section 69 of the Stamp Duty Act, No. 43 of 1982, read with section 2 of that Act.

RONNIE DE MEL,
Minister of Finance and Planning.

Colombo, 10th June, 1983.

Regulation

The regulation made by the Minister of finance and Planning under section 69 of the Stamp Duty Act, No. 43 of 1982 and published in GAZETTE EXTRAORDINARY No. 224/3 of December 20, 1982 is hereby amended in Part I of the Schedule as follows :-

- (a) by the renumbering of item 24 thereof as item 25 thereof ; and
- (b) by the insertion, immediately after item 23 thereof, of the following item :-

"24-An instrument for the sale, transfer, mortgage, lease or charter or for the transfer or assignment, of a mortgage, lease or charter, or instrument for other disposition, either absolutely or by way of charge, of any ship or vessel registered under the Merchant Shipping Act or any aircraft registered under the Air Navigation Act, or of any part, interest, share or property of or in, any such ship or vessel or aircraft, transfer, assignment or mortgage of the earnings, insurance or other monies in respect or arising from, any such ship or vessel or aircraft ; agreement or contract for effecting, or for furnishing or securing the money required for effecting, any of the above-mentioned objects Rs. 500.00".

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
ඕනෑ බලසකස්වනුයේ ආර්ථිකයක් සම්බන්ධයෙන්.
Question put, and agreed to.

කල්තැබීම
ඉන්ද්‍රිකවස්ථාපන
ADJOURNMENT

එකල් හි වේලාව අ.ගා. 8 පසුකර තිබුණේ කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවීමට පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ජව අනුකූලව අ.ගා. 11.27 ට අද දින සහසම්මතිය අනුව, 1983 දැප්තැම්බර් 6 වන අඟහරුවාද අ.ගා. 3 වන තෙක් කල් තිබේ.

අවුබොලුතු පි. ප. 8 මණිකුරු පිත්තිවිඳිට්ටමයාල් සපානායකර් අචාර්කන් ඕනෑවිභවය පාරාමුඛයන්ගේ ඉන්ද්‍රිකවස්ථාපන.

ඉන්ද්‍රිකවස්ථාපන. ප්‍ර. ප. 11.27 ක්ලු පාරාමුඛයන්ගේ අනුකූල ඉන්ද්‍රිකවස්ථාපන, 1983 සෙප්ටැම්බර් 6, සෙව්වාර්කිට්ටුමය පි. ප. 3 මණිකුරු ඉන්ද්‍රිකවස්ථාපන.

And it being past 8.00 p.m. MR. SPEAKER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly at 11.27 p.m. until 3.00 p.m. on Tuesday, 6th September 1983, pursuant to the Resolution of the Parliament of this Day.

B

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දින ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஹன்சார்ட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (கிருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொராண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

Printed copies despatched : 27.08.1983 afternoon
 Received from Parliament : 7.30 pm on 26.08.1983
 First set of manuscripts
 Contents of Proceedings : From 3.00 p.m. to 11.37 p.m. on 27.08.1983

